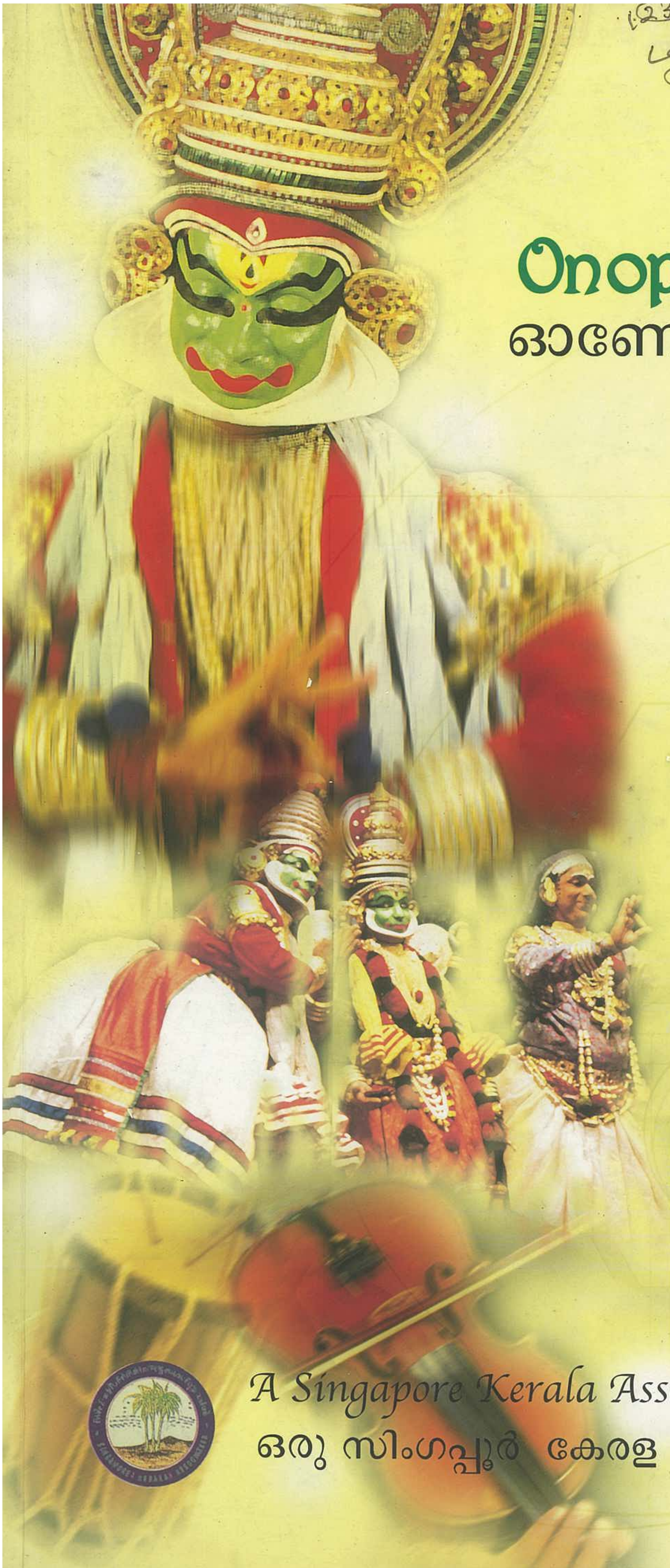

Onopaharam 2003
ഓണോപഹാരം 2003

A Singapore Kerala Association Publication

ഒരു സിംഗപ്പൂർ കേരള അസ്സോസിയേഷൻ
പ്രസിദ്ധീകരണം

We are the doorway to Asia's cultural destinations.
Visit Asia, a continent of exotic cultures and oriental mystique, and experience her diverse traditions. From the sacred Kathakali dance to captivating Sanskrit dramas to ancient martial arts duels. Amongst other attractions, you may take a delightful stroll amidst open-air markets, century-old temples, and fields of waving paddy. Alternatively, traverse down picturesque lakes in a riverboat. For more information, visit us at www.silkair.com
SILKAIR
Balikpapan • Cebu • Chengdu • Chiang Mai • Chittagong • Davao • Hyderabad • Kochi • Krabi • Kunming • Langkawi • Lombok • Macau • Manado • Medan • Padang • Palembang • Phnom Penh • Phuket • Siem Reap • Solo • Thiruvananthapuram • Xiamen • Yangon

editorial

A
Singapore
Kerala Association
Publication

MITA (P) 211/08/2002

Singapore Kerala Association
44, Race Course Road,
Singapore 281558
Tel: 6 293 9195
Fax: 6 392 8009
Web: www.singkerala.org

The views and opinions expressed or implied in ONOPAHARAM 2003 are those of the authors or contributors and do not necessarily reflect those of the Singapore Kerala Association, its trustees, committee members or general membership.

Printed by Xpress Print Pte Ltd (65) 6880 2828

Onam is truly the quintessential Malayalee festival which is a time of festivities for the Malayalee diaspora, the world over. It unifies the diverse people of Kerala, split along multitude of belief systems, ideologies and living styles. We, who are physically far away from the land of our origins have even more reasons for the feeling of separation from our roots and treasure such events which bring the Malayalees together, for some moments of shared joy. The agricultural or mythical elements of Onam have metamorphosed into the current festivities for a generation of Malayalees, for whom the original meanings have faded into the collective unconscious and is barely visible. Yet, celebrations such as Onam also help in tapping our unconscious to keep in touch with the hidden fountainheads of our roots.

Technological achievements have shifted the problems of humanity and only added to the inner conflicts and confusion of man, his loneliness, his feeling of inferiority, and his fear of war, terror and violence. And life sciences and technology is fast moving into the un-chartered waters of manipulation and synthesis of basic life processes, with all the potential dangers and benefits and consequent ethical and moral dimensions. The artistes and the thinkers respond to world around them, not in black and white but in all the shades of gray. Many of these strands are visible in this issue – that of poetry and literature, of observation and analysis, of science and ecology, spiritual yearnings and the moral dilemmas and of course of pure nostalgia. Poets and artistes also have an element of the prophets in them envisioning the world through the magical eye of creativity and wisdom. The "Onopaharam" or the Onam gift is such a collection from the creative well springs of several authors, mostly from Singapore put together by Singapore Kerala Association, as an offering to the Malayalee readers.

We hope that festivals such as Onam shall help build bridges across people to reunite us as a strong and vibrant Malyalee community in harmony with the world at large.

ഈ ഓണക്കാലത്ത് എല്ലാ മലയാളികളുടേയും മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റെയും, സദ്ഭാവനയുടേയും, സാഹോദര്യത്തിന്റേയും ഓണപ്പൂക്കളങ്ങൾ നിറയട്ടെ എന്ന് ഹൃദയംഗമമായി ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

With Best Compliments From:

Wishing All Malayalees
A Very Joyful & Prosperous
Onam

ESTD 1953

BHARATH WATCH PTE LTD
172 Serangoon Road, Singapore 218 053
Tel: 6293 4029 & 6294 6918
Fax: 6291 2380
e-mail: bharath@singnet.com.sg
web: www.watchworld.com.sg

Official Distributors of:
OMEGA, RADO, TISSOT, LONGINES, RAYMOND WEIL, TITONI, SEIKO QUARTZ, FAVRE-LEUBA, CITIZEN, CHARLES JOURDAN, MIDO, LASSALE, TITAN, BULOVA, MOVADO, MICHEL-HERBELIN

Pens : CARTIER, MONT BLANC, CROSS, SHEAFFER, PARKER, CHRISTIAN DIOR

We specialize in repair, servicing, and testing all types and brands of watches. All jobs are carried out by VITB qualified technicians under the supervision of Swiss trained watchmaker

contents

5 Message from Guest of Honour
7 Message from President, SKA
9 From Secretary's Desk
13 SKA Executive Committee
14 Kerala- God's Own Country
17 "Onam - A Spiritual Perspective" *by Rev. Fr. V.C.Jose*
19 "Bharathanatyam & Kathakali: Interactions with Society *by Jaya S.*
23 "Laughter is Good for Body, Mind & Intellect" *by Dr. V.P.Nair*
27 "Identity Crisis of Marunaadan Malayalees" *by Pradeep Gopalan*
31 Scenes from "Appooppanu 100 vayassu"
32 Veena Tutor - Dr. Bhagavathy
33 Dance & Yoga Tutor - Jayaswanom V.
34 Violin & Keyboard Tutor - Kannan P.
35 "Jouney to Heaven" *by Raj J. Kurup*
39 "On the Sea Shore" *by M. K. Bhasi*
40 "Kathakali – The Classical Art: A Beginner's Note" *by A. N Sreekumar*
42 "Adoor Gopalakrishnan - Man of the Story" *by Hari Kumar*
45 "Fine Country" *by Mothy Muraleedharan*
46 "Gaia Theory - an Interconnected World View" *by Krishna Kumar*
50 "Paying the Price" *by G. P. Sasidharan*
51 "New Hopes" *by Pia M. S.*
52 "On Being a Human" *by Dr. Chitra Krishnakumar*
56 Onam Greetings
58 "Poetical Traditions in Malayalam" *by Peter Zacharia*
60 "The Accidental Hero" *by Vishnu Hari*
61 Sub-Committees of SKA - 1
62 Scene from Onam Nite 2002
64 Sub-Committees of SKA - 2
65 "Onam" *by N. Jayaprakash*
65 "Nisagandhi" *by Manoj P. S.*
66 "Kanavu ..." *by K. J. Baby & Shirley*
68 "Uruliamma Petta ..." *by Hari Kochat*
71 Artistes of OnamNite 2003
72 "Maarunna Naadu" *by Sailaja Varma*
73 Scenes from Kerala Food Fair & Children's Day at SKA
74 Scenes from Fiesta Singapore at Sentosa
77 "Maravaikkunna Nizhalukal" *by Boni J. Anikkad*
78 "Maathachchante Uyirthezhunnelpu" *by T.S. Vijayan*
80 "Kaazhchchayil Pathiyaatha ... " *by M. K. Paul*
82 "Adhunika Vidyabhyasam ..." *by Ajeesh Kurien*
84 "Enthaanu Kala" - *by Jayaswanom V.*
86 "Pravaasi" *by Valalan*
90 "Ezhaam katalinakkare" *by Ullas*
92 Acknowledgements & List of advertisers

CHIP LEE

Jewellery

We Wish All Malayalees

a Very Happy & Prosperous Onam

Blk 923 Yishun Central 1 #01-362 / 366 / 374 Singapore 760923	Blk 106 Yishun Ring Rd #01-169 Singapore 760106	Choa Chu Kang Av 4 #01-09 lot 1 Shopping Mall Singapore 689 812	Blk 449, Clementi Ave 3 #01-225 Singapore 120449	Blk 178 Toa Payoh Central #01-206 Singapore 310178	Blk 1 Joo Chiat Complex #01-1097 Singapore 420001	No:8 Tampines Central 1 #01-10 Singapore 521 543
Tel: 67588018 Fax: 67561695	Tel: 67584185 Fax: 67568280	Tel: 67662756 Fax: 67665465	Tel 63410969 Fax: 63410966	Tel: 6253 3143 Fax: 6253 5073	Tel: 6745 9372 Fax: 6745 9186	

message from guest of honour

The Malayalee community though small has been a vibrant group. Different organisations within the community usually have in total three or four cultural functions in a year. These coincide with festivals like Vishu or Onam. Kerala Association has now decided to have its Onam celebrations this year with artists from Kerala. This is good because Kerala has talented artists and it is good to expose the community in Singapore to these talents other than through the usual movies. Furthermore the entertainment industry in India has begun to capture a share of the world entertainment market. The Kerala entertainment industry can use places like Singapore and Dubai to get a share of this market. This show provides such an opportunity. Hence I congratulate the Kerala Association for organising this show with artists from Kerala.

I hope all of you have an enjoyable evening.

May I wish you Happy Onam.

Gopinath Pillai BBM
Singapore's Ambassador to Islamic Republic of Iran

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam & with Best Compliments From:

CHOICE TRAVELS & TOURS

1 Coleman Street #03-46 The Adelphi Singapore 179 803
Tel: 6720 6878, Fax: 6720 6879
e-mail: therightchoice@choicetravels.com.sg

Conveniently located just 2 minutes from the City Hall MRT station
Office hours: 9:30am - 7:30 pm (Mon - Fri), 9:30 am - 3:00 pm (Sat)

We cater to all types of travel needs:
- Flight Reservations & ticketing (Worldwide)
- Hotel Accommodations
- Tour Packages
- Sea Cruises
- Visa Applications
- Travel Insurance
- Emergency Ticket Requirements

After office contact:
9853 5447 - JINA
90014085 - SUNITA

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam & with Best Compliments From:

K. G. M. BROTHERS CONTRACTORS PTE LTD

KGM

Civil Engineering & Building Contractors

320 Serangoon Road, #04-48, Serangoon Plaza, Singapore 218108
Tel: 6293 4439, 6293 4048 Fax: 6293 4612
e-mail: kgmbros@singnet.com.sg

message from president

Onam Nite has always been the niche on the cultural almanac of Singapore Kerala Association. It has always been our objective to groom and nurture local talents through these shows. Though we have not deviated from this prime objective, you are bound to notice a slight difference in tonight's show. For the first time, we have included a few outstanding artistes from the Malayalam movie world. I am sure the presence of these great talents will inspire our local artistes who will be able to draw many useful lessons from them. Ninety percent of artistes participating in this show are amateurs from the local art scene and they are 100% Malayalees. We could have commissioned professionals to add more colour to this show. However, we have declined to choose this route for the simple reason that we want to make this a truly a show of the Malayalees, by the Malayalees, for the Malayalees.

We are indeed overwhelmed by the unflinching support and enthusiasm that you have shown in making this a sell-out show. We extend our sincere apology to many members of the community who were unable to purchase tickets for this show. The very fact that tickets were snapped up within three weeks shows that no one can undermine SKA's role as the true guardian and exponent of the arts and culture of Malayalees. Hopefully, next year's Onam show will be held at a bigger auditorium with a combined team of artistes from here and Kerala

Wish you a happy and prosperous Onam!

M.M. Dollah
President, Singapore Kerala Association

With Best Compliments From:

Wishing All Malayalees
A Very Joyful & Prosperous
Onam

Esmail & Ahmed Brothers (1922) Pte. Ltd.

No.19 Hongkong Street, Singapore 059662
www.eabros.com

Importeres, Exporteres, Commission Agents

WASIM ABDUL MAJEED

Managing Director

Tel: 6532 4132, 6532 4143, Fax: 6532 2993
Handphone: 9818 7464, e-mail: wasim@eabros.com

from the secretary's desk

Vasudevan Nair, Hon. Gen. Secretary, Singapore Kerala Association

The Singapore Kerala Association (SKA) was founded in 1917 as a social and cultural organization for the Malayalee community of Singapore and is now 87 years old. It is interesting to note that SKA is the oldest registered Indian association in Singapore. Over the years, SKA has been and continues to be the core association representing the Malayalee diaspora of Singapore, in the midst of a few other associations with limited and specific objectives. We have had excellent support from not only Malayalees, but other communities as well. It is my privilege to state that we continue to actively promote Malayalam Language and the many threaded diverse culture of Malayalees, through a variety of activities such as Malayalam classes, classes in various classical performing art forms like dance and music, organizing cultural shows and carnivals etc. We actively participate in several inter group functions within the Indian community as well as the Singaporean multiracial and multi-linguistic community at large. We also host several visiting dignitaries form Kerala, from diverse fields such as cinema, literature, arts, politics, government etc. We take the leading role in matters concerning general Malayalee interests such as getting Malayalam cable channel, directory of Malayalees prepared etc.

Annual General Meeting 2003

The 85th AGM of SKA was held on the Sunday, 13 April 2003 at the SKA premises at 44, Race Course

Executive Committee was elected:

President :	M. M. Dollah
Vice-President :	Sarojini Chandran
Hon. Gen. Secretary :	Vasudevan Nair
Hon. Asst. Gen. Secr. :	Saraswathy Pillai P.
Hon. Treasurer:	Seline Lloyd
Organizing Secretary :	Fami A.R.
Cultural Secretary :	Stanley Augustine
Sports Secretary :	Jaya Kumar N.
Welfare Secretary :	Suthakaran K.
Committee Members:	Ajaya Kumar T. N.
	Kamala V. Nair
	Krishna Kumar M.
	Rajamony Francis Periera
	Sathar M. A.
	Vikraman Nair S. T.
Internal Auditors:	Mohammed Sali
	Suresh Karunan
Legal Advisor:	Chandramohan K. Nair PBM

Road and the following new A highlight of the AGM was that a new constitution for SKA was proposed and was put to vote by the members. Work on the recommendations by AGM is in progress, and we hope to get it through in the coming months. We will be contacting all members on this regard.

Onam Celebrations 2003

We typically have two major events every year to celebrate Onam the universal festival of Malayalees – the Onam Nite ("Ona Ravu") and the Onam Village & Sports. The Onam Nite is a cultural evening showcasing primarily Malayalee and Indian art forms, mostly with local talents. This year we also have some distinguished film artistes from Kerala to add original Kerala taste for the Onam feast for eyes and ears. They are Jagathy Sreekumar, Mamukoya (actors) and Franko

With Best Compliments From:

Wishing All Malayalees
A Very Joyful & Prosperous
Onam

HIRA SINGH & SONS PTE LTD

EXPORT & IMPORT OF SPICES &
COMMODITIES
REAL ESTATE DEVELOPMENT

KAVINDER SINGH

14-A CIRCULAR ROAD, SINGAPORE 049370

Tel: 6533 2755, Fax: 6532 5923
e-mail: ule@pacific.net.sg

(singer). This show is held at the Victoria Theatre on the Aug 17th.

The Onam Village and Sports for this year will be a full day of fun and frolic, as usual, complete with the "Onam Sadya" served on plantain leaves. It is planned to be held on September 21, at the Naval Base Secondary School. This also promises to be fine entertainment for both the body and the mind.

"Appooppanu 100 Vayassu" – Drama

The Singapore Kerala Association proudly presented the full length (2.5 hrs) Malayalam comedy drama at the Jubilee Hall theatre of Raffles Hotel on the May 4th, 2003. The drama was written by Benny Naayarambalam, for the Association. In spite of the SARS situation in Singapore causing serious difficulties towards the rehearsals, sale of tickets and audience participation, this drama was declared as a "big" success by all spectators. Most of the artistes were amateurs, with little or no drama experience. We sincerely thank all the artistes, stage team as well as brave spectators for making this event into a big success.

Art Classes

The Association is conducting regular classical music and dance classes by well known teachers for the benefit of members as well as outsiders. The classes offered are Veena (by Dr. Bhagavathy), Violin & Keyboard (by P. Kannan) and classical dance and yoga (V. Jayaswanom). Many of these classes are highly appreciated by students and they have also given public performances, under the auspices of SKA. We strongly urge all members to make use of the facilities offered for themselves as well as for family members, for their all round development, and appreciation of our culture.

Membership

We presently have a membership of 466 of which 297 are life members.

Temporary Relocation of SKA Premises

Due to the new Little India MRT station on the new NE line, the value of the SKA premises have significantly increased. This has presented a new and valuable opportunity to earn some revenue for the Association. We have received some offers and plans to give out the SKA premises on rent for some period to earn some extra money. During the course of the rental period, we would be relocating to a new location, which is also nearby. We expect to earn enough revenue for carrying out significant renovation work on the building to make it into a modern and attractive centre with all modern facilities. Watch out for the news on this matter!

Other activities during last year included participation in Food Fair held by People's Association at Sentosa, holding of children's day, Kerala Food Fair etc. We also hosted Vayalar Ravi, MP, Govt. of India and Secretary of Indian National Congress during this period.

Conclusion

It is our sincere endeavour to become the voice and spirit of the Malayalee community of Singapore. Malayalees are the second biggest India linguistic groups of Singapore and have a strong presence. But unfortunately, we have not been able to utilize the numerical strength for the benefit of all Malayalees, due to lack of unity amongst us. For this reason, we seek the full hearted support of all Malayalees of Singapore and I strongly entreat you to become active become members of the Singapore Kerala Association and voice your ideas and opinions to the ExCo. We will seriously discuss your suggestions and shall take all possible measures to bring your ideas into reality, if found feasible.

You can visit us 44, Race Course Road or in the cyber space at www.singkerala.org .

The Singapore Kerala Association wishes all Malayalees a very joyous and wonderful Onam and a most prosperous, healthy and peaceful year ahead.

Onam Delights (Murukku)

Ingredients

HOUSE BRAND murukku mix - 500 gm
Water
Oil to Fry
Salt to taste

Suggested Preparation:

1. Make a smooth dough with HOUSE BRAND murukku mix adding sufficient quantity of water and salt
2. Press the dough through a Murukku mould, into hot oil. Fry till golden brown

K. N. P. Trading Private Limited
(in association with Suriya Trading Enterprises (S) Pte Ltd)
50 Senoko Drive Singapore 758 232
e-mail: spices@knp-housebrand.com

Singapore Kerala Association - Management

M.M.Dollah,
President

Sarojini Chandran,
Vice-President

Vasudevan Nair
Hon. Gen. Secretary

Saraswathy Pillai P.
Hon. Asst. Gen. Secretary

Seline Lloyd
Hon. Treasurer

Stanley Augustine
Cultural Secretary

Fami A.R.
Organising Secretary

Jaya Kumar N.
Sports Secretary

Suthakaran K.
Welfare Secretary

Ajay Kumar T. N.
Member, Exec. Committee

Kamala Nair
Member, Exec. Committee

Krishna Kumar M.
Member, Exec. Committee

Rajamani Francis Pereira
Member, Exec. Committee

Rita Nanu
Member, Exec. Committee

Sathar M. A.
Member, Exec. Committee

Vikraman Nair S. T.
Member, Exec. Committee

Mohammed Sali
Internal Auditor

Suresh Karunan
Internal Auditor

Chandramohan Nair PBM
Legal Advisor

Trustees of Singapore Kerala Association

KGM Pillai

KO George

KMS Hameed

Viswa Sadasivan

Kerala - God's Own Country!

National Geographic Taveller special 15th anniversary issue (Oct 1999) included Kerala in the "50 places of a lifetime – Paradise Found" – one among the only 13 places on earth! Here are some snippets on Kerala.

Landscape

Kerala gets its name Kera or coconut, and true its name is full of coconut trees. Being a coastal state of Kerala is rich in beaches, some of which are world famous – like Kovalam, Varkala etc. The backwaters of Kerala are also legendary providing incredible beauty to the landscape of Kerala, at the same time acting as good source o transportation. The entire state of Kerala is linked by a criss-cross matrix of backwate lanes.

Kerala is a tropical state with fairly high levels of humidity, excellent sunshine and torrential rains during the monsoon. Kerala is geographical like a long strip of land bounded on each side by the Arabian Sea and Western Ghats. Due to this Kerala also has a number of excellent hill resorts, on the Western ghats.

Language & Literature

Malayalam is the language of Kerala and started becoming a distinct language starting around the AD ninth century over the succeeding 4-5 centuries. Thunjath Ezhuthachan of the 17th century is known as the Father of Malayala Language and his work "Adhyatma Ramayanam" is one of the most outstanding works in Malayalam poetry, even today.

Other legends of Malayalam poetry include Cherusseri, Kunjan Nambiar, the trio of *mahakavis* Asan, Vallathol, and Ulloor, G. Sankara Pilla etc. Present poets include Ayyappa Panicker, Sugath Kumari, Vinayachandran, ONV, Balachandran Chullikkad, Satchidanadan, Chemmanam Chack etc. Legendary novelists include Basheer, Thakazhi, Ponkunnam Varkey, MT, Oroob, Lalithambika Antharjanam, OV Vijayan, Punathil Kunjabdulla, Anand, M. Mukundan etc.

Outstanding literateurs in English hailing from Kerala include Arundhati Roy, Kamala Suraiya, Shashi Tharoor etc.

Art & Culture & Festivals

The world famous classical art forms native to Kerala include Kathakali and Mohiniyattam. Other classical arts forms of Kerala include Koothu, Ottan Thullal, Krishnanaattam etc.

The celebrated folk arts of Kerala include Kaikottikkali, Margam Kali, Oppana, pava koothu etc.

Greatest contribution of Kerala to classical music is Swathi Thirunal, who is revered as one of the most outstanding composers in Carnatic music, who was also a genius par excellence in diverse fields such as dances, administration etc. Modern celebrities like Yesudas are very popular.

The most well known painter from Kerala was Raja Ravi Varma. Other celebrities include KCS Panikkar, Madhava Menon etc. Kerala murals and "kalamezhuthu" have also attracted considerable attention.

Kerala's important festivals are Onam, Vishu, Christmas and Bakrid & Ramzan.

Religions

Kerala is an outstanding confluence of several religious traditions. Kerala is the home to unique styles of ancient Hindu Vedic rituals and sacrifices. St. Thomas is believed to have come to Kerala in AD 52, to spread Christianity. Also among the oldest Islamic mosques are to be found in Kerala. Kerala also has had a unique Jewish influence with some famous synagogues near Kochi. Kerala also has some beautiful Jain temples, in Wayanad.

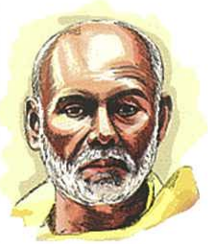

The outstanding philosopher, thinker and spiritual giant – Adi Sankaracharya hailed from Kalady in Kerala. Modern saints like Narayana Guru and Chattambi Swami have reformed the religious traditions and practices of Kerala and are widely respected.

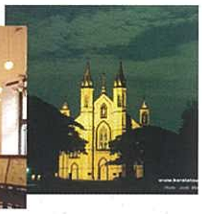

Kerala Experience

Kerala is the home to Ayurveda – the indigenous system of medicine, with several reputed centers like Kottackal leading the worldwide interest in this system of medicine. The Keralite martial art form Kalaripayattu is very famous. Karate is believed to have originated from Kalaripayattu. The reknowned astronomer Aryabhatta too is believed to have hailed from Kerala.

Kerala Model

In spite of the low per capita income, Kerala enjoys the highest Quality of Life index and standard of life in India, often comparable to eastern European or even parts of US.

To confuse the image being created of a poor agrarian state, consider this: Kerala boasts (close to) 100% literacy (Oregon 85%). The average male life span in Kerala is 70 years; in the US, 72. Kerala has a significantly higher percentage of people with advanced college degrees than in the US. In Kerala, the average number of children in a family is exactly the same as in the US: 2.1 (And it's not done by female infanticide. The male-female birth ratio is biologically balanced.)

In every quality of life indicator, Kerala matches the statistics of the most advanced industrial nations - except for one stat and it's the biggie: annual income. In this state where people obviously enjoy "the good life," the average income is $240 per year, 70 times less than the average American's.
"Statistically Kerala stands out as the Mount Everest of social development; there's truly no place like it"—Bill McKibben (National Geographic)

This is the magic and contradiction of Kerala!

Kerala - God's Own Country

"One of the 50 must see destinations of a life time on earth

- National Geographic Travelle

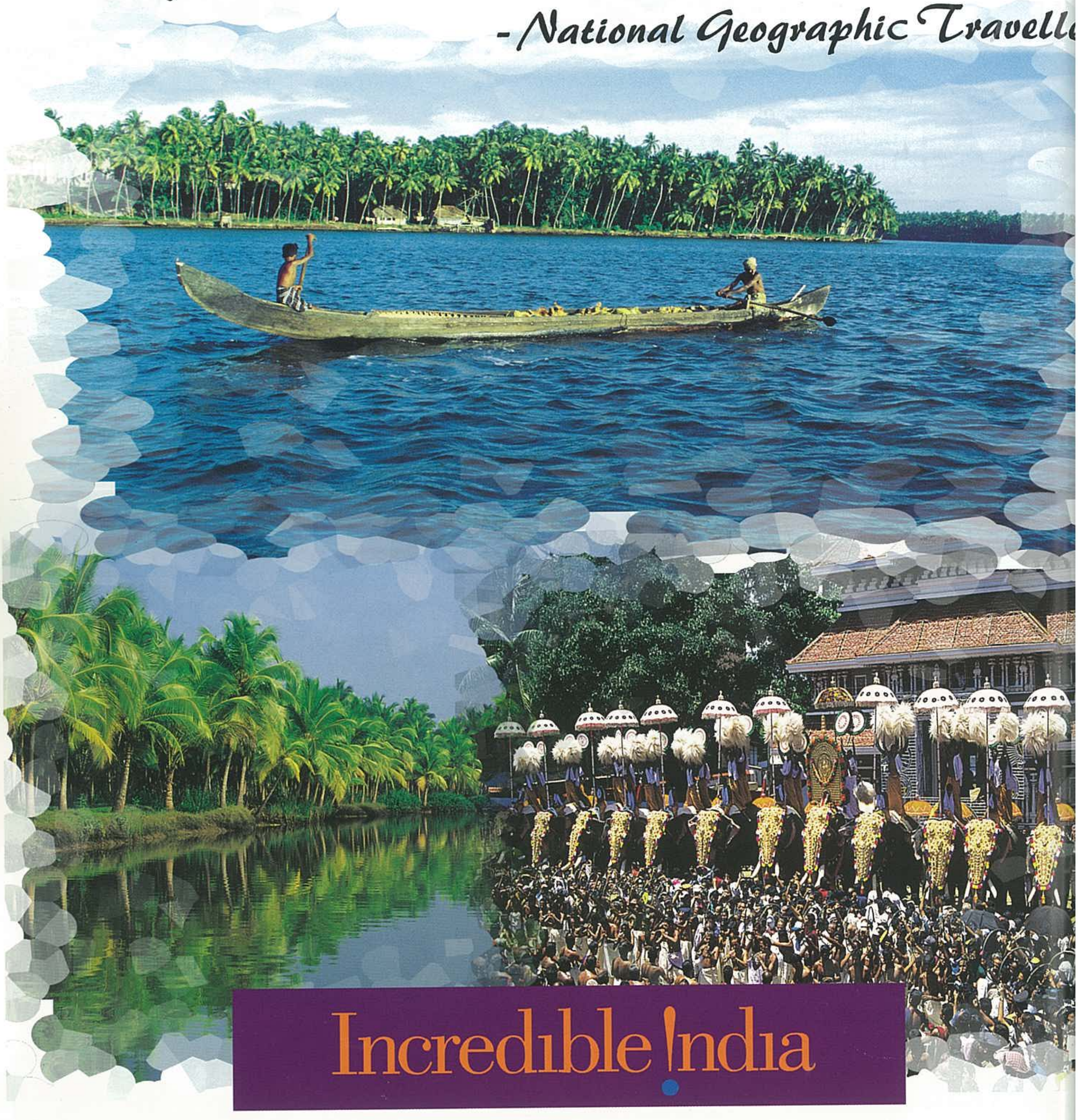

For information, please contact:

Indiatourism, Singapore (Govt. of India)
20, Kramat Lane, #01-01A United House, Singapore 228773
Tel: +(65) 6235 3800, Fax: +(65) 6235 8677
E-mail: indtour.sing@pacific.net.sg Website: www.tourismofindia.com

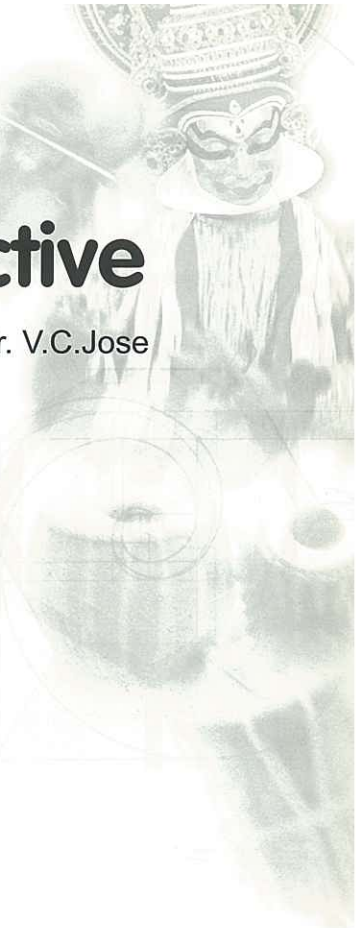

onam - a spiritual perspective

Rev. Fr. V.C.Jose

Onam, the festival of Kerala, brings joy, enthusiasm and unity amongst the Kerala community throughout the world. Onam is celebrated in the month of Chingam which is preceded by the black Karkadaka.

Onam which is celebrated in the context of harvest has an interesting story behind the festival.

The celebration reminds us of a period of wealth, prosperity, peace, unity, freedom, equality and fraternity under the great king, Mahabali of Kerala. He was a devotee of Lord Vishnu and was rich, powerful, benevolent and was well known for his "giving". The period was prosperous and happy and it was a land of truth, justice and there was no cheating and falsehood. In fact, the period was so prosperous that it is said even the "gods" became jealous of Mahabali.

Lord Vishnu wanted to challenge the "Big Donor and Giver" - Mahabali. He approached the king in the form of a Brahmin boy and begged for "just" three feet of land. The king granted the wish. However, Mahabali's calculations went wrong. With the first foot he measured the earth, with the second foot he covered the sky (heaven) and there was no place for the third step. Without any hesitation, the king offered his head for the third step. Vishnu kept his foot on his head and sent him to "PATHALA" or HADES.

This interesting story has two dimensions. One from the materialistic point of view - what an ordinary man understands and secondly from the spiritual point of view - what a seeker (SADHAKA) understands.

To an ordinary man, Onam is a celebration of feasting, sporting and entertaining. They are reminded of a beautiful, golden age of the past. They yearn for a better tomorrow. It is also true that people of all ages and places wish and dream of a better tomorrow. We see it in the writings of Plato's "Republic" , Thomas More's "Utopia", Karl Marx's "Classless Society", and Mahatma Gandhi's "Rama Rajya". The concept of the Kingdom of God of Christians also bears the same meaning. This dream is always well established in every man including Malayalees. Hence, the strong desire for material prosperity and a better tomorrow.

The legend takes us to a deeper level of spirituality. The seeker views the whole story from a spiritual point of view. According to it, king Mahabali is a seeker. He is a devotee of Lord Vishnu. Brahman-Realisation or "*Atma Sakashatkara*" is his goal. To achieve that goal he is engaged in karma and virtuous acts. He knows that he is benevolent and a big giver. He thinks that he is capable of giving anything to any one.

Lord Vishnu takes the challenge. He wants to help out His devotee to come out of his wrong conceit. The Lord wants to break his egoism or *Aham* (*ahamkaram*) or the I consciousness and help him to annihilate it, thereby granting *Moksha* to his beloved devotee. With His first two steps, Lord covers both the earth and the heavens and for the third step Mahabali had no other choice than to offer his own head for the Lord to send him to PATHALA.

Among the three stages - Earth, Heaven and Pathala, the last stage is philosophically more important. Here, on earth, the seeker is always filled with the I consciousness. Heaven is a place of joy and happiness. But in the PATHALA stage, he overcomes his *Aham* completely. It is like a blessed sound sleep. It can be compared to deep sleep or *Sukha Sushupti*. *Aham* is annihilated and the seeker joins the feet of Ishwara, the ultimate aim of life - Self Realisation reaching the stage of *Aham Brahmasmi.*

The message of Onam is very much relevant even in the 21st Century, both for temporal and spiritual. Let us commit ourselves to this noble cause.

My warm Onam greetings to all. ■

The author is a Christian priest and is with the St. Thomas Orthodox Syrian Cathedral, 650 Yio Chu Kang Road, Singapore 787075

With Best Compliments From:

Wishing All Malayalees
A Very Joyful & Prosperous
Onam

SWEE CHOON CO (PTE) LTD

IMPORTERES / EXPORTERS
Rice, Sugar, Ground nuts, all kinds of beans and dried food stuffs

NG WEE MENG

16, Carpenter Street
Singapore 059905
Tel: 6533 9922, Fax: 6535 2787

bharata natyam and kathakali : interactions with society

Jaya Subramaniam

Bharata Natyam in its present shape is based on a single dancer presenting a number of items solidly based on Sringara Rasa (the erotic emotion) in a particular pattern from Alarrippu to Tillana, very closely tied to vocal carnatic music. It took this shape over Centuries of evolution governed strongly by socioeconomic forces. In a similar manner, Kathakali, the stylized drama of Kerala, was equally influenced by local socioeconomic factors. A comparison of the differing artistic developments in these two neighbouring states of South India illustrates the importance of a sociological study of local socioeconomic influences to the evolution of the performing arts.

Both Kerala and Tamilnadu were part of the Tamil political trinity of Chera, Chola and Pandya kingships but Aryan ideas and mores had quite a different impact in these two areas. Kerala society and polity were subjected much more to the ideas and mores of the immigrant Brahmins called Namboodiri as advisers to the king, macro-landowners and as patron – creators of the performing arts. The Namboodiri took up the basic ideas of Bharata's Natyasastra which treats about theatre as a whole with dance and music as parts of it. They evolved Koodiyattam essentially on the pattern of Bharata's theatre with all its conventions. The male dominance in this classical theatre also followed from Bharata's characterization of it as "Kratu" i.e. holy sacrifice, thereby keeping out females for reasons of "pollution". A late and limited concession was made to women in the form of Nangiayar Koothu.

Performing arts were free and close to the people in Kerala and were always regarded openly as tools for mainstreaming social stability. The rise of Kathakali from Koodiyattam in the late 17th century was partly due to this reason. Koodiyattam had become too erudite for Kerala's changed society divided into smaller principalities. It gave way to less erudite Kathakali with more popular appeal in late 17th and early 18th centuries. The important motivation was reaching the common people through the performing arts and in this process some ideas of Bharata were concretized. The concept of Sthayi Bhava was translated into the basic nature of a character as "Pachai" or "Thadi" or "Kathi" and exemplified at the beginning of the drama by the Tirai Nokku or curtain look.

Bharata Natyam developed differently. Bharata's Natya Sastra talks about a single dancer playing many parts and calling it **Ekaharya Lasyanga** but gives it a rather minor place. Sringara is given importance but it does not have the dominance it attained in latter day Bharata Natyam. How did this come about?

An important reason was the absence of Brahmin influence. Right till the 7th century Tamil country was under the strong influence of Jains, while its own ethos was quite secular. The Brahmins were a small minority and were themselves de- Aryanized by the local milieu. Many followed non Vedic occupations. The ideas of

** Jaya Subramaniam is the executive director of Lumbini Arts Society in Ottawa, Canada. She is a free lance journalist focusing on Indian dance.*

With Best Compliments From:

Wishing All Malayalees
A Very Joyful & Prosperous
Onam

TAI ENG PTE LTD
(Importer & Exporter of Spices, Foodstuffs)

RAYMOND LEE C. H.

27/27A, Hongkong Street, Singapore 059666
pager: 9212 8100, e-mail: taieng@cyberway.com.sg
tel: 6533 6597 (6 lines), fax: 6535 6568, cable: "TAICLOVES"

Bharata were not widely known till the 8th century. The local dance tradition of "Virali" was quite feminine and not theatre oriented. It was just called Koothu or Natam or Adal in those times. Bharata Natyam as it is now called took shape as a result of a number of related socio economic and literary transformations in South India. The local dance tradition was very strongly female based and love based as detailed in Tolkappiam chapter Meypattial. Secondly, the highly developed secular erotic romantic poetry of the Sangam period was the model for Tamil Vaishnava Bhakti poets and was transformed into Bhakti Sringara (the bhakta or the devotee i.e. the dancer imagines himself or herself as the beloved of the Lord suffering the pangs of separation and crying for reunion.) At the same time another genre of Sangam poetry called Atruppadai, glorifying a munificent chieftain was transmuted by Saiva devotional poets - Nayanmars. They equated the deity in the temple with the generous King which led to concept of Rajopachara in the temple (treating the deity as a Rajah) a concept later legitimized by the Agamas. (handbooks or manuals of worship) This also generated the complimentary practice of regarding the King as a god or one with divine attributes giving rise to another genre of literature like Mutttollayiram, Nandi Kalambakam etc. Together these two transformations shaped and legitimized the single dancer dancing as the Lord's beloved in the temple or in the court. This single dancer institution was entrenched in due course by endowments by Kings to temples in exchange for the legitimacy the temple conferred on them.

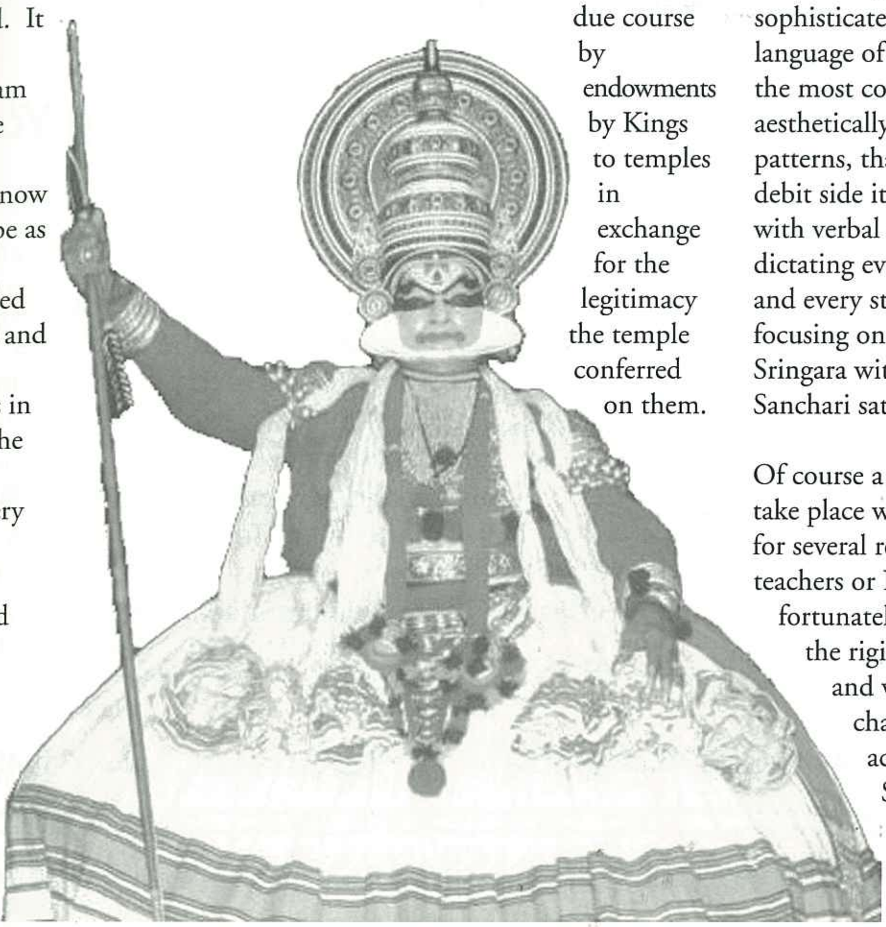

This institution got a new lease of life and became further entrenched in the 19th Century in Tanjore not simply due to the systematization carried out by the Tanjore quartet (the four Tanjore brothers Ponnaiya, Chinnaiah, Vadivelu and Sivanandam). In fact it was partly anticipated by Tanjore Maharajahs like Tulajaji. What really perpetuated was the creation of a stable landed middle class by the British policy of low tax on agricultural produce in South India. With a substantial surplus which they were unable to invest productively the gentry encouraged the single dancer Institution through expensive marriage celebration and concubinage. A little later, the urban middle class shaped the institution of Sabhas to sustain music and dance. In short the single dancer institution is the result of a number of socio economic and socio political factors and cannot be changed overnight. On the credit side its intense concentration on the lonely dancer has built up the most highly sophisticate repertoire in the language of mime and gestures and the most complicated and aesthetically pleasing rhythmic patterns, that is Adavus. On the debit side it is a tight package-deal with verbal music i.e. the narrative, dictating every aspect of Abhinaya and every stroke of Nritta, sharply focusing on the single Rasa of Sringara with all other Rasas as Sanchari satellites.

Of course a number of changes did take place within this defined pattern for several reasons. The dance teachers or Nattuvanars were fortunately not too well versed in the rigid textual prescriptions and were making minor changes which were accepted in course of time. Secondly certain items of repertoire were transformed over the centuries. Thus the Karanas got diluted and several rhythmic patterns emerged like Jakkini in Andhra Pradesh under the Vijayanagar empire. Credit goes to the Tanjore quartet for imposing some order on to these varying patterns and evolving the modern system of Adavus.

In short, the present shape, format and repertoire of both Kathakali and Bharatanatyam is the result of a sociocultural evolution of centuries, accommodating changes on the way. To twist and change it artificially to please a small so called modernizing minority would be counter productive. Both dance systems will accommodate necessary and suitable changes without such misplaced enthusiasm for change.

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Compliments From:

C&H
Real Estate

BUY - SELL - RENT
- HDB FLATS
- PTE PRPERTY
- COMMERCIAL

Buying or Selling Your Property .... ?

We are committed to :

* Advertising / Exposing your flat
* Handling Telephone Enquiries
* Schedule & Reschedule Viewing
* Handling Late Night Calls
* Qualifying Buyers
* Providing Financial Advice to Buyers
* Negotiating Terms with Buyers
* Peace of Mind at Work & after work
* Providing professional personal advice
* OBTAINING A GOOD PRICE !!!

N. C. Sathian

HP: 9696 3179

C&H Group 490 Lor. 6 Toa Payoh, #06-11, HDB Hub, Singapore 310490

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Compliments From:

KERALA CUISINE

BEST BIRIYANI & AWARD WINNING FISH CURRY

Little India Arcade #01-34 / #02-13
48 Serangoon Road, Hastings Block
Singapore 217959
Tel: 6297 1011 Fax: 6297 5565

Lunch: 11:30 am - 3:30 pm, Dinner: 6:00 pm - 10:30 pm (Sunday: Lunch only)

laughter is good for body, mind & intellect

Dr. V. P. Nair, MBBS, MRCP, FAMS, FRCPI, FRCPE, FRCGP, FRCP, FICA, FACC

When, high profile Senator Hillary Clinton was asked about the secret of her pleasant smile, despite the bad publicity of her husband President Bill Clinton, her response was that " Bill is the person who makes me laugh". This shows the power of laughter even in the midst of severe adversities. Healthy, non-ridiculing laughter has physical, and mental benefits.

Laughter is usually induced by a joke, a pleasant event or a funny comment. Jokes have limitations also, as not all jokes are appreciated by everybody and often old jokes are forgotten and new jokes are not forthcoming, when it is needed the most. The alternative is to laugh without even cracking a single joke. With such a background, laughter clubs started sprouting up worldwide, including Singapore. The pioneers in the field of laughter therapy are Dr. Madan Kataria of India and Dr. S Berk and Dr William Fry of America among many others. Evidence based medicine shows that regular laughing, can benefit the mind and the body from head to toe.

The physical health benefits of laughter include stronger immune system, cardiovascular exercise, muscle relaxation, abdominal toning reduced stress hormones such as adrenaline and cortisol, and reduced pain The mental health benefits are reduced stress, anger, and anxiety, increased joy , alertness, positive thinking, optimistic view, enhanced mood, and a sense of well being. The work-related benefits are improvement in team building, communication skills, efficient conflict management, enhanced morale, job satisfaction, creativity, problem solving ability, resilience, stress management, and increased productivity,

One may wonder how laughter strengthens the Immune System! Our immune system plays a vital role in keeping the desired good health by warding away infections, allergies and cancers. Immunologists have shown that negative emotions such as anxiety, depression or anger weaken the immune system of the body resulting in reduced capacity to fight against infection. Laughter helps to increase a specific type of white blood cell called natural killer cell and thus helps to raise the protective antibody levels. By increasing immuno globulin A in the mucus of the nose and respiratory passages, it helps to fight against viruses, bacteria and other microorganisms. Many members of the laughter clubs have noticed reduced frequency of colds, sore throat and chest infection in those who practice regular laughing. The effect of laughter on our immune system is considered to be very significant even in those with AIDS and Cancer. But as yet, there is no proof that regular laughter is of any use in severe acute respiratory syndrome (SARS), as it is a new disease probably caused by a strain of corona virus. However laughter is useful to enhance health and immunity of the general public.

Dr. V.P.Nair is with the Nair Cardiac and Medical Centre, Mount Elizabeth Medical Centre, Singapore

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Wishes From:

International Agencies (1956) Pte Ltd
House of Sarees & Punjabi Suits

We are wholesalers & Retailers in:

Sarees	Benaras wedding sarees, Mysore silks, Apoorva, Aparna, cotton handlooms
Punjabi Suits	For ladies & children - *salwar kameez, sherara-legah, gaghra choli*
Vesti / Jippa	For men & boys - *dhoti suits, sherwani, pattu veshti sets* for wedding purposes
Prayer Items	Temple sarees, *Swami Thundu, Paal Kudams,* Pooja Items in brass & eversilver
Costume, Jewellery & Cosmetics	Choker sets, earrings, bangles, Lakme range of cosmetics, nose studs in 916 gold, kolussu & mingi in pure silver, and other highly fashionable accessories to suit every individual
Tailoring Services	We custom make saree blouses, *punjuabi suits* & *baju kurongs* to your taste. We also provide other exclusive tailoring services
Goldplating services	916 gold plating of ornaments and pooja items available

All major credit cards acceptable

Blk 2-A, #01-126 Woodlands Centre Road, Singapore 731002. Tel: 6269 3385 Fax: 6363 9234
E-mail: s.chand@pacific.net.sg, web: www.international-agencies.com

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Compliments from:

P. P. MATHEWS (S) PTE LTD

Tel: 6440 6028 / 6440 9660, Fax: 6440 4605
e-mail: pmathews@pacific.net.sg

WEST POINT SEA FOOD

Quilon, Kerala, India

Tel: (91) (474) 279 3422 / 279 2068, Fax: (91) (474) 279 2826
e-mail: pmathews@sify.com

Indeed SARS patients should be very careful while laughing in public, as it will spread the deadly virus through droplet infection. They must always practice good habits including proper hand washing, hygienic food handling, healthy toilet habits, proper wearing of masks when indicated, careful while sneezing and in disposal of spit and phlegm. They should also take their temperature and record it regularly as a safety measure. Laughter is found to have beneficial effects on many aspects of healthy living as follows.

Psychosomatic disorders: The stress and strain of modern life are taking a heavy toll on the human mind and body. Anxiety, depression, nervous breakdowns and insomnia are on the rise. Regular laughter has the power to make people less depressed and less dependent on tranquilizers. Laughter is in essence an economical and easy to practice anti-stress measure.

High Blood Pressure : There are many causes for Primary Hypertension such as stress ,heredity, obesity, smoking and excessive intake of salt and alcohol. Laughter helps to control blood pressure to a certain extent by controlling the release of stress related hormones. However one must always continue taking the blood pressure medicines as prescribed by the doctor.

Heart disease. Those suffering from heart disease and stabilized on medication will find laughter beneficial, as it improves the blood circulation and oxygen supply to the heart and skeletal muscles. Those who have had heart attacks or have undergone balloon angioplasty, stents or heart bypass surgery will also benefit from laughter.

Aerobic Exercise: After 15minutes of laughter in the morning, one feels fresh the whole day. You tend to inhale more oxygen, stimulate blood circulation and exercise skeletal muscles, similar to the standard

aerobic exercise. Laughter also can be compared to magic fingers, which effectively reach the interior of the abdomen and massage the organs, particularly the intestines, which in turn help the bowels to move regularly. Laughter exercise is suitable even for the sedentary and those who are confined to the bed or wheel chair.

Analgesic properties: Laughter increases endorphin production by the pituitary gland in the brain. Endorphins are natural painkillers and laughter may help to reduce the intensity of pain in arthritis, spondylitis, and muscular spasms. migraine and tension headaches.

Stage Performance: Laughter Therapy can be beneficial to singers and actors. Increased lung capacity and exercise of the diaphragm and abdominal muscles will help to gain better control of speech and voice. In addition, to it, it enhances self-confidence and reduces stage fright.

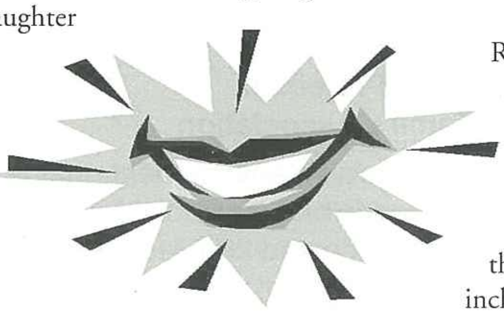

Rejuvenation: Laughter and Yoga benefit all muscles of the body, including the facial muscles. It tones up the muscles of the face and improves facial expression, making people look more cheerful and attractive.

Laughter exercises the abdominal muscles and helps to improve muscle tone in those with potbellies and beer tummies.. You look young and feel young too.

Personal and Social Relationships: Members of the Laughter Club meet and greet each other regularly as one family. Laughter often breaks the ice making it easier for people to interact and eases the union in uncomfortable and unfamiliar situations. By laughing in a group at a public place, you become more sociable and confident. A pleasant side effect of this is a more positive attitude towards life and a better ability to deal with minor setbacks. Members often conduct seminars and workshops which in turn helps to remove stage fright and to become good public speakers.

In summary, laughter strengthens your immune system, increases your physical and intellectual performance, boosts confidence and improves social skills. Friendship and brotherhood evolved through laughter clubs can create happy and healthy families, communities and countries. In reality it is an energy boosting brain and body balancing gym. So don't worry, be happy and keep on laughing.

■

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Compliments From:

JBL Restaurant Pte Ltd

VEGETARIAN & NON VEGETARIAN
6 RACE COURSE LANE
TEL : 62972124
FAX: 65697880

JBL

Essential Venture Enterprise © copyright 2003

We Serve:

* Vegetarian & non-vegetarian dishes
* Plain, onion, egg, and masala doasi & iddli
* Plain, onion & egg pratta
* Mutton intestines, mutton ribs
* Chappathi & naan
* Fried fish, mutton, cuttle fish, prawns
* Egg sambal & omelette
* Garlic fish, mutton Mysore, chicken Chettinadu, crab masala and much more...

Our Speciality:
Fish head curry & claypot dum biriyani

Come down to savour our scrumptious meals or just sitback and have a cold beer with friends

We also cater North & South Indian & Kerala cuisines to your need for all occasions, indoors or outdoors.
Function hall is also available

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Compliments From:

செம்பவாங் தமிழர் சங்கம்
Sembawang Tamil's Association

Before and After School Care

Regardless of Race, Language or Religion
Students call it their second home

A Community Project of
Sembawang Tamil's Association

We provide a safe, spacious and conductive learning environment, that is fully air conditioned and specially designed to meet the needs of every individual child. Homework supervison and tution for English, Maths, Science and 2nd language will be provided

We are located at :
Blk: 660, Yishun Avenue 4, (void deck)
Tel: 6754 3621, Fax: 6754 4621

identity crisis of marunaadan malayalees

Pradeep Gopalan

One really does not have to search hard for the Marunadan Malayalee ("MM" for short) - he is not a sociological curiosity. You the reader and me the writer of this piece belong to the community. We are not merely those who wheel our Samsonite or Echolac suitcases out of the air terminals at Kochi, Thiruvananthapuram or Kozhicode. Our companions can be found even in Mumbai, Bangalore or Ahmedabad - not to speak of other cities and towns not only in India but in the world at large.

A typical profile would be a family of four or five – husband, wife, and two or three children. The husband is more comfortable in trousers rather than in a *mundu* – in all probability he has even forgotten how to wear one ! The wife is more likely to be seen in a *salwaar kameez* or in jeans and in a T-shirt and the children will always wear readymades. The most striking feature is the sense of nostalgia that usually surfaces at the lunch or dinner table at weekends – usually with a guest - when a bottle of home- made pickle which the family had brought back with them after their vacation in Kerala is passed around. It could also surface when watching an old movie by Padmarajan or Bharathan or when hearing an old Vayalar number by Yesudas or Jayachandran. It is this very sense of nostalgia that prompts the family to queue up or book tickets in advance for what are known as "nites" – (a term that you will not find in any lexicon and which one will not understand unless one is an Indian) say, a Yesudas Nite, a Mohanlal Nite and so on. The list can be endless.

What exactly is the identity crisis ? It is essentially cultural and which has become more pronounced after most families have gone nuclear. The first facet of this crisis is the intolerance of the curiosity of others. The MM will now find it irritating to have to answer questions like "Where are you going ", "What's your programme for today" and so on because, after a long stint of independent living out of Kerala, he does not have the inclination nor the patience to accommodate the inquries of *naadan* Nosey Parkers and these could even be his or her own parents, Uncles, Aunts, and other close relatives !! The idea that someone has a right to know what the MM is up to is sheer anathema ! The MM expects everyone to mind his own business ! He or she has forgotten those old days when everyone knew what everyone else was doing. Privacy was non-existent then but now the MM would expect everyone back home to respect the "No Tresspassing Sign" that is invisibly hung in the living space that he is allotted on his/her return either on vacation or permanently.

The most intriguing fact for the MM is to discover is that while he or she has virtually adapted to living in space constraints, variety of food and unearthly working hours, none of his or her folks back home would adjust their own lifestyles. They would continue to live as before but naturally expect the MM to mould himself or herself to the situation at home.

Feedback welcome at cgpkumar@singnet.com.sg

© Pradeep Gopalan

Wishing All Malayalees a Very Happy & Prosperous Onam &
with Best Compliments From:

VINOTH STORE

Blk 101, #01-61, Yishun Avenue 5
Singapore 760101
Tel: 6257 2457

ANARKALI PREMIUM QUALITY

®

3 IN 1
FRAGRANT
PARBOILED RICE
(IDLY,THOSAI,MEALS)

PUNJAB
BASMATI RICE
(Free from paddy, stones, dust and ready to cook)

ANARKALI BASMATI rice is the world's longest finest extra long grain. This rice is grown in the foot hills of the Himalayas and cultivated from the exotic land of the five rivers in Punjab. This rice has been famous in Singapore for more than 15 years.

ANARKALI remarkable Quality, remarkable Aroma

SAYEED MUHAMMAD & SONS TRADERS PTE LTD

IMPORTERS, EXPORTERS & WHOLESALERS OF SPICES
PULSES, LENTILS, NUTS, ALMONDS, RAW CASHEW NUTS,
KERNELS & PRODUCE GOODS.

35, HONG KONG STREET, SINGAPORE 059674, TEL:65325474, FAX:65325432
email: sayeed@singnet.com.sg

Yet another attribute of the crisis relates to language. The MMs of this world have neither mastered English well nor Malayalam. The result is the difficulty of self-expression itself ! The MMs would, in all probability speak English at home with bits of Malayalam thrown in the conversation rather than the other way round. The children of MMs would understand Malayalam somewhat but unable to speak even a single sentence properly. As for the script, a majority of the first generation adult MMs just would not be able to read anything. There is even a touch of comedy in the situation. However hard the MMs try to live down what is pejoratively termed as a "Malayalee" or "South Indian" accent, their speech quite innocently betrays their origins although this may not be the case of the first generation MMs in say the U.K., the U.S or Australia. One would also find quite a few MMs who try hard to disown their origins. It is both a pity as well as a good thing that they never succeed !!

Why should MMs try to be defensive at all about their Malayalee origins ? If anything, the MMs need to work harder at restoring their pristine Malayalee identity. It begins with small steps at home. Malayalam must be the language of communication between all family members and others who are Malayalees. By taking time off during weekends or while on vacation efforts must be made to learn the script and eventually to write the language itself. Children, more than adults, are adept at learning languages and there is no reason at all why say, a child in Singapore who takes either Hindi or Mandarin as a second language cannot also learn – albeit at his or her own pace – her own mother tongue. There should be a conscious effort made in this direction. This writer who grew up in Karnataka and lived in Mumbai most of this life before relocating to Singapore was forced to learn Malayalam because his parents wrote to him only in Malayalam. Still, there is quite a distance to travel because he is nowhere near the threshold of experiencing the magic of Kunjan Nambiar's *Thullal Kathakal* or the introspective poetry of Balachandran Chullikkad.

The MMs should also make serious efforts in familiarizing their children with the history and literature of Kerala. Fortunately, translations of good Malayalam works are available in English. The modern writers like O. V. Vijayan and M.T. Vasudevan Nair have also been translated into English. There are quite a number of very reasonably priced monographs too on writers like Ulloor, Chandu Menon and others published by the Sahitya Akademi including Dr K. M. George's survey in English of Malayalam Literature. It also helps to travel to places of historical interest in Kerala. It is a pity that the child of an MM hailing from Shoranur in Singapore is more likely to have visited Genting in Malaysia or say Sydney in Australia and less likely to have partaken the rich cultural fare at the Kerala Kalamandalam closer home. It is also not a bad idea to take children to a Kathakali or a Mohiniattam performance while on a visit to Kerala. If anything, children will at least know about these splendid art forms even if they may not, in their life time practice them. In this respect, one should be thankful to the television networks like Asianet who have taken pains to run special programmes for the MMs so that they remain in touch with the pulse of the culture in God's Own Country.

It is important for an MM overseas to take part in the Onam and Vishu festivals not merely as an exercise in nostalgia but also to remind oneself of one's own cultural identity and heritage. The State of Kerala may still be plagued by political intrigues and economic mismanagement but it still remains as one of the most vibrant places on earth culturally and intellectually. And it is not out of place to mention here that whatever the identity crisis that the MM individually faces because of the cultural situation that he or she is in at present, the most important contribution that the MM makes to the Malayalees back home to emulate, aside his or her remittance in foreign currency, is the fact the MM still remains probably one of the most efficient, adaptive, and hardworking person in the world today – something that could even transform Kerala's own sluggish economy and bring the state out of the cesspool of its dirty politics.

**It should be said that this piece is purely the result of an MM's musings on his own identity and the responsibility for what is stated here is entirely that of the writer's - an MM himself !*

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

ACCOUNTS TUITION for O & N Levels

by

Mrs Lloyd

(35 years experienced accounts teacher)

(Tel: 6297 1535)

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

Hey, you wanna

learn Malayalam ??

It's so easy...Just grab Vidyarambham C D, a language-learning breakthrough that makes learning to read, write and speak Malayalam easy and instant.

to order, logon to:
www.vidyarambham.com

VIDYARAMBHAM
വിദ്യാരംഭം

THE MALAYALAM TUTOR

also available: Hindi Tutor CD at a special price $25 only.
to order, logon to: www.hindiclass.com

for details please contact: Unitrack Trading Pte Ltd
190 Middle Road, #19-05 Fortune Centre, Singapore-188979
Tel: 68263373 , 91710353

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

M. G. NATH

Expert Gents' Tailor
&
Uniform Contractor

Specialist in all kinds of modern gents wear

Blk 644 Hougang Avenue 8
#01-277 Singapore 530 644
Tel: 6385 3100 Fax: 6385 3100

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

इंडियन बैंक
Indian Bank

Bridging your aspirations with opportunities

Call on us at:

3, Raffles Place
Bharath Building
Singapore 048617

Tel: 6534 3511
Fax: 6533 1651
e-mail: indbksg@pacific.net.sg

Scenes from "Appooppanu 100 Vayassu", a full length Malayalam drama(Venue : Jubilee Hall)

Veena tutor of Singapore Kerala Association - Dr. Bhagavathy

Dr. Bhagavathy is an accomplished musicologist and a performer on the south Indian musical instrument - Veena. Desciple of Mrs. Kalpagam Swaminathan, she holds Masters (gold medallist) and Doctoral degrees from University of Madras. Her presentation "Nauka Charitamu as musical play" has won the best lecture demonstration award at the Music conference conducted by Madras Music Academy in 1994. She was awarded UGC research associateship in 1993 for post doctoral research on "Ragas handled in Muthuswamy Dikshitar's compositions" and has released many CD's and pre-recorded audio cassettes. She has taught Veena and theory for BA and MA (music) at the Madras University for 6 years and was with Singapore Indian Fine Arts from 1997 to 2001. Currently, she is the Veena tutor at Singapore Kerala Association. She has numerous students and commands much respect from them.

Arangetram of Rathi Radhakrishnan on 21.02.2003 at PUB Auditorium

Arangetram of Anparasi Thirugnanam on 21.02.2003 at PUB Auditorium

Mr. Dollah & Mr. Chandramohan Nair PBM with Rathi Rathakrishnan, Dr. Bhagavathy and Mrs. Kalpagam Swaminathan, guest artiste from India on 21.02.2003

Saraswathy Lakshmanan receiving NAC prize from Dr. Vivian Balakrishnan on 7.9.2002

Classical dance, vocal music & Yoga tutor - V. Jayaswanom

Guru Jayaswanom is an exponent of Indian classical dance, music & yoga. He graduated from Sri Swathi Thirunal College of Musuc, Trivandrum and has received the "Natana bhushanam" award. He has undergone advanced training in the "Gurukula Sampradaya" tradition. He is also proficient in classical music, having been trained under eminent teachers like Dr. Omanakutty. Guru Jayaswanom is a master of Yoga and was awarded the title of "Yoga Siromani" from Yogavedanta Forest Academy of Canada. He has staged several Bharata Natyam concerts and trained several students for public performances, including television and has led them to graduation. He has served as a judge in Kerala Youth festival at State level. His experience also extends to Malayalam TV serials and cinema fields, as an Assistant Director for serials and Assistant Choreographer in movies.

For details contact: 9789 6442 / 6288 2027. Classes are conducted in groups & individually. All ages and races are welcome.

Violin & keyboard tutor - Kannan P.

Isai Kalaimani Packiarajah Kannan is a product of Jaffna University of Sri Lanka. He has devoted years as an orchestra leader for Srilanka Broadcasting Corporation. He has performed extensively in several countries including Australia, Germany, India, Malayasia etc as a soloist as well as a member of orchestra and chamber music ensemble. He has given concerts, composed many musical compositions, made numerous recordings and live appearances for many radio and TV networks, worldwide. He has a unique technique in teaching and has teaching experience exceeding 10 years.

He has over 50 students with him in SKA and has produced first prize winner in National Arts Council's 2002 Indian National Music Competition.

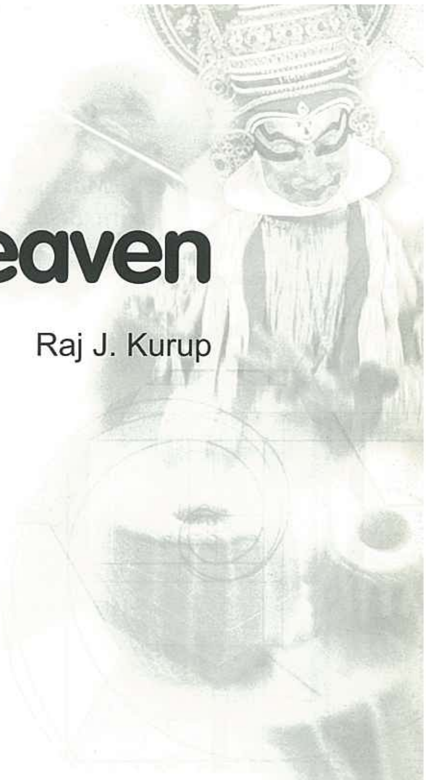

journey to heaven

Raj J. Kurup

I woke up suddenly. I sat for sometime listening to the sounds of people getting up elsewhere. I looked at my watch. It was 5:53 am. It was unusual for me to wake up at that hour. My friend was still sleeping. He didn't like people waking him up before 8 am. We both share the same ideology. May be that's why we get along well!

Dawn was slowly breaking, but it was still difficult to see things outside. The skyline in the background was brighter, in stark contrast to the images closer to my window. The dark window didn't help the visibility much either. The air conditioning was in full flow, so I slid deeper into my blanket.

At that time, as if from the blue, realization struck … home was getting closer. I decided to relinquish my cozy blanket and step out. I almost bumped into a middle-aged lady who was struggling to pass through the aisle, and after offering a few mumbled apologies, I started towards the door.

The train was slowing down and a station was approaching. I leaned out of the door as if trying to be the first person to catch a glimpse of the board that carried the name of the station. The board read: " Thrissur".

A lot of real and reel life stories have been told about the Mail Express train that runs from Chennai to Thiruvananthapuram. I was traveling from my place of work to my sleepy ol' town, Kayamkulam, located in the southern part of Alleppey (ooops.. Alappuzha) district for a well earned vacation.

I came to know from a fellow passenger that the train was behind schedule by more than half an hour. This meant that I will be reaching home only by around 10 am.

As the train moved away from Thrissur station, the skyline came alive and the world zoomed into focus. The coziness offered by the blanket was very tempting but I didn't want to snuggle back into it, since the next few hours promised glimpses into the breathtaking beauty of the land that they say "God himself created"(hope you will pardon the reference to God as masculine).

I'm not seeing this for the first time. Every time I go home, this is a period of travel that I really look forward to.

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

KARTHIKA ENTERPRISES

598A Serangoon Road
Singapore 218210
Tel: 6297 7533 Fax: 6297 7511

KARTHIKA MINI MART

34 Buffalo Road
Singapore 219 796
Tel: 6297 7533 Fax: 6297 7511

e-mail: karthika@pacific.net.sg

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

ANACAONA PRIVATE LIMITED
அனக்கோனா பிரைவேட் லிமிடெட்
安 那 柯 拿 私 人 有 限 公 司

IMPORTERS & EXPORTERS WELCOME

Jewelleries, Glass & Plastic Bangles, Ladies Fancy Goods, Cosmetics, Eversilver, Brass & Aluminium utensils and Electrical Goods etc.

V. Damodaran Pillai (Arasu)

128 Dunlop Street
Singapore 209 447
Tel: 6334 1566

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

Lata MUSIC CENTRE
ESTABLISHED IN 1977

Wholesale and Retail in
Tamil, Malayalam, Hindi, Telugu, Christian
Devotional, classical & Bhangra
CDs, VCDs, DVDs, and Audio Cassettes

Available at very reasonable prices

We also do transferring of VHS to VCD & Audio Cassettes to CD

18 Buffalo Road Singapore 219788
Tel: 6299 5605 Fax: 6292 3744
e-mail: latha_music@hotmail.com

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

Lady Fair

Computerised treatment to see
the instant result for:
wrinkles, pimples and wrinkle sears,
wrinkles and dark eye rings and bags

Treading & Waxing

35 Selegie Road, #05-07, ParkLane Shopping Mall
Singapore 188 307
Tel: 6336 8454, Fax: 6336 8179

May be this also explains why I, a 'late morning bird', wake up so early during my journeys home.

And indeed, no one will debate for more than a minute whether God created this land or not. Not because his vocabulary fails him, but because his mind will be enthralled by the visual feast that unfolds before him.

I savored the visual treat. The sheer joy and wonder that it creates in the mind is all the more heavenly when I compare it to the concrete jungle that I've left behind!

Coconut palms lined either side, interlaced with houses and early risers shaking off their sleep. Lush green fields beckoned the onlooker with its velvet-like bed. Small streams meandered across the landscape creating a scenic glory that left me spell bound.

The train was passing over Periyar river. "Aluva Manappuram" could be seen in the distance. Periyar has a rich history behind it. It has been the muse of poets and writers alike, sanctuary of departed souls and a contributor to the state's hydel projects.

Periyar is immortalized in the Malayali's soul by Vayalar Ramavarma's "Periyaare Periyaare parvatha nirayude panineere.." lyrics (Periyar, the nectar of the mountains). Vayalar compares the river to traditional Malayali lass throughout his song. I can bet there won't be even a single Malayali who hasn't hummed the song atleast once in his life.

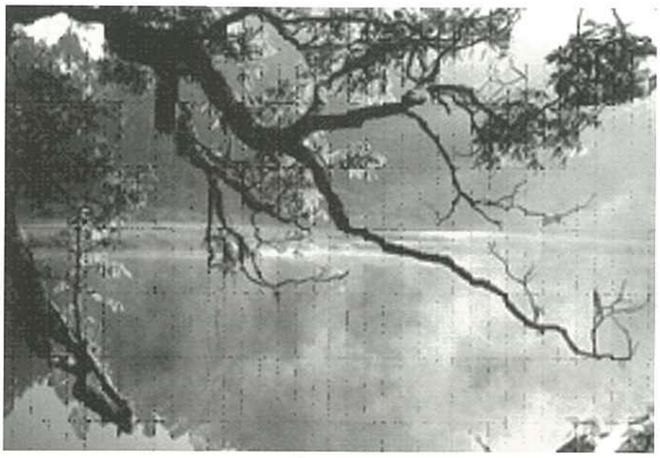

I often wonder what makes "God's own country" so special and how it has earned its name.

It's so special because of its unspoilt beauty – where man and nature live in harmony. This is what God also wished and His wish has become true.

I was thinking as to how many times I have passed this way. How many times has this land seen my countenance? Yet it smiles and I too smile back, with neither showing the least of tiredness or boredom. It's magic. It's heaven. I love being here, I call it home. I call it mine.

With Best Compliments from:

UCO BANK

(WHOLLY OWNED BY THE GOVT. OF INDIA)

HONOURS YOUR TRUST

Both our branches offer full range of banking services including:

- Trade Finance
- Attractive interest rates on Singapore Dollar and foriegn currency deposits
- Competitive rates for remittance to India and other countries
- Safe deposit boxes

Singapore Main:
Bharat Building
No 3 Raffles Place, Singapore 048617
Tel: 6532 5944
e-mail: general@ucobank.com.sg

Serangoon Branch:
26 & 28 Dunlop Street, Singapore 209354
Tel: 6293 1133
e-mail: ucosera@singnet.com.sg

Wishing All Malayalees a Very Happy Onam &
With Best Compliments From:

NEW INDIAN CASKET

24 hour funeral services

Specialised in:

- Complete funeral arrangements for hindus
- 24 hr embalming services
- All types of coffins for burial / cremation
- Tents/tables/chairs etc for hire
- Buses for hire (air con & non aircon)
- Funeral arrangements for local / export cases
- Catering for funerals
- Computerised photo enlargement
- "Iyer" (priest) for 16 days' prayers
- Photography & videography

New Indian Casket Singapore Pte Ltd
Blk 88, Geylang Bahru, #01-2720 Singapore 339696
Tel: 6291 8594, 6291 6658, Fax: 6299 6354
Showroom: 6295 6984 (Tel)

Rajen K. - 9781 1141 (h/p)

on the sea shore

M. K. Bhasi

The wet seashore,
The raging waves
And the lengthening shadows.
On this lonely shore
Like two footprints on the sands
Only the two of us.
The dusk, shy and beautiful
With its nimble fingers
Draws rainbows on your cheeks.
On this white sandy beach, I sit
Looking at your long blue eyes
Looking at the glow on your face.
The wind is howling;
The cold winter night comes
Clad in her dark robes.
With her long fingertips,
The sea rubs away the footprints
Still remaining on the shore.
Not caring to arrange
Your locks wet with water drops
You sit here beside me.
On this lonely seashore
Looking at the setting sun
Only the two of us.

(Selected for publication in 'Letters from the Soul', an anthology to be published by the International Library of Poetry in Summer 2002)

kathakali - the classical art a beginner's note

A. N. Sreekumar

Kathakali is one of the best arts that Kerala has exclusive ownership upon. In abstract terms, Kathakali is a form of classical dance drama.

As a child, I was attracted by the colorful costumes used in this art. But that was not enough to keep me awake for a whole night of Kathakali performance. As I grew up, I realized that there are hundreds of people who enjoy the art of Kathakali. Curiosity to know what attracts them was the major factor that pulled me to Kathakali initially.

It cannot be the "story" that attracts the crowd because, all the Kathakali enjoyers know the story well beforehand. They know the lyrics of the music and even the communication between the characters word by word. They might have seen the story (e.g. Nalacharitham) numerous times before and still go for it again! Later I found out an analogy: We don't mind viewing a good movie again and again. We don't mind listening to a melodious music repeatedly. Each time we go through that, we experience an elevation in our mental state that brings happiness to us. That is the power of pure art. Kathakali is one such beautiful art.

First experience

I went for the next Kathakali performance available nearby. I approached a veteran enthusiast in one of the front rows and requested him to guide me through the show. He was more than happy to do that. As the scene progressed on the stage, he narrated the story to me. He highlighted the technical aspects o this art. The important character i the scene always stays at the right side of the stage (*never heard of su rule in a drama or a movie..!*). I observed... Krishna stands to the right side of his wife. Later when Kuchela comes in, Krishna makes him sit on a seat to his right! Interesting...!

As my guide continued the explanations, I noticed that the conversation between the characte goes on a terribly slow pace in this dance drama. To complete one sentence "Oh, dear lady with beautiful eyes" it takes fifteen minutes! "That is another technic aspect of Kathakali" came in the explanation from my guide. By allowing a bigger factor for time, t actor gets the freedom to go into t depth of the 'abhinayam' – the acting. During the fifteen minutes the actor enacts the beauty of eyes vivid expressions. All that is live o the stage is the beauty of the eyes a presented by the actor. It is this depth of the 'abhinayam' that touches the minds of the audience. It is like music. You can listen to t same music many times irrespectiv of the fact that the lyric is the sam On a similar note, you can enjoy th depth of the 'abhinayam' any numb of times, irrespective of the fact tha the story or the conversation is known to you. I was getting an id of one thing I can look for, in a Kathakali performance – the 'abhinayam' factor. And I further interpreted: This is the reason why those who designed the Kathakali decided that actors should not spe

on the stage. Once the ideas come out as words, the space for detailed abhinayam shrinks drastically.

The music behind

There are two musicians behind, singing the same lines alternatively. Curious to know how they coordinate among them, I noticed that one of them leads and the other one follows (*coincidentally noted that the lead-singer stands right of the follower*). Only the lead-singer starts new line of the lyric. The follower's responsibility is to fill in the gaps. I saw the same person performing in both roles at different times – indicating that the responsibility for each role is well defined.

How is the coordination happening between the musicians and the actors? The musicians repeat the same line of lyric until the actor completes the 'abhinayam' of that line. Both singers take turns to sing the same line repeatedly in diverse tunes. Once I was able to follow the Mudra (the conversational language of Kathakali), I could make mental calculations of the timing when the musician starts the next line. (*That was first sign of maturity in enjoyment of Kathakali!*)

Observing my focus on the musicians, the guide explained: The lead-singer is the stage manager of the Kathakali. He adjusts the timings of the events on the stage. For example, if an actor is still getting ready for stage, the lead-musician directs the stage to continue the current scene, or sometimes fills the time gap with his mastery of 'raga-alapanam'. He even controls the total show time for a story. One way of achieving this is by including or excluding certain stanzas of the lyric. All these stage managements are through spontaneous indications; and works well due to the professionalism of the artists.

Grammar in the Mudra

Mode of communication in Kathakali is through Mudra – the language through postures and movements. Understanding the Mudra was the next challenge. My guide helped: As in any language, Mudra also has grammar and vocabulary. The grammar is simple and easy to understand. With his help for half an hour, I was at least at an amateur level in understanding the Mudra. Prepositions (in, on , from …) and conjunctions (and, but …) have their own postures and movements. These can easily be recognized by close observation and a little guidance.

Next is the vocabulary in Mudras. Once the grammar-Mudras are familiar, it is easy to recognize other words (nouns, verbs and names like Krishna). By closely following the lyrics behind, it is not at all difficult to get hold of a set of commonly used words/Mudra in Kathakali. By this time, one would have started enjoying the Kathakali in its true form! Since the Mudras are combinations of postures and movements of the body, they are vital contributors to the "dance" part of this dance-drama.

Maturity of the art

The performance for the night was almost coming to an end. As we walked towards the bus stop for the early morning bus, my guide touched upon the maturity of the Kathakali art – the level of perfection of Kathakali as a form of art. As an illustration, he explained that there is absolutely no pre-stage rehearsal for any professional Kathakali performance (rare exceptions are newly created stories). The artists – actors, musicians, and percussionists – all of them may be meeting for the first time on stage. Still the performance goes on smoothly without any glitches. This is due to the structured definitions (in Kathakali terms – chitta) for this art performance. 'Important character on the right' is one such example. Within that well structured framework, the artist has his/her freedom to perform – be it the actor, musician or the percussionist. The actor can choose twenty seconds to twenty minutes to describe the beauty of the eyes, depending upon his choice, caliber or suitability of the occasion. Musicians have their own space to perform while they sing the same line repeatedly. The percussionists have similar freedom too.

My guide concluded before getting onto his bus: Kathakali has much more. As you swim through the ocean of Kathakali, you are likely to come across more and more corals and pearls. If you ever get a chance to enter that ocean, dive deep into it.

■

adoor gopalakrishnan - man of the story

Hari Kumar

I think it was in '71. I was then a boy of ten, no different from other boys my age and more interested in Cricket, school strikes, Prem Nazeer movies and climbing trees than the boring chore of studying. So when the news of a movie being shot only hundred meters away from my home in Thiruvananthapuram spread like wild-fire, I was naturally thrilled. Those days outdoor shooting was unheard of and hence our curiosity was all the more piqued. My school leader also came to know of the shooting and, the resourceful chap that he was, he promptly invented a reason for a strike that would keep us away from school for a week.

In recognition of his contribution to world cinema, the French Government recently (in May this year) conferred on Adoor, the 'Commander of the Order of Arts and Letters' award, the second highest honour to a civilian. The only other Indian to be awarded the French government's award was Satyajit Ray

They said the title of the movie was "Swayamvaram" (Ones own choice) and had Madhu and Sharada in the lead. The director, a man called Adoor Gopalakrishnan was a nobody then. When someone told me Adoor was involved, I had expected Adoor Bhasi, one of the greatest comedy/ character actors of Malayalam cinema. In those days a movie without Bhasi was unthinkable and was doomed to fail.

Madhu, Sharada being household names, the prospect of seeing these divine personas in flesh and blood gave us goose bumps. So my teenage sister accompanied me to the shooting hoping to see them runni around trees and singing songs. Aft a few days of standing in the hot su and being "massaged" by the sweat throngs around us, we were both a trifle disappointed. And to make matters worse, there was no Adoor Bhasi. Nonetheless the thrill of having watched how movies were manufactured gave us some cause f satisfaction. At least when the scho reopened I had something to brag my pals (after adding genero helpings of my "masala").

When my unc casually mentioned tha "Swayamvaram won the nation and state awar for best film before it was even released formally, we w quite surprised. When it finally hit the theatres in '72, my uncle made happy by bringing home three tick for the matinee. Hoping to spot ou faces when the camera panned the crowds, my sister and I eagerly wer for the show with my uncle. There was hardly a handful of people in t theatre. Most of them wore long jubbas and scraggy beards and carr long cloth bags slung lazily over th shoulders. They were the type you found hanging around in the Coff House drinking endless cups of coffee and talking of revolutions in faraway places. It is needless to say that none of us liked the film, though for different reasons. I was

disappointed to see not even one decent "stunt scene" in this whole sorry excuse for a movie. For my sister who was surviving on a Mills & Boon staple, the movie was a complete let down since there were hardly any love scenes or duets, despite this having the thoroughly misleading title of "Swayamvaram". To my uncle, it gave him a headache.

I began noticing Adoor as an unassuming man found often near a "Murukkaan kada" beside the Forest Office, having a chat with the shop owner, or zipping by Vazhuthacaud in his Vespa (I think).

Five years later, came "Kodiyettam" (The Ascent). By then the heat of youth was flowing quick through my veins. My interest in movies ranged from the brainless Bonds to the more cerebral art-house movies of the time.

"Kodiyettam" too won a couple of awards and when I saw it, I had the distinct sense that I was watching a work of genius. Although much of the fine nuances escaped my untutored mind, I could in some strange way identify with the protagonist of the movie, who was a simpleton smothered by his surroundings. Gopi as Sankarankutty, left an indelible impression in my mind. He later won the Bharath award for this role. It sensitively portrayed the decay of the Nair society in Kerala. It went on to win the national award for the best regional film and best actor.

Then in '81 "Elippathayam" (The Rat Trap) was released to much critical acclaim. This was his first colour movie. By this time a quite renaissance was happening in Malayalam cinema and in particular in Thiruvananthapuram. This was partly fuelled by the formation of the Soorya Film Society some time in '78-79. Movies began to get more serious and the themes more offbeat. The directors ranged from the pure art-house ones like Aravindan ("Utharaayanam", "Kaanchana Seetha", "Thambu", "Pokkuveyil", "Chidambaram" etc), John Abraham ("Agrahaarathil Kazhuthai", "Cheriyaachante Kroorakrithyangal", "Amma Ariyan" etc.) to the fence-sitters like KG George ("Swapnaadanam", "Ulkadal", "Kolangal", "Mela", "Yavanika", "Lekhayude Maranam Oru Flash Back", "Aadaaminte Variyellu", "Irakal" etc), P.A Backer ("Kabaninadi Chuvannappol", "Manimuzhakkam", "Chuvanna Vithukal") somewhere between art-house and serious main-stream. Then in the serious mainstream movies, we had a whole host exceptional directors like MT Vasudevan Nair ("Nirmalyam" – for which PJ Anthony won the Bharath award for best acting), Hariharan, Bharathan, Padmarajan, Siby Malayil etc. Shaji Karun (of the highly acclaimed "Piravi" and "Swaham") and TV Chandran ("Ponthan Mada") came later. Coming back to the Man of the Story, the Unni (wonderfully portrayed by Karamana Janardhanan Nair) of "Elippathayam" was a study in contrast to the Sankarankutty of "Kodiyettam". While Sankarankutty was a simpleton constantly amazed with the world around him and in the process looking ever outward, the life of Unni presents an inward journey to seclusion and hopelessness. The movie went on to win the prestigious British Film Institute Award.
I think it was in '82 that, during a Soorya film festival, I had the opportunity to see "Swayamvaram" once more. But this time I enjoyed the movie for its stark realism.

"Mukhamukham" (Face to face) was his fourth film released in 1984. Though it attracted some bitter controversy, it was one of his finest works. It tells the story of a trade unionist leader, Shreedharan, who was idolised by the communist movement until his sudden disappearance. He becomes a legend of mythic proportions during the ten years of his absence. Suddenly he returns an alcoholic and a ghost of his former self. From the lofty heights of being idolised as a pioneer of the movement, he sinks to degradation and an object of ridicule. He is finally murdered by a mob. But on his death he becomes a martyr to the cause and put back on the pedestal. In many ways, Shreedharan's life is allegorical to Kerala's communist movement itself and this did not find favour among the party leadership and hence invited severe criticism.

Then came perhaps Adoor's most abstract work – "Anantharam" (Monologue), in '87. In "Anantharam", Ajayan, the protagonist, is a talented youth who

gradually loses his capacity to differentiate the real from the illusory. What makes the movie brilliant is that the entire tale is retold as a monologue by Ajayan himself, frequently flitting between these two states of existence. Ashokan handled the role of Ajayan, while the Malayalam super star, Mammootty also had a major part in it. It too went on to win local and international awards.

In 1989 "Mathilukal" was released, which was based on a novelette of the same name by the celebrated Malayalam writer, Vaikom Mohammed Basheer. The story is partly autobiographical and tells the life of Basheer during his incarceration in the Trivandrum Central Jail as a freedom fighter in the '40s. He develops a relationship with a woman beyond the wall (in the women's jail), whom he never sees. Mammootty acted in the title role of Basheer, his second role in an Adoor film. The movie won the national award for best direction, best audiography and best regional film.

Next came "Vidheyan" (The Servile), in 1993. This was a dark and brooding film about an immigrant worker, Thommi and his relationship with his cruel master Bhaskara Patelar (Mammootty, in his third Adoor film).

"Kathapurushan" (Man of the Story) was Adoor's eighth feature film released in 1995. It tells the story of Kunjunni with the backdrop of the communist movement in Kerala. It is an epic tale covering almost forty years of Kerala's history. It won the national award for the best feature film and best supporting actress, besides the Kerala State Awards for best director, best supporting actress and best supporting actor.

Adoor's latest movie, "Nizhalkuththu" (Shadow kill), was released in 2002. It is a period movie set in pre-independence India of the '40s. The protagonist is Kaliyappan (sensitively portrayed by Oduvil Unnikrishnan), a hangman in the princely state of Travancore, south Kerala.

Apart from feature films, Adoor has also made several documentaries and short films.

In recognition of his contribution to world cinema, the French government recently (in May this year) conferred on him the 'Commander of the Order of Arts and Letters' award, the second highest honour to a civilian. The only other Indian to be awarded the French government's award was Satyajit Ray.

fine country

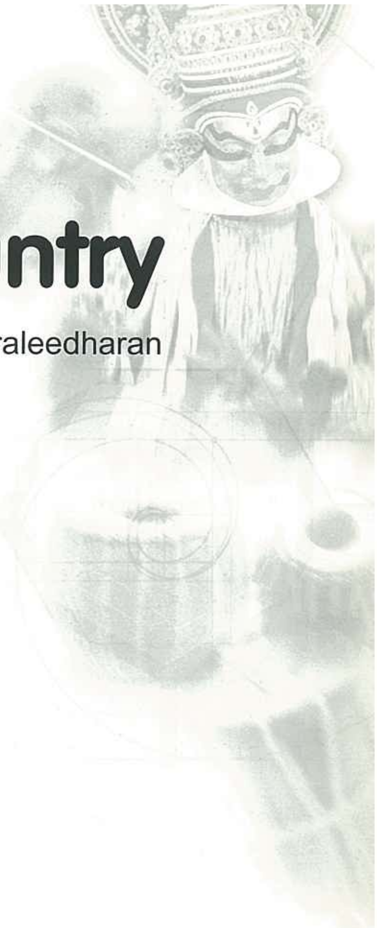

Mothy Muraleedharan

It was Sunday evening. Orchard Road in Singapore was as crowded as ever. Just another off day for me as I sat on a roadside bench and lit up a Dunhill. If your research topic is 'Female anatomy' then this is the place where you should be. My eyes feasted on the hordes of scantily clad 'sing girls' passing by.

I noticed a pretty young Chinese girl on the other side of the road. She kept looking at me and I started to feel being invited. Stories of my friends picking up girls from Orchard Road flashed through my mind. The 'friend' inside me advised 'every dog has his day. Changathi, today is yours', 'Opportunity knocks, but once' etc. I decided to take the initiative and approach. I dropped the cigar butt and got up.

To my pleasant surprise, I didn't need to cross as she came running towards me. I was totally overwhelmed by her next move. She came and knelt down just in front of me. The words "get up my dear" didn't quite come out of my throat, as it was soaked with emotions. She did get up but with the cigar butt in her hands.

Walking to the nearest dustbin she said 'this is where you have to put it'. She then pulled out a book from her handbag. I was aware of the fact that Singapore is a 'Fine country'. Realizing the danger I sprinted only to know that it was a stationary sprint. I could feel the wetness in my underpants as I turned and saw a Mike Tyson look- alike enjoying the softness of my neck muscles.

Things were quite formal from then. I was issued a ticket and had to go to their office on a weekday to pay a fine of 150 Singapore dollars. Those days I was staying with another Malayalee friend, Mr. Uththaman. We were both working for the same company. Days passed and my big day came. Uththaman was having an interview that day. So he left very early in the morning. Still remember he was wearing a blue tie. I reached the office in time and reported only to get the shocking news that I have to watch a 15 minute movie... the most expensive movie of my life. But then I didn't know that there were more surprises to come!

The 'movie hall' was packed. I got a seat in the last row. The movie was about the importance of cleanliness etc. As it dragged on I was just looking around and studying the different classes of people who were booked. There were Indians, Chinese and Malays. There were teenagers as well as senior citizens.

Then my eyes stopped on one stout and solid looking figure. My Goodness!!! Was that my roommate who went for interview? Was that Uththaman? I just leaned over and verified. It was!! Thank God he was not wearing the tie then. I jumped out of the hall and sprinted as fast as I could as the show finished. By about 11.00 AM Uththaman was back in office after what he said was a 'tough interview'. I never asked him whether he had been to Orchard Road.

■

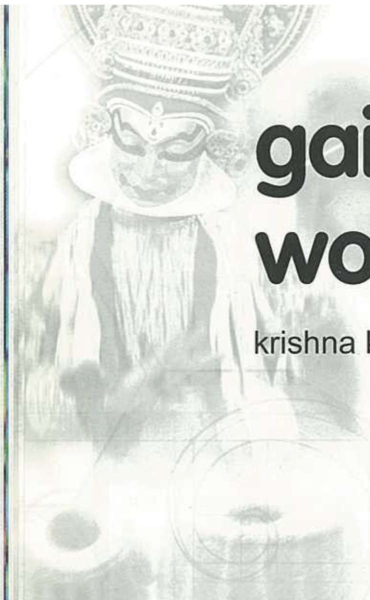

gaia theory - an interconnected world view

krishna kumar

One of the ancient Indian prayers goes thus: "Oh Mother Earth, Consort of Lord Vishnu, please forgive me for stepping my foot on Thee, whose breasts are the great mountains & innards are the great oceans". This prayer is symbolic of the vision of the planet earth as an integrated organic living entity, sacred and worthy of respect. The advent of industrial age brought about belief that nature is subservient to man, to be bullied and bent according to his will and pleasure, to maximize immediate comfort. A few hundreds of years of such living changed the living styles of significant parts of humanity dramatically, at least that of the western and the westernized world, One of the inevitable and equally dramatic side effects, was the erosion of the environment caused by systematic destruction of large parts green cover, polluting industries, highly concentrated urban living systems and widespread personal transportation. Fortunately, it also led to significant advances in scientific knowledge, especially that of earth sciences, eco systems, biological effects of pollution and life and its various manifestations in general.

The Gaia Hypothesis : Beginnings

During the early part of 1960s, NASA enrolled a scientist by name James Lovelock to study the possibility of life on planet mars. Going to Mars to see for oneself, would have been a rather ambitious idea, success not easily accomplished even if somehow made feasible. As an example, if such an adventurous and well meaning Martian lands on many parts of earth to detect life like Sahara desert or the polar regions, he will go back and report in the negative to his Martian space flight bosses. The Martian space authorities would write detailed reports on the dead planet that is earth. Putting himself on the shoes of the venerable Martian, Lovelock began to look for better mechanisms to detect the presence of life on a planet. This being a NASA problem they responded in the classical manner of setting up a committee of experts, this time around comprising only of experts on "Life on Earth", as they could not find any on the "life on Mars". They proposed very fanciful automated experiments to be conducted on the Martian soil for suitability for life, presence of amino acids and proteins and a host of others. Lovelock was soon disillusioned and started asking basic questions such as – what is life? And how should it be recognized?

Lovelock's background was in Biology and Medicine and he went about studying all available material on the problem of life itself and he soon found that it is rarely or never analyzed or studied by biologists till then. He found that life is having a key property of entropy reduction. Physicists define Entropy as a measure of the disorder for a system and the celebrated second law of thermodynamics say that for all ope

systems entropy keeps increasing with time – in other words, things keep getting more and more disorderly (of no practical use) with time and predicts the ultimate death of Universe itself. Some Physicists (like Schrodinger and Wigner) also came to the general conclusion that life is a member of the class of phenomena which are open, and able to decrease the internal entropy (thereby increase order) at the expense of substances or energy taken from the surroundings which get subsequently rejected in a degraded form. This definition suggested a dynamic flow of energy and materials in the form of inputs and outputs. A study of earth's atmosphere points to a highly unstable chemistry far from chemical equilibrium, which is completely impossible to come about if left to itself. It has 77% nitrogen, 21% oxygen, some nitrous oxide and free methane and mere traces of carbon dioxide, completely unexpected from a chemical standpoint. In an atmosphere not manipulated by external forces, it will sooner or later reach equilibrium state, and all methane would have reacted with oxygen to form water vapour and carbon dioxide. Lovelock (along with Dian Hitchcock, a philosopher) came to the conclusion that earth's highly improbable atmosphere is a key indicator of life processes at work. They used the same yardstick to study Martian atmosphere. It was found to be mostly carbon dioxide and devoid of any interesting chemical dis-equilibrium conditions, which would have pointed to external dynamics of living systems. This study closed one problem (that whether Mars has life on it), but opened another area of study of ecosystems and atmosphere, here on earth, which later became the Gaia Hypothesis.

The Gaia Hypothesis

Lovelock was in search of a name for this sort of planetary level living ecosystem. And he posed the question to his friend William Golding (who subsequently won the Nobel Prize for literature for Lord of the Flies). He instantly came up with the suggestion of "Gaia" the name of the Greek Goddess of Earth. And the name stuck, once again striking a link between the worlds of myths and science.

The Gaia or the living planet is not a synonym for the biosphere nor the biota (biosphere is the part of earth where living beings exist and biota is the collection of living organisms). Both are parts of Gaia, which begins with the very origins of life on earth about 3.5 billion years ago and will continue as long as life exists. The Gaia Hypothesis initially was that the atmosphere, oceans, climate, earth's surface etc. are regulated at a state that is fit for life's survival by the active participation by living beings. The homeostasis is maintained by the active feedback mechanisms operated automatically by the biota. Life and its environment are closely coupled, interdependent.

The active participation of life in these homeostatic conditions is very remarkable in view of the changes in the chief energy supplier sun. Over the period of 3.5 billions years since the beginnings of life, sun's energy output increased by 30%, obeying its own laws of growth and ultimate demise. If the earth's climate was determined by sun alone, it would remained frozen for the first 1.5 billion years of life's existence. But that was not the case, indicating large greenhouse effect gases to keep the earth warm during initial periods (which was ruled by anaerobic cyanobacteria). This state slowly changed with oxygen emission from these bacteria which made more complex forms of life possible, and which also reduced the green house effect by consuming carbon dioxide. It is the life processes, the cumulative actions of countless organisms, that were controlling the atmosphere. And viewed from outer space, the mass effect of these processes was that the Earth itself appeared as a living entity - especially in comparison with its dead neighbours. Lovelock had a sudden realisation that the Earth could best be described as a kind of super-organism:

"For me, the personal revelation of Gaia came quite suddenly - like a flash of enlightenment. I was in a small room on the top floor of a building at the Jet Propulsion Laboratory in Pasadena, California. It was the autumn of 1965 ... and I was talking with a colleague, Dian Hitchcock, about a paper we were preparing ... It was at that moment that I glimpsed Gaia. An awesome thought came to me. The Earth's atmosphere was an extraordinary and unstable mixture of gases, yet I knew that it was constant in composition over quite long periods of time. Could it be that life on Earth not only made the atmosphere, but also regulated it - keeping it at a constant composition, and at a level favourable for organisms?" (Lovelock 1991).

Computer based simulations called "Daisyworld" has proven that the hypothesis is workable, and the hypothesis is now a theory – The Gaia Theory. The Daisyworld does provide a mathematical foundation for the Gaia theory.

Essentially, the Gaia is not an organism in a biological sense but a

huge ecosystem made up of many interacting ecosystems, very efficient in energy and material usage through amazing recyclings.

Criticisms

However, there are geologists who dispute the predominant effect of living beings on the atmospheric chemistry, with alternate theories to explain the phenomenon. Another argument is that the theory teleological. Teleology, from the Greek word telos (purpose), asserts

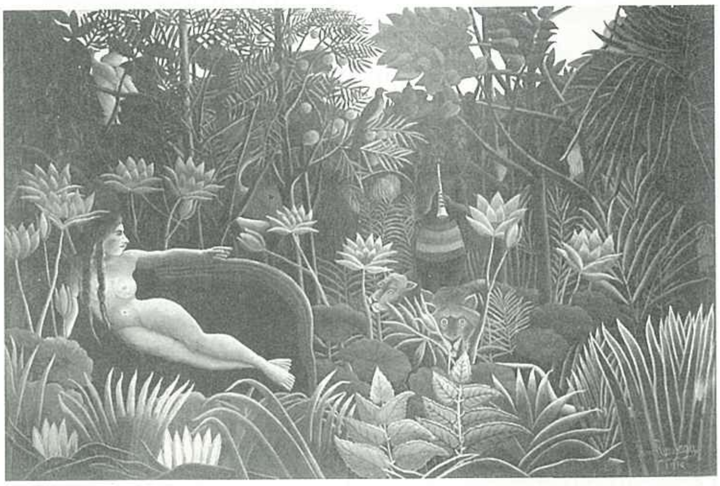

that there is an element of purpose or design behind the workings of nature. It is part of a very old debate between mechanists who believe that nature essentially behaves like a machine, and vitalists who believe there is a non-causal life force. Critics thought Lovelock was saying that the planet had a life force which was actively controlling the climate and so on. However this wasn't Lovelock's intention. He stated that 'Neither Lynn Margulis nor I have ever proposed that planetary self-regulation is purposeful ... Yet we have met persistent, almost dogmatic, criticism that our hypothesis is teleological.' (1991)

Another loudly voiced objection was that Gaia had evolved without any recourse to natural selection - an impossibility, according to the Darwinists. If the Earth is alive, where is its Selfish Gene, and who will it pass it onto? The Selfish Gene theory is propounded by Richard Dawkins.

Gaia and Our Common Future

Human being or the species of homo sapiens is relatively young, at about a million year of history, as compared to 3.5 billion year history of life on earth. Of this 1 million year history, present sedentary life style is the direct result systematic agricultural practices, which started a mere 10,000 years ago. We humans are not truly a collective species, well integrated into our biosphere and environment. Much of our actions have caused serious damage to the ecosystem like the ozone hole, global warming by emission of carbon dioxide by industries and transportation, pollution of air & water, extinction of innumerable plant and animal species, destruction of rain forests etc. Is it possible that our narrow parochialism, tribalism and nationalism can be sublimated into higher sense of belongingness to Gaia, the commonwealth of all life? There are a few significant points about the Gaia theory (David Spangler, 1990).

(1) The idea of Gaia heightens our awareness of ecological and environmental necessities and responsibilities. It inspires us to translate theory and concern into practical strategies to preserve the environment and to meet ecological crises.

(2) Gaia focuses our attention on issues of *life*. It shifts our operating paradigm from a mechanical one based on classical physics to an ecological one based on biology. It puts the phenomenon of life itself back into center stage in our culture. It inspires us towards a reformation that produces a culture that is truly life-affirming and life-centered.

(3) Because the phenomenon of life as expressed through organisms and ecologies of organisms manifests more than the sum of its parts, it cannot be understood using solely analytical and reductionist techniqu or modes of thought. Thus, Gaia represents an epistemology as well, a way of learning, seeing, and knowin It inspires us to develop modes of thinking and acting that are holistic systemic, symbiotic, connective, and participatory. We must learn to see the world in terms of patterns and not just positions and points; in terms of networks and lattices, not just centers and peripheries; in term of processes, not just objects and things. We are encouraged to develo and practice an "ecology of mindfulness," to paraphrase Bateson as well as a mindful ecological practice. It inspires us to act toward each other as well as towards the environment in ways that serve and nourish the whole of which we are participants - in ways that are compassionate and co-creative, cooperative and co-incarnational.

(4) Gaia *does* inspire us to think of the spirituality of the earth and to explore an "eco-theology." Such a spirituality is important, for beyond ecology and conservation lies a deeper dimension of spiritual interaction and communion with o environment that is mutually important for ourselves and for nature. Within that dimension we will also find new insights into the meaning of the divine that cannot help but aid us in the emergence of healthy and whole planetary cultur

(5) Gaia provides a mirror in which to see ourselves anew. It inspires us reflect on our own natures, on the meaning and destiny of humanity. Lovelock paved the way for this in book *Gaia* in which he first presen

the Gaia Hypothesis. In the last chapter, he suggested that humanity might be the evolving nervous system of the earth, the means by which Gaia achieves self-awareness. At a time when our society seems motivated by no higher purpose than endless expansion and the making of money and when humanity seems to have no purpose beyond itself, this image is striking and refreshing. It would seem to suggest a direction, a connection, a role that we can play in a world that is more than just the sum total of human desires.

Philosophical Musings

The Gaia theory has quickly caught the attention of singers, poets, painters and all sorts of fringe groups. It has also helped in raising the environmental awareness among the masses, as well as scientists. An appeal by leading scientists led by Carl Sagan said " Efforts to safeguard and cherish the environment need to be infused with a vision of the sacred".

The famous speech attributed to the Native American Chief Seattle in 1854, when he was invited to sell the land of his ancestors:

"This we know. All things are connected like the blood which unites one family. All things are connected. Whatever befalls the Earth befalls the sons and daughters of the Earth. Man did not weave the web of life; he is merely a strand in it. Whatever he does to the web, he does to himself.

Will you teach your children what we taught our children? That the earth is our mother?"

References:

(1) John David Ebert 1999 "Twilight of the clockwork God: Conversations on Science and Spirituality at the end of an age"
(2) Connie Barlow (ed.) 1991 "From Gaia to Selfish Genes : Selected Writings in Life Sciences"
(3) James Lovelock 1992 "The Evolving Gaia Theory" UN University Lecture
(4) David Spangler, "The Meaning Of Gaia: Is Gaia a goddess, or just a good idea?" Article in Earth & Spirit issue of In Context Journal 1990
(5) Abraham, R.H. 1994. Chaos, Gaia, Eros. Harper Collins.
(6) Bunyard, P. 1996. Gaia in Action: Science of the Living Earth. Floris Books.
(7) Lovelock, J.E. 1979. Gala: A New Look at Life on Earth. Oxford University Press.
(8) Lovelock, J.E. 1991. Healing Gaia. Harmony Books.

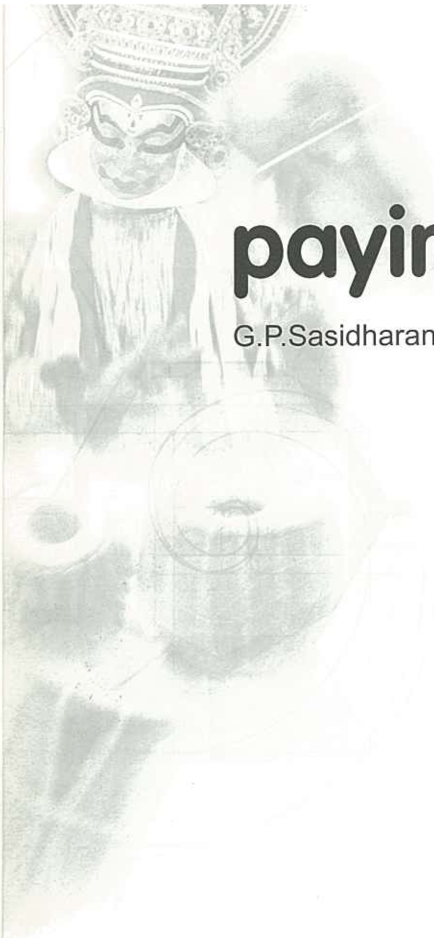

paying the price

G.P.Sasidharan

Sitting by the river bank,
He 'saw' the ridges, of her silky, soft
mounds,
Glistening throgh
The sunburnt evening.

The babbling streams
Evoked visions of his love
Swollen thoughts of desire
Flowed and ebbed within.

A glimpse of her
Would have delighted him
And healed the loneliness
Of his aching heart.

He had been putty in her hands,
Moulded in the form
She had desired.
Yet, she was gone!

Shoulders bent, he dived in,
Slipping towards the bottom;
As bubbles surfaced in unison

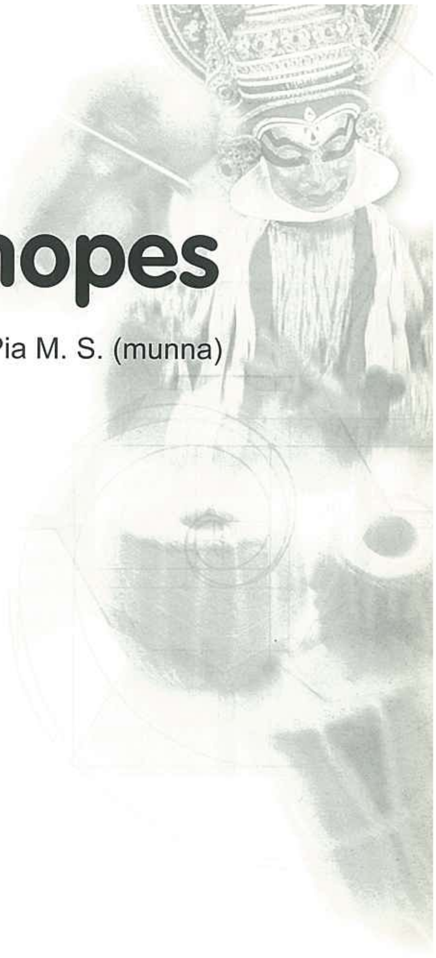

new hopes

Pia M. S. (munna)

Is the thunder yonder scolding us
for our mischief?

Is the lightning bringing a warning
to stop our misdeeds?

Is the rain pouring on us
to wash away our past mistakes?

Is this cool wind breezing us
to soothen our wounded hearts?

Are these nights coming here
to pacify us and make us sleep again
thereby helping us to forget our pains?

Are these lovely mornings coming here
with some new hopes with it
to make us fresh again?

[**Copyright ©2003 Pia M S** *This Poem has got the editors' choice award from the Poetry. Com and the International Library of Poetry. It has been published in the volume "Our Picturesque Ruins".*]

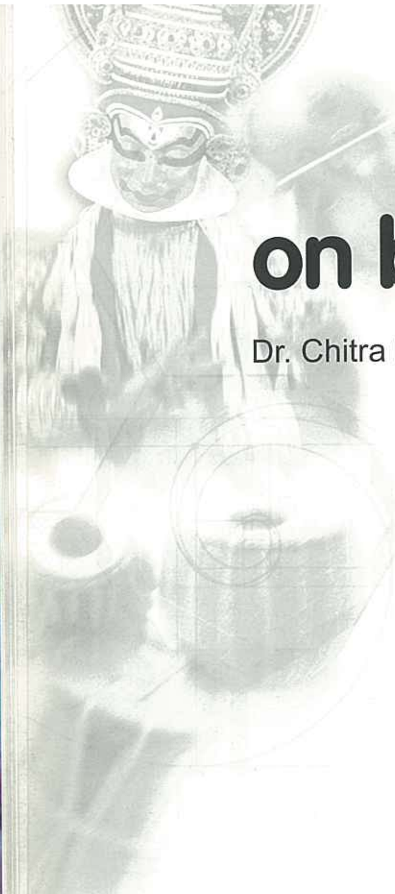

on being a human

Dr. Chitra Krishnakumar

A young monkey is brought to a table and strapped in a cage with its head protruding from the top. The cage is put under a table with the monkey's head sticking out from a hole in the centre. Its live brains are then eaten. Snakes are squashed alive their skins ripped off and their blood is drunk .Turtle blood is a hot favourite. Live lobsters and crabs are flung into boiling pots or just ruthlessly cut apart piece by piece by mouth watering humans carefully handling polished gold and silver forks and knives. MAN does anything as long as it excites the palate. The time taken to relish the food till it stays in the mouth is a maximum of two minutes. That too varies subjectively. Then food or whatever receives the same treatment. Then WHY???

Let me discuss some aspects. Let me assure you I am only touching tip of the iceberg. It wrenches my heart to write it. Many items I have skipped as reading about it itself made me feel sick. Then just imagine for a second the plight of the sufferers. This is a random collection of factual information.

The Egg Industry : In industrial scale hatcheries, all male chicks are not wanted so are thrown into large, heavy-duty plastic bags, where they suffocate. Some poultry producers decapitate the chicks or place them in carbon dioxide chambers, where they asphyxiate. Many hatcheries throw live chicks along with their eggshells into a grinder that pulverizes them into a meal used as a supplement in animal or poultry feed or manure. The female chicks when full grown, are typically crammed by the tens of thousands into sheds, each chicken with less living space than a standard sheet of paper. Unable to establish a "pecking order,", or do much else, hens often go insane and attack each other. Debeaking, done with hot-knife machines, is often carried out improperly by workers who are expected to debeak 15 birds a minute. Tongues are mistakenly cut off. A cold or dull blade results in th formation of a painfully sensitive growth that prevents the bird from eating.

To get as many eggs as possible, the egg industry often "force-molts" hens, meaning that hens are starved (and sometimes have their water consumption restricted) for up to 1 days in order to force them to begin another egg-laying cycle. During th process, many of the animals will starve to death. Hens usually live in windowless sheds amid the stench o their own feces and urine. Manure piles release toxic ammonia, which harms both humans and chickens. Unlike humans, chickens have no relief from the toxic agents, so they suffer from chronic respiratory diseases, weakened immune systems bronchitis, and "ammonia burn," a painful condition of the eye that ca lead to blindness.

Bird-catchers routinely break bones as they gather animals in sheds, pu hens from cages, and sling them in crates for transport to slaughter. More than 1,000 birds are loaded onto each truck and shipped throu all weather extremes to slaughterhouses, where they often s

outside the slaughterhouse for many hours without food or water awaiting death. In India bunches of them are tied recklessly by their legs with heads dangling loose on to cycles and wobbled through pot hole ridden roads or callously stuffed into baskets. They are handled so violently that many suffer painful hemorrhaging before they make it to the slaughterhouse. Sick birds may be beaten to death with a piece of pipe or may have their heads 'whacked' with a nail driven into a piece of pipe. Others are simply left to suffer and die on their own.

The Dairy Industry: In Corporate-owned factories cows are warehoused in huge sheds and treated like milk machines. With genetic manipulation and intensive production technologies, it is common for modern dairy cows to produce 100 pounds of milk a day—10 times more than they would produce in nature. To keep milk production as high as possible, farmers artificially inseminate cows every year. Growth hormones and unnatural milking schedules cause dairy cows' udders to become painful and so heavy that they sometimes drag on the ground, causing frequent infections and resulting overuse of antibiotics. Cows, like all mammals, make milk to feed their own babies—not to feed humans. In India sometimes a stick is poked into the uterus of the animal (a practice called 'phookan' or 'dhoom dev'), causing great pain and distress, to bring about the gush of more milk. This milk sometimes contains blood. In Mumbai alone, it is stated that an estimated 10,000 newborn calves starve to death each year because of lack of milk. Male calves cannot give milk, so some are killed for veal (fed an anemia-inducing diet to make their muscles pale and weak for veal), while others are tied up and left to starve to death. Some are sold to the cheese industry, where they have their stomachs slit while still alive for rennet, the acid that is extracted for making cheese. A few of the male calves are chosen to live out their lives in solitary confinement and used for artificial insemination.

About Pigs: Pigs generally are made to spend their entire lives on concrete floors and are routinely thrown, beaten, kicked, slammed against the concrete floors, and bludgeoned with metal gate rods and hammers. Many are left to die slow and agonizing deaths with severe injuries, illness, and lameness, often unable to reach food or water, without any veterinary care. Standard practices applied on them often involves bodily mutilations such as teeth-clipping, ear-notching, castration, and tail-docking, all inflicted without painkillers. Before being slaughtered, some pigs have their bristles plucked from their backs while they are fully conscious (the bristles are used in brushes). In India pigs are often killed by being beaten with hammers or by hot iron rods pushed up their anuses. Others are stabbed with 20 or more small knives so that the blood runs out slowly, because it is believed this makes the meat more tender.

Cattle Trade in India: In India today a thriving international trade in beef and leather means starvation, thirst, beatings, broken bones and cruel slaughter for hundreds of thousands of India's cattle. At the weekly auctions, thousands of bullocks and cows stand in the scorching sun with no shade or water, tethered together in groups of three to seven by ropes run through their painfully pierced noses.

Since slaughtering cows is illegal in all but a few Indian states, the cows are marched over hot, dusty roads for 50 to 100 miles, for few days ,across state lines, to secret locations where are loaded onto lorries and taken to slaughterhouses. To keep them moving, drivers beat the animals across their hipbones, where there is no fat to cushion the blows. Hungry, thirsty, weary and often lame or ill, many cows give up and sink to their knees. Drivers mercilessly beat the downed animals and twist their battered tails to force them to rise. If that doesn't work, the men torment the cows into moving by rubbing hot chili peppers, salt and tobacco into their eyes or poking their eyes with screwdrivers and sticks. Their tails are twisted and broken over and over again by the drivers. During transportation sometimes as many as 30 are shoved into lorries meant to carry 5. Cattle are forced to climb over one another to find any space, inadvertently gouging each other with their horns, trampling and crushing those beneath. Horns are broken off, nose rings ripped out, and bones crushed. Some animals stand on raised feet for the entire journey to avoid stamping on another. The lorries then careen down twisting dirt roads riddled with potholes, pitching the cattle around and causing even more injuries. At the destinations many times the workers unloading the lorries throw the animals down from lofty heights as if they are a bag of potatoes. Already traumatized by the long journeys the animals are mostly unable to even move. They are then beaten tied up by all four feet and lined up on their sides. Sick and wounded animals who are too weak to move lie in congealing pools of blood, are left to die where they have fallen.

It is reported that workers, including children, cutting the animals' throats sometimes saw back and forth with dull knives on blood-, urine- and feces-drenched floors. Fully-conscious animals are left to bleed slowly to death in the hot sun. The animals are made to watch their companions die while they wait their turn, their eyes wide with tears and terror, their bodies shaking. It is also reported that workers even cut off the animals' legs, often while the animals are still conscious. An horrible end to a life of suffering !

In Experimentations: This is the most debated aspect and the most gruesome. Probably much can be done in a more humane manner. Citing a few examples of the suffering.

There are 2.7 million animals used in laboratory work every year in the UK. In US more than 5 million animals die each year as a result of the "lethal dose" or Acute Toxicity tests. The test which has been used for most of this century, the LD50, or lethaldose50, simply continues feeding poison to animals until 50 percent die. They die painfully and distressfully.

In these tests, a substance is forced by tube into the animals' stomachs or through holes cut into their throats. It may also be injected; inhaled through a gas mask; or introduced into the eyes, rectum or vagina. Experimenters observe the animals' reactions, which can include convulsions, bleeding from eyes nose, mouth and so on. "Two plates close around the monkey's head, twisting its spinal cord. As the pressure increases, the skull finally breaks open." "Rabbits are immobilized in stocks their eyelids are taped and forced to stay open, and chemicals are squirted in without anesthesia. This is an "Eye irritancy test." Technicians record the damage to the eye tissue at specific intervals over an average period of 72 hours, with tests sometimes lasting 7 to 18 days.

<u>Military experiments</u> use hundreds of thousands of animals. In 1946, near the Bikini Atoll in the South Pacific,4000 sheep, goats and other animals loaded on to a boat and set adrift were killed or severely burned by an atomic blast detonated above them. The operation was nicknamed "The Atomic Ark". Wound Labs are sites where, conscious or semi conscious animals goats, sheep, dogs, cats etc are suspended from slings and shot with high powered weapons to inflict battle like injuries for military surgical practice. With now greater advancements in deadlier and agonizing forms of attack testing will also become deadlier. Under water explosions also take a heavy toll of marine life.

Dissections in Schools: Many consider dissections as morally offensive as it involves unnecessary killing. It is found to be emotionally disturbing for some students and others become desensitized. It fosters the impression that animal life is cheap and worthless. It even builds up sadistic tendencies in children. The pain and suffering undergone by animals on the way to the dissection table is immense. Capture, handling, confinement, transportation, and method of killing. Many dissections are done on animals in their conscious state or half way through the animals gain consciousness due to inadequate anesthesia, inexperience or mishandling by children.

Fashions & Luxury Industry: Many millions of animals are killed to provide for a profitable luxury market. The legal fur markets of Europe handle 700,000 pelts from wild animals each year. Illegal trade is even greater. Many of the wild animals traded in the luxury market are in danger of extinction. The sea mink exploited for its fur is now extinct. In the fur farms the animals are kept in small cages with wire floors, special meals and no outside runs. This is so as not to damage their precious coat. The soft curly Karakul hat in India is made of karakul lamb hair. A pregnant karakul ewe is hit over a hundred times with an iron rod to induce premature birth. The lamb is then skinned alive in front of her so that its fur remains soft and curly. Snake skin is more elastic if taken when the snake is alive. A nail through the head pins it to a tree, a foot holds the writhing tail straight and a knife cuts down each side to rip off the skin. The fate of civet cats, harp seals and others are no less heart rending.

Hunting is a cruel sport that still continues with many vociferously supporting it. Hunters even breed game animals, releasing them into the wild or on large estates and then shooting them. Many animals are poisoned or ensnared some used as lures. Hundreds of millions of migratory birds are killed each spring. They are shot, mist-netted, spring-trapped or caught on sticky lime perches. The killing is indiscriminate sometimes for food but often for fun.

The range of trophies and curios is bizarre and varied. A gorilla's hand a tiger skull for an ash tray, an elephant's foot for a seat, tiger's skin for a rug, stuffed animals baring their teeth, necklaces from shark's teeth and so on. In Japan tortoise shell eyeglasses sell at $3000 a pair.

Millions of trapped animals suffer a slow and painful death. They are caught by leg neck or body in metal traps or nooses. Each animal is held in its trap for an average of 15 hours before it is strangled or bludgeoned to death by its trapper. The flesh of the animal's leg is often cut and the bones broken. Sometimes a desperate animal gnaws off its own foot in an attempt to get free. Many non target animals such as eagles, swans, pets are caught, killed and discarded (are known as "trash" animals in the trade).

Unusual foods: The huge demand for unusual foods has an enormous toll on wildlife. In Germany it is said that meat of many unusual animals like tigers, puma, pythons, tapirs can be bought at the butcher.
Chicks of cave swiftlets sit in nests made partly from dried saliva of the parents. But this also happens to be the main ingredient of an expensive delicacy, bird's nest soup. So collectors just tip the chicks out and take their prize. Did you know that VARAKH, the silver foils used for

edible purposes in Indian sweets is made from animal intestines? Fins of sharks are cut and bleeding sharks are thrown back into the waters.

Other fields of cruelty to animals include circus, entertainment & sports… Using all his strength behind the pike, the picador stabs the bull's body several times, often turning the pike in the wound, tearing the animal's muscles and causing much bloodshed….

The Compassion of Animals: In the background of the humaneness of humans described above the much vilified "animal" also needs some amendments. Jane Goodall famous for her study of chimpanzees in their natural habitat describes the reactions of a male chimpanzee called Flint, who was 8 years old when his mother Flo died '….Flint sat over Flo's body for many hours, occasionally tugging at her hand. As days passed he grew increasingly apathetic and lethargic. In one instance he was seen to climb a tree and stare at the sleeping nest he shared with his mother a few days before. Soon he became more and more listless, and died within a month…….' Animals are found to adopt unrelated babies, babies of a different species. Rats are found to adopt bay mice and baby rabbits, dogs and cats adopting orphaned skunks or piglets, parrots adopting kittens and so on. Social animals who live in groups show affectionate behaviour to each other. Lionesses baby sit for one another, help each other from predators and can even be counted on to take sides in squabbles. Animals also develop close friendship. Gorillas with cats, horses with goats, captive elephants with rats and so on. Some animals pair for life. Geese, swans, mandarin ducks, coyotes are all symbols of marital devotion and famous examples of fidelity. Animals cry and moan for the dead….When the crew of a ship killed the female sea cow the male returned to her body for two consecutive days…When the female falcon was shot, the male falcon moaned for two days and later frenetically took over the care of his fledgings…..Mothers fight to death to save their babies. Documented evidences are many.

Kristin in her book describing true stories of courage and kindness of animals tells us the depth and compassion that animals feel…. A dog terrified of explosives grabs a hissing firecracker in its mouth to protect a toddler, a pet pig rouses her family to save it from carbon monoxide poisoning and many more of such true stories. Cats, dogs, iguanas, birds go all out in various ways to get help for people afflicted with diseases, saving people from accidents even sensing trouble and providing timely warning and help by pitting themselves against impossible odds in the process enduring great hardships and pain even if it demanded giving up their lives.
And what do we do? A news item says that during the SARS time a man just threw out his pet dog from a high floor as soon as he read the initial report that the disease was spread from animals. Mother dugongs, or sea cows are killed, the young are kept alive and their tears collected. Ironically the liquid is sold to bring good luck, prosperity and success in love.

We humans are deeply indebted to the rest of the living species - animals, plants and others - in innumerable ways. It is a debt that can only be repaid with our own love and deepest respect to all life. We need to understand that all living things around us have as much right to live as we do.

<u>**References**</u>

(1) Bright, Micheal (1992).Killing for luxury. New York: Gloucester Press.

(2) Harnack, Andrew (1996)(Ed).Animal Rights Opposing Views points. San Diego: Greenhaven Press.

(3) Masson, Moussaieff, Jeffrey and Mc Carthy ,Susan, (1995) When Elephants Weep. The Emotional Lives Of Animals, New York: Dell Publishing.

(4) Haugen, M David (2000)(Ed) Animal Experimentation. San Diego: Greenhaven Press.

(5) Hayhurst,Chris (2000). Animal Testing The Animal Rights Debate. New York: The Rosen Publishing group,Inc.

(6) Wignall,Paul (2000) What's at Issue? Animal Rights? Great Britain: Hienemann Library.

(7) Kristin von Kreisler (1997) The compassion of Animals. True Stories of animal courage and kindness. USA : Prima publishing.

(8) website:http://www.peta-online.org

ONAM Greetings

Mrs. Alice John & Family
Mrs. & Mr. Ansari C. A. & Family
Mrs. & Mr. Balan Nair & Family
Mrs. & Mr. Chakrapani V. & Family
Mrs. & Mr. Chandran A. & Family
Mrs. & Mr. Devan T. M. S. & Family
Mrs. & Mr. George K. O. & Family
Mrs. & Mr. George T. V. & Family
Mrs. & Mr. Gopinathan & Family
Mrs. & Mr. Janardanan Nair K. PBM & Family
Mrs. & Mr. Jawahari V. & Family
Dr. & Mrs. Karthikeyan & Family
Mrs. & Mr. Koshy P. K. & Family
Krishnaveni Jenardanan & Family
Mrs. & Mr. Madhavan Nair & Family
Dr. & Mrs. Nair V.P. & Family
Mr. Nathan
Mrs. & Dr. Pillai K. G. & Family
Mrs. & Mr. Prem K. B. & Family
Mrs. & Mr. Radhakrishnan M. & Family
Mrs. & Mr. Raghavan Nair & Family
Rajamani Francis Pereira & Shobi Periera
Mrs. & Mr. Raman G. & Family
Mrs. & Mr. Ravi G.P. & Family
Mrs. & Mr. Ravi K. & Family
Mrs. & Mr. Richard Gomez & Family
Mrs. & Mr. Sambasivan D. & Family
Mrs. & Mr. Sarasijakshan N & Family

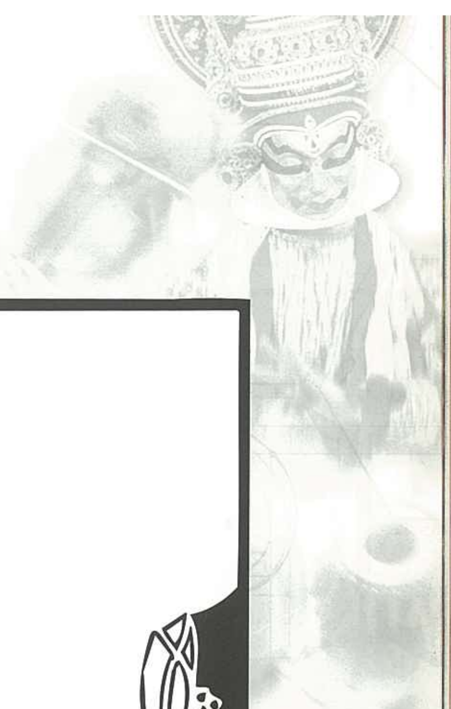

s ONAM Greetings

Sarojini Chandran & Geetha

Ms. Sarojini K. & Family

Mrs. & Mr. Sashi K. & Family

Mrs. & Mr. Sekhar & Family

Mrs. & Mr. Sree Kumar & Family

Mrs. & Mr. Sreenivasan M. & Family

Mrs. & Mr. Srinivasan P. R. & Family

Mrs. & Mr. Stanley Augustine & Family

Mrs. & Mr. Suresh Menon & Family

Dr. Suresh Nair

Mrs. & Mr. Unnikrishnan G.

Mrs. Unnithan & Family

Mrs. & Mr. Venugopal Nair V. & Family

Vicky & Muralee (Perth)

Mrs. & Mr. Vijaya Kumar & Family

Mrs. & Mr. Vijayan Paliath & Family

Mrs. & Mr. Vikraman Nair S. T. & Family

Well wisher

Mrs. & Mr. Dollah M. M. & Family

Mrs. & Mr. Vasudevan Nair & Family

Ms. Saraswathy Pillai & Family

Mrs. & Mr. Fami A. R. & Family

Mrs. & Mr. Suthakaran K. & Family

Mrs. & Mr. Ajaya Kumar T. N. & Family

Mrs. & Mr. Krishna Kumar M. & Family

Mrs. Selin Lloyd & Family

Menon P. & Family

poetical tradition in malayalam

Peter Zacharia

Kumaran Assan is rightly regarded as the leading figure of the romantic revival of the renaissance movement in Malayalam poetry. In order to make a proper assessment of the quality of his greatness, we have to consider the nature of the new movement and his contributions to it in relation to our poetical tradition. This was something parallel to an earlier synthesis which found its culmination in the Sixteenth Century in the works of Ezhuthachan, the father figure in the history of Malayalam literature .

One of the major Dravidian languages, Malayalam is more than a thousand years old. And we have a known literary tradition which dates back to at least the thirteenth century. The earliest poetical work which has come down to us, apart from religious songs is Ramacharitham which was composed towards the close of the period of old Malayalam. Even in this early work, we find the beginnings of the impact of Sanskrit not only in regard to them, but in regard to diction too. This tendency to enrich the native tradition with Sanskrit elements gathered strength right through the fourteenth and fifteenth centuries or the period of Middle Malayalam. Kannassa Panicker who wrote his version of Ramayana and Cherusseri Namboothiri who wrote *Krishnagatha* were poets of great originality who took the process of assimilation many steps forward.

The ultimate synthesis was achieved at the beginning of the period of modern Malayalam in Sixteenth century by Thunchath Ezhuthachan. With his *Adhyatma Ramayana* and *Mahabharatha,* Ezhuthacchan did for Malayalam what Thulassi Das did for Hindi. He established the classical tradition in Malayalam.

Kannassa Panicker, Cherusseri and Ezhuthachan were not imitators, but poets of originality. What they evolved was a genuine classical literature and not a body of pseudo-classical verse. They took their themes from ancient Sanskrit classics but they recreated the themes in a poetic language of their own. They chose native rhythms, sound texture and syntax. They enriched our vocabulary with borrowed words from Sanskrit, but with due regard to the genius of the language. They accepted patterns of imagery from Sanskrit, but refurnished them and blended them with native patterns. Further, they did not copy the structure of any genre they found in Sanskrit. They evolved for themselves, the architectonics of an epic from on the basis of old Tamil and Sanskrit models.

This central tradition of Malayalam poetry was extended and enriched in the two centuries from the time of Ezhuthachan by a line of gifted poets like Poothanam Namboothri, Kunchan Nambiar, Unnai Variyar and Ramapurath Variyar. Poothanam is famous for his *Jnanappana* (Songs of Wisdom), Kunchan Nambiar - a great humourist wrote a large number of brilliant short narratives to be recited and interpreted in the form of a dance called "*Thullal*", which he himself invented. Unnai Variyar

wrote the great Kathakali drama *Nalacharitham* and Ramapurathu Variyar was author of "*Kuchelavritham*".

The western education and consequent impact of English language and literature which had already made itself felt, in the development of prose. A confrontation between the old and the new was inevitable in the field of poetry. The leader of the conservative school was Kerala Varma (1845 – 1915), a neo-classical poet of no mean order and a great benefactor of our language and literature in various other ways. The new school was held by his nephew Prof. A. R. Raja Varma (1863-1918), who systematised study of linguistics, grammar, prosody and rhetoric and laid the foundation of literary criticism in Malayalam on modern lines. A profound scholar who combined in himself the best advantages of traditional Sanskrit learning and modern higher education, he was a poet of considerable worth, both in Sanskrit and Malayalam, though his poetical output in Malayalam was mainly confined to beautiful translations from Sanskrit. The new movement manifested itself in his view on his uncle's translation of Kalidasa's *Sakunthalam* in 1852. He criticized the heavily Sankritised diction of Kerala Varma's *Sakunthalam* and said in effect that Malayalam should be written in Malayalam and as an example made his own version of the play.

These controversies indicated a new awareness in the world of Malayalam poetry. But though poets like A. R. Raja Raja Varma, K. C. Kesava Pillai and C. S. Subramanian Potti wrote a few stray pieces of a new kind, the craze was for pseudo classical poetry and there was spate of new imitative compositions of the Mahakavyya, Sandesa and other obsolete genres. The emergence of Kumaran Assan's nature poetry in 1907 was the first significant expression of thus creative impulse. He was soon joined by poets like V. C. Balakrishna Panicker, Vallathol Narayana Mneon and Ulloor Parameswara Iyer. Together they ushred in the romantic revival or the poetry of the renaissance in Malayalam.

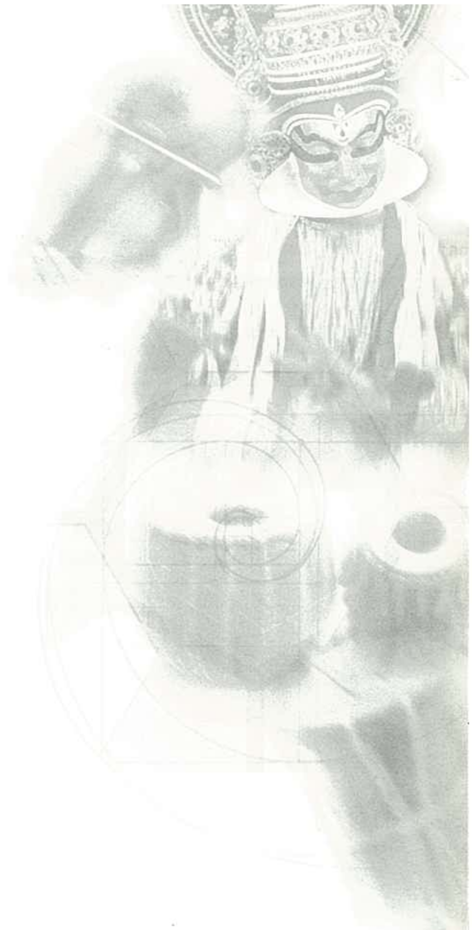

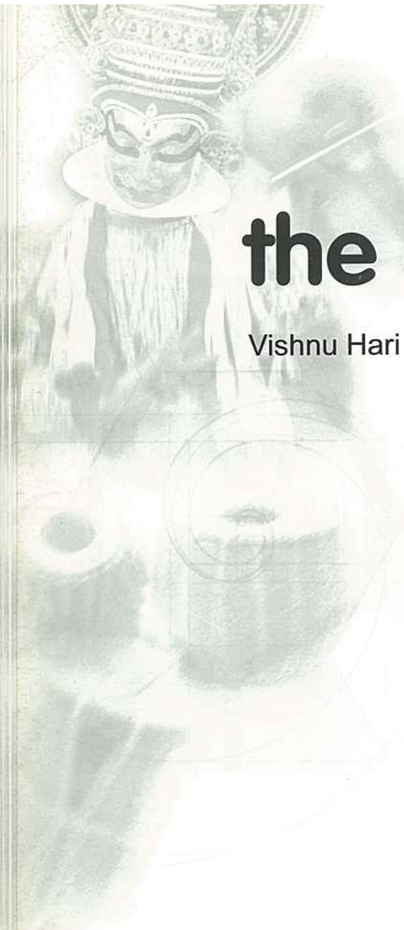

the accidental hero

Vishnu Hari

It had been a landmark day for security guard Luc Carrere. He had caught the daughter of a criminal mastermind redhanded, while trying to smuggle drugs into Singapore. Here is the story how he did it:

Who would be awake at 3:00 am in the morning? Definitely not security guard Luc. Well, was he caught sleeping on his job? For that, he has to thank his lucky stars. Luc has a special way of placing a clipboard on his lap, pen in left hand, backbone bent and and half closed eyes. Your typical security guard writing something? Unlikely. He was sleeping. Dreaming of being in a faraway island with a coconut drink in his hand and girls in straw-skirts dancing beside him. "Ah! What joy," Luc thought ot himself. He stretched out his legs, hands behind his head. The clipboard fell with a clang, but the people were too engrossed in watching another scene unfolding in the Changi airport arrival hall.

A woman was arguing with customs officer Ravi Kumar refusing to open her bag. "I do not have anything illegal in my bag, mind you. If you touch it you will be hearing from my lawyer, I swear."

The huge alsatian sniffer dog bared its teeth and began bark at the bag. The woman got frightened and started running. The dog, dragging a reluctant Ravikumar, gave chase. But before covering much distance, the dog slipped on a puddle of coke someone had spilled on the smooth floor. Ravikumar also came tumbling over the dog. "Yikes! I think I have broken my leg!" he yells in pain. By that time the woman had almost reached the exit.

As she was running, she turned her head and smiled gleefully at the heap of dog and man. It was at that exact moment Luc dreamed of the Hawaiian girls massaging him. "Aah…on my chest," he said and stretched his legs. The woman tripped over his extended legs. Her bag went flying in one direction as she bumped her nose at the sliding door. The bag split open and spilled the packets of drugs all over the airport floor. "My noshe! Ish broken!" she cried nasally.

All that commotion woke Luc up. He got up unsteadily and picked up one of the drug sachets on the floor. "Haai! Salt! Who spilled the salt here?" he asked loudly. By that time some cops caught up and handcuffed the woman.

Some media persons who were waiting at the arrival hall to photograph the famous actor Leonardo Di Capsicum, heard the commotion and rushed to Luc. People crowded around Luc and congratulated him, while the media photographed the scene. When Leonardo came out, he was sorely disappointed to see no one to receive him.

Next day, all the papers carried front page pictures of Luc. "Alert guard foils plans of drug syndicate – One arrested," the headlines screamed.

So sometimes it pays to sleep on the job!

[Vishnu Hari is a primary 6 student at River Valley Primary school.]

Sub Committees of Singapore Kerala Association - 1

Women's Committee:
Standing: Sarada Nair, Shakkeela Menon, Saraswathi Pillai, Sarojini Chandran, Seline Lloyd, Jaya Sekhar, Radha Nair, Krishnaveni Janardanan
Sitting: Rajamany Francis Periera, Saroja Nair, Kamala Nair, Subhadra Nair, Rajamma Pillai, Padma Nair
Not in picture: Vilasini Devan

Building Committee:
M.M. Dollah, Michael Fernandez, Chandramohan Nair PBM, Vijaya Raghavan

Cultural Committee:
Standing: Nathan, Radhakrishnan, Stanley Augustine, Jayakumar, Fami AR, Seline Lloyd, Krishnaveni Janardanan, Radha Nair
Sitting: Saraswathy Pillai, Dollah M.M., Vasudevan Nair, Kamala Nair, Rajamany Francis Periera, Padma Nair
Not in picture: P. Menon

Scenes from Onam Nite 2002 held at Singapore Chinese Orchestra Hall

Ladies group dance

Malayalm Sketch

Winner of the Couple's contest

Quizzing the couple's contestants

Distinguished audience

Scenes from Onam Nite 2002 held at Singapore Chinese Orchestra Hall

From Malayalm sketch

Children's item

Children's dance

Kaikottikkali

Distinguished audience

Sub Committees of Singapore Kerala Association - 2 & SKA Office staff

Sports Committee:
Standing: Suresh, Ullas, Prem, Gopi, Ajay, Fami, Karunakaran Pillai
Sitting: Saraswathy Pillai, Jayakumar, Vasudevan Nair, Dollah M.M., Sujatha
Not in picture: Sree Kumar

Publications & IT Committee:
Standing: Hari Kumar, Ullas, Paul, Renjith, Fami
Sitting: Krishna Kumar, Vasudevan Nair, Dollah M.M., Sathar M.A.
Not in picture: Pradeep Gopalan

SKA Office Staff: Jennifer

ഓണം

എൻ.ജയപ്രകാശ്

ചിങ്ങത്തിരുവോണം കൊള്ളാൻ
മാവേലി എഴുന്നെള്ളത്ത്
മാവേലിയെ വരവേൽക്കാനായ്
മലയാളമൊരുങ്ങീടുന്നു.

പുഞ്ചവയൽ കൊയ്ത്തുമെതിച്ചേ,
പുന്നെല്ലാൽ അറകൾ നിറഞ്ഞേ,
കർക്കിടകപ്പഞ്ഞമൊഴിഞ്ഞേ,
കർഷകനിന്നുത്സവമായേ.

പൂവാടികൾ പൂത്തുമലർന്നേ,
പൂക്കളാൽ തൊടികൾ നിറഞ്ഞേ,
പുതുവർഷക്കാഹളമൂതി
പുത്തനുഷഃസ്സുദിച്ചുയർന്നേ.

നിശാഗന്ധി

മനോജ്. പി. എസ്

നിലാപ്പുടവ ചുറ്റിയെത്തും ദേവകന്യകയോ
നിശാഗന്ധിപ്പൂവേ നീയൊരു രോമഹർഷമോ
നിതാന്തമീ രാവുനിൻെറ രോമഹർഷമോ
നിലാവിൻെറ കാമുകീ നീ ഭാഗ്യതാരമോ

സുഗന്ധവും സുസ്മിതമാ രാഗഭാവവും
സുഷുപ്തിയിൽ നിന്നുണർത്തിരാവിനെയിന്ന്
സുമുദ്രിതം നിന്നധരം ചുംബിച്ചുണർത്താൻ
സുമുഖനാം ചന്ദ്രദേവനുദയം ചെയ്തു

ചുവപ്പിൻെറ രാശിവീണ സാന്ധ്യമേഘങ്ങൾ
ചുരത്തുന്നു നിൻെറ മെയ്യിൽ ആദ്യവികാരം
വിടർത്തുന്നു രാവുനിൻെറ മൃദുല വിചാരം
വിരൽത്തുമ്പു കാംക്ഷിപ്പൂ നിൻെറ ശൃംഗാരം

സ്വപ്നങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ ചങ്കൂറ്റം കാണിക്കുന്നവരുടെ കനവ്

കെ.ജെ.ബേബി, ഷേളി, കനവുമക്കൾ

പേരു പോലെ തന്നെ ഇതൊരു സ്വപ്നമാണ്. വീടാണ്, സ്കൂളാണ്, പണിയിടവും ആശ്രമവും കളരിയുമാണ്. മനുഷ്യർ പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചും വിശ്വസിച്ചും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരിടം. ഇന്നതാവണം, ഇന്നതുമാത്രമേ ആകാവൂ എന്നൊന്നും കരുതി തുടങ്ങിയതല്ല. 1992-ൽ നാടുഗദ്ദിക എന്ന എന്റെ നാടകം വീണ്ടും തട്ടിക്കൂട്ടിയപ്പോൾ അതവതരിപ്പിച്ച മഞ്ഞുമലൈമക്കളുടെ മക്കളും മരുമക്കളും കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു കുട്ടിക്കൂട്ടം.

ആദ്യം വീടിന് പിറകിലുള്ള റിഹേഴ്സൽ ക്ലാസ്സുതന്നെ യായിരുന്നു ആസ്ഥാനം. വന്നിരുന്നവരിൽ അധികവും സ്കൂളിൽ പോകാത്തവരോ ചാടി വന്നവരോ ആയിരുന്നു. അവർക്കാർക്കും തന്നെ സ്കൂളിൽ പോകുന്നത് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു.

(ഇപ്പോഴും ആദിവാസികുട്ടികൾക്ക് മറ്റുള്ള കുട്ടികളുടെയത്ര ബുദ്ധി - ആ വാക്കുകൊണ്ട്അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തായാലും - ഇല്ല എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ അഞ്ച് ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. മുള്ളുവകുറുമ്മർ, കുറിച്യർ, ഊരാളികുറുമർ, നായ്ക്കർ, പണിയർ എന്നിങ്ങനെ. ഇവരെല്ലാം സ്വന്തമായി - അതേ മാതൃഭാഷയായി- ഭാഷയുള്ളവരാണ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലയാളം അന്യഭാഷയാണ്. താരാട്ടുപാട്ടു മുതൽ കന്നടയോട് നല്ല സാമ്യമുള്ള നായ്ക്കഭാഷ കേട്ട് പറഞ്ഞ് വളർന്നു വന്ന ഒരു കുട്ടി ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലെ മാതൃഭാഷാ പഠനത്തോടെ പേടിച്ചുപോകുന്നു.)

കുട്ടികൾക്ക് പേടിയാണ്. അവർ മൗനത്തിലാണ്. എഴുതുക, വായിക്കുക എന്നത് വെറുപ്പാണ്. പാട്ടു പാടാനും കഥ കേൾക്കാനും ആട്ടമാടാനും ചിത്രം വരയ്ക്കാനും അവർക്കിഷ്ടമാണ്. എന്റെ അടുത്തു വന്നവരും ഞാനും കൂടിയിരുന്ന് കുറെ പാട്ടുകൾ പാടി കഥകൾ പറഞ്ഞു. സുള്ള് പറഞ്ഞു ആട്ടമാടി. ഇടയ്ക്കിത്തിരി എഴുത്തു വായനയും ശ്രമിച്ചു നോക്കി.

പലരും പറഞ്ഞു - അവൻ പഴയ പണിതുടങ്ങി. ഇടതുപക്ഷ തീവ്ര വാദം!

ഇടതുകാർ പറഞ്ഞു - അവൻ പഴയ പണിതുടങ്ങി. ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനം!

ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിലെ രജിസ്റ്ററിൽ പേരുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടികൾക്കു പോലും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ വായിക്കാനോ, തെറ്റാതെ മലയാളത്തിൽ എഴുതാനോ അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാലോ, നല്ല കഴിവുള്ള മക്കൾ. അഞ്ചു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഒരു നാടകമോ, കളിമണ്ണിൽ ഒരത്ഭുതമോ വിരിയിക്കുന്നവർ. ഞങ്ങളുടെ റിഹേഴ്സൽ ക്ലാസ്സു നിറയെ മൺപാത്രങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും പാട്ടും ആട്ടവും.

അന്നത്തെ ഒരു ദിവസം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു: പാട്ട്, മൺപണി, ചിത്രംവര, ആട്ടം, ഇടയ്ക്ക് ഭാഷ, അൽപം കണക്ക്.

ഭാഷയ്ക്ക് ലിപി മലയാളം. ശബ്ദം സ്വന്തം ഭാഷ. ഞങ്ങൾ അവരുടെ ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ അവർ മലയാളം പഠിച്ചു. പണിയഭാഷയുടെ വിനയച്ചങ്ങളിലും ഗതികളിലും ഞങ്ങളുടെ നാവു പതറുന്നത് കേട്ട് അവർ ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം ആർത്തു ചിരിച്ചു. ആർക്കാണ് ബുദ്ധിക്കുറവ്? അയൽ ഭാഷകൾക്ക് മനസ്സിൻെറ അറകൾ തുറന്നുകൊടുക്കാൻ ആർക്കാണ് മടി?

മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അവർക്ക് പോകാൻ മടിയായി.
- നമുക്കകലേയ്ക്ക് പോകാ....
- എവിടെ എന്തിന്?
- വീട്ടില് ലഹള, അടിപിടി. നിസ്സാര കാര്യങ്ങൾക്ക് അറുത്തുമുറിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങൾ. ദുരിതം മാത്രം വിതറി നടക്കുന്ന മദ്യം. കുഞ്ഞുങ്ങൾ മൗനികളായി.
- നമുക്കിതിൽ നിന്നും എത്രദൂരം മാറി നടക്കാനാവും?
കാട്ടിലും നാട്ടിലുമിടമില്ലാത്തോരാണ് നമ്മൾ. വഴികളില്ലാതെ വഴിപാടുകൾ മാത്രം നടത്തുന്നവർ. വഴികാട്ടിയും ആ വഴിയുടെ തന്നെ ബലിയാടുമായി ത്തീർന്ന കരിന്തണ്ടൻെറ അസമയങ്ങളിൽ കൂകി പേടിപ്പിച്ചു. ഒന്നിനേയും നിഷേധിക്കാതെ തന്നെ കളിച്ചും പഠിച്ചും പണിതും വളർന്ന്, കോഴിപ്പാറ വെറും കരിമ്പാറ എന്ന അറിവിലേക്കെത്തിയപ്പോഴേക്കും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.

ഇതിനിടയിൽ നാടിൻെറ നാനാ ഭാഗത്തു നിന്നും കൗതുകത്തോടെ ആൾക്കാർ വന്നു. കലാകാരന്മാർ, പത്രപ്രവർത്തകർ, വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകർ, ഗവേഷകർ, പുരോഹിതന്മാർ, സ്വാമിമാർ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, നന്മ നിറഞ്ഞ നാട്ടുകാർ എന്നിങ്ങനെ. അന്നിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വയനാട് കലക്ടർ (ശ്രീ. വിശ്വാസ് മേത്ത) വന്ന് ഗവൺമെൻറ് തലത്തിൽ ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു തന്നു. സൗരോർജ്ജപാനൽ, പമ്പ്, ടി.വി, എന്നിങ്ങനെ. പയ്ക്കിൻേറാ യുണിവേഴ്സിറ്റി കനവായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ഇന്നിപ്പോൾ ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതം, കളരിപ്പയറ്റ്, മോഹിനിയാട്ടം, കളിമൺ പാത്രനിർമ്മാണം, സംഗീതോപകരണങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ക്ലാസുകൾ. ഒപ്പം സയൻസ്, ചരിത്രം, ഭാഷകൾ എന്നിവയും. സിനിമ, നാടകം, ചരിത്രം, നങ്ങ്യാർക്കൂത്ത്, വാനശാസ്ത്രം, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം, ചിത്രകല - എന്തു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും കുട്ടികളുമായി അറിവ് പങ്കു വെയ്ക്കാൻ സന്മനസ്സു കാട്ടുന്ന വിദഗ്ധർ ഇവിടെ വന്ന് ക്ലാസ്സെടുക്കാറുണ്ട്.

നാടൻ പാട്ടുകൾ, വയനാടൻ പാട്ടുകൾ, പാടി ഞങ്ങൾ കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും സഞ്ചരിക്കാറുണ്ട്. പഠനവും യാത്രയും അന്നത്തെ അപ്പം തേടലും. അറിവുകളും സന്തോഷവും പങ്കുവച്ച് വർദ്ധിപ്പിക്കൽ. 1998 മുതൽ ഇത്തരം പങ്കുവെക്കലുകളും. കൃഷിപ്പണികളും ചെറിയ കൈത്തൊഴിലുകളും കൊണ്ട് അന്നം നേടി, അറിവ് തേടി ഞങ്ങൾ ഇവിടെ കഴിയുന്നു.

ഈ നരസിയുടെ തീരത്ത്.
അൻപതോളം മക്കൾ
എല്ലാവരും ഈ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെയുള്ളവർ.

ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളൊഴിച്ചാൽ ബാക്കിയെല്ലാവരും പണിയ നായ്ക്ക ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. ഇവിടെ വന്നവരൊക്കെ ചോദിക്കാറുണ്ട്:

ഇതിൻെറ ഭാവി എന്ത്?
കുട്ടികളെ പരീക്ഷക്കിരുത്തുന്നില്ലേ?
പത്താം ക്ലാസ്?
എൻട്രൻസ്?

പരീക്ഷക്കു വേണ്ടി ഇവിടെ പ്രത്യേക തയ്യാറെടുപ്പുകൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. അറിവു തേടിയുള്ള യാത്രക്കിടയിൽ അവരവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരട്ടെ. എന്ത് ചെയ്യണം എങ്ങിനെ ചെയ്യണം എന്ന് അവരവർ തീരുമാനിക്കട്ടെ. അതിനുള്ള പ്രാപ്തി നേടലാണ് കനവിലെ ജീവിതം. ഈ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഈ സ്വപ്നം പങ്കുവെക്കാനും പ്രാരാബ്ധങ്ങൾ ചുമലേറ്റാനും കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും വളരെ മനസ്സുകൾ മുന്നോട്ട് വന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിലും പുറത്തും മക്കൾക്ക് ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും ഏറിക്കൊണ്ടേ വരുന്നു.

സ്വപ്നങ്ങൾ, അവ പങ്കു വയ്ക്കാൻ ചങ്കൂറ്റം കാണിക്കുന്ന എല്ലാവരുടേതുമാണ് എന്ന ധൈര്യത്തോടെ,

കനവുകളോടെ,

കെ.ജെ.ബേബി, ഷേളി, കനവുമക്കൾ.

ഉരുളിയമ്മ പെറ്റ കുഞ്ഞുരുളി
-കുട്ടികൾക്കായൊരു ഗുണപാഠം-

ഹരി കൊച്ചാട്ട്

വളരെ നാളുകൾക്ക് മുൻപ് കേരളത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശത്ത് ഒരു കൊച്ചുകുടിലിൽ വൃദ്ധനായ രാമനുണ്ണിയും അയാളുടെ മകൻ ശങ്കുണ്ണിയും വസിച്ചിരുന്നു. പാവം, ശങ്കുണ്ണിയുടെ അമ്മ അവൻ ജനിച്ചയുടനെ മരിച്ചുപോയതിനാൽ അവന്റെ അച്ഛനാണ് അവനെ വളർത്തി വലുതാക്കിയത്.

അച്ഛന്റെ ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടോ അവന്റെ ബുദ്ധിക്കുറവുകൊണ്ടോ എന്നറിയില്ല, ശങ്കുണ്ണി ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പഠിത്തം നിർത്തി. അവന് കച്ചവടത്തിലായിരുന്നു കൂടുതൽ കമ്പം. എന്നാൽ കൂലിവേല ചെയ്ത് തന്റെ മകനെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ വൃദ്ധന്റെ കയ്യിൽ എവിടെ മകന് കച്ചവടത്തിന് നൽക്കാൻ പണം? അതിനാൽ ശങ്കുണ്ണിയുടെ സ്വപ്നം ഒരു സ്വപ്നമായി തന്നെ നിലകൊണ്ടു. ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിത്തം നിർത്തിയ ശങ്കുണ്ണി നാട്ടുകാരുടെ മുൻപിൽ ഒരു മരയനും മുടിയനുമായ പുത്രനായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ശങ്കുണ്ണിയിൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന കച്ചവട സംബന്ധമായ കൗശലങ്ങളും സാമർത്ഥ്യവും നാട്ടുകാർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനാൽ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അവനെ "മണ്ടൂസ്" എന്ന ഓമനപ്പേരിലാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. വഴിവക്കിലും ചന്തയിലും വെച്ച് നാട്ടുകാർ അവനെ പരിഹസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പാവം, ശങ്കുണ്ണി അതെല്ലാം സഹിച്ച് ജീവിച്ചു. വിശന്ന് വലഞ്ഞിരുന്ന അവന് ഒരു നേരം ഭക്ഷണം നൽക്കാൻ പോലും അവന്റെ കൂട്ടുകാരോ മറ്റുള്ളവരോ കനിവ് കാട്ടിയില്ല. അന്നവൻ ഉള്ളിൽ ഈവിധം കരുതി, "എന്നെ പരിഹസിക്കുകയും ആട്ടിയോടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇവരുടെ മുൻപിൽ ഒരിക്കൽ അവർ ബഹുമാനിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു പണക്കാരനായി തീരണം."

അങ്ങിനെ നാളുകൾ വർഷങ്ങളായി കൊഴിഞ്ഞ് വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ച രാമനുണ്ണിക്ക് ജോലിചെയ്ത് തന്റെ മകനെ തീറ്റിപോറ്റുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെയായി. ഇക്കാര്യം രാമനുണ്ണി തന്റെ മകനോട് പറയുകയും ചെയ്തു. തന്റെ മകനു വേണ്ടി കരുതി വെച്ചിരുന്ന കുറച്ച് പണം ആ വൃദ്ധന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ചെറിയ പണസഞ്ചി ശങ്കുണ്ണിയുടെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ട് ആ പിതാവ് ഈ വിധം പറഞ്ഞു, "ഇതാ, നിനക്കായി ഞാൻ ജീവിത കാലം മുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ച് സമ്പാദിച്ചതാണിത്. നിനക്ക് വളരെയധികം ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സംഗതിയായിരുന്നല്ലോ ഒരു കച്ചവടം തുടങ്ങണമെന്ന്. നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ച് ഈ പണം ചിലവ് ചെയ്താൽ നിനക്ക് നല്ലത് ഭവിക്കും."

ശങ്കുണ്ണി വളരെനേരം ആലോചിച്ചു. അവനൊരു ബുദ്ധി തോന്നി. ശങ്കുണ്ണി തന്റെ അയൽവക്കത്തെല്ലാം കയറിയിറങ്ങി ഒരു വിളംബരം നടത്തി. "ഞാൻ എന്റെ പിറന്നാൾ കെങ്കേമമായി ആഘോഷിക്കാൻ പോകുന്നു.

നിങ്ങളെല്ലാവരും കുടുംബസമേതം വരണം." നാട്ടുകാർ കരുതി, ശങ്കുണ്ണിക്ക് ഭ്രാന്തായിരിക്കുമെന്ന്. എന്നാലും വെറുതെ കിട്ടുന്ന ഒരു സദ്യയായ കാരണം അത് വേണ്ടെന്ന് വെയ്ക്കാൻ അവരാരും തയ്യാറായില്ല.

അപ്പോഴാണ് സദ്യ വെയ്ച്ചുവിളമ്പാൻ വന്നവർക്ക് മറ്റൊരു കാര്യം തലവേദനയായി തീർന്നത്.

കുട്ടികളും കുടുംബവുമില്ലാതെ കഴിയുന്ന മണ്ടൂസ് ശങ്കുണ്ണിയുടെ വീട്ടിൽ വേണ്ടത്ര പാത്രങ്ങൾ എവിടെ? നാട്ടുകാരെ മുഴുവൻ ശങ്കുണ്ണി ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനൊരു പോംവഴി ആലോചിച്ച് സദ്യക്കാർ കുഴങ്ങി. കാര്യം ശങ്കുണ്ണിയെ തന്നെ പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. വിവരമറിഞ്ഞ ശങ്കുണ്ണി ഒട്ടും സമയം കളഞ്ഞില്ല. തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റിയ ഭാവമായിരുന്നു ശങ്കുണ്ണിക്ക്. അവൻ നേരെ അയൽവക്കങ്ങളിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. തൻെറ വിഷമാവസ്ഥ അവരെ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കുകയും സദ്യക്ക് വെച്ചു വിളമ്പാൻ ആവശ്യമുള്ള പാത്രങ്ങൾ കടമായി തരുവാൻ മനസ്സുണ്ടാവണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെസദ്യയ്ക്ക് ആവശ്യമായ വലുതും ചെറുതുമായ ഒട്ടനേകം പാത്രങ്ങൾ ശങ്കുണ്ണി ശേഖരിച്ചു. സദ്യ കെങ്കേമമായി തന്നെ കൊണ്ടാടി. ആഴ്ച ഒന്നുരണ്ട് കഴിഞ്ഞു. ശങ്കുണ്ണിയുടെ അയൽ വക്കത്തുള്ളവർ അക്ഷമരായി. കടമായി അവരിൽ നിന്നും വാങ്ങിച്ച പാത്രങ്ങളൊന്നും തന്നെ ശങ്കുണ്ണി തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്ന യാതൊരു ഭാവവും കണ്ടില്ല. അവരിൽ ചിലർ ശങ്കുണ്ണിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് തങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങൾ തിരികെ കിട്ടിയാൽ നന്നായിരുന്നു എന്നറിയിച്ചു.

ഉപയോഗിച്ച പാത്രങ്ങൾ എല്ലാം കഴുകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, അതുകൊണ്ട് ഒരാഴ്ചക്കകം എല്ലാ പാത്രങ്ങളും തിരിച്ചേൽപ്പിക്കാം എന്ന് ശങ്കുണ്ണി ഉറപ്പ് നൽകി. അടുത്ത ഞയറാഴ്ച പത്തു മണിയ്ക്ക് എല്ലാവരോടും വരുവാൻ പറഞ്ഞു. ശങ്കുണ്ണി പറഞ്ഞപോലെ തന്നെ ഒരാഴ്ചക്കകം എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ പാത്രങ്ങൾ തിരി ച്ചെടുക്കാൻ വന്നു. ശങ്കുണ്ണി പാത്രങ്ങളുമായി പുറത്ത് വന്ന അവസരത്തിൽ അയൽവക്കക്കാരെല്ലാം അൽഭുതപ്പെട്ടു. കാരണമെന്തെന്നല്ലേ? തങ്ങൾ ശങ്കുണ്ണിക്ക് കടമായി നൽകിയ പാത്രങ്ങൾക്ക് പുറമെ അതേ രൂപത്തിലുള്ള ഓരോ ചെറിയ പാത്രങ്ങളും കൂടി തിരിച്ചുകിട്ടിയ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാര്യം മനസ്സിലാകാതെ അവർ ശങ്കുണ്ണിയോട് തന്നെ കാര്യമന്വേഷിച്ചു.

ശങ്കുണ്ണി ഈവിധം പറഞ്ഞു, "സദ്യകഴിഞ്ഞ് നിങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങളെല്ലാം തട്ടിൻപുറത്താണ് വെയ്ച്ചിരുന്നത്. ഇടയ്ക്ക് എന്തോക്കെയോ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എൻെറ തട്ടിൻ പുറത്തിന് മാന്ത്രികശക്തി ഉണ്ടെന്ന് അച്ഛൻ പറയുമായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ അതത്ര കാര്യമാക്കിയില്ല. ഇന്നലെ പാത്രങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോഴാണ് കാര്യം മനസ്സിലായത്, പാത്രങ്ങൾ എല്ലാം ഓരോ കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങളെ പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നു! നിങ്ങൾ നൽകിയ പാത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങളായ കാരണം ഞാൻ അവയും നിങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങളുടെ കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്നു മാത്രം. നിങ്ങളുടേതാണ് കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങളെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഈ കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങളും നിങ്ങൾക്കെടുക്കാം."

ഇതുകേട്ട നാട്ടുകാർ കരുതി, ശങ്കുണ്ണിക്ക് മുഴുവട്ടാ ണെന്ന്. എന്നാലും വെറുതെ കിട്ടിയ പാത്രങ്ങൾ വേണ്ടെന്ന് വെയ്ക്കാൻ ആരും തയ്യാറായില്ല. അയൽവക്കക്കാർ, തങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങളോടൊപ്പം വെറുതെ കിട്ടിയ കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങളുമായി സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോയി.

മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ശങ്കുണ്ണിയുടെ അച്ഛൻ രാമനുണ്ണിയുടെ പിറന്നാൾ അടുത്തുവന്നു.

തൻെറ അച്ഛൻെറ പിറന്നാൾ തൻേറതിലും ഗംഭീരമായി കൊണ്ടാടാൻ ശങ്കുണ്ണി തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം സദ്യക്കുള്ള പാത്രങ്ങൾ ഒരു പ്രശ്നമായി തീർന്നതേ ഇല്ല. അയൽക്കാർ ഇപ്രാവശ്യം ശങ്കുണ്ണിയുടെ ചോദ്യത്തിന് കാത്തിരിക്കാതെ തന്നെ മുൻപോട്ട് വന്ന് കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം നൽകിയതിലും വളരെയേറെ പാത്രങ്ങൾ സദ്യ വെയ്ച്ചുവിളമ്പാൻ കടമായി നൽകി. പാത്രങ്ങൾ മാത്രമോ? ശങ്കുണ്ണിക്കും, അച്ഛനും പുതുവസ്ത്രങ്ങൾ, പിറന്നാൾ ദിവസം അണിയാൻ സ്വർണ്ണത്തിൻേറയും, വജ്രത്തിൻേറയും ആഭരണങ്ങൾ എന്നു തുടങ്ങി അനേകം സാമഗ്രികൾ കൊണ്ട് ശങ്കുണ്ണിയുടെ ഭവനം നിറഞ്ഞു. എല്ലാവരുടേയും മനസ്സുകളിൽ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെ അനുഭവങ്ങൾ വളരെ പ്രതീക്ഷകൾ ഇപ്രാവശ്യം ഉണർത്തിയിരുന്നതിനാലാണ് ഇത്തരത്തിൽ ഒരു നീക്കമുണ്ടായതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ? എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം ശങ്കുണ്ണി സാധങ്ങൾ കടം തരാൻ വന്ന അയൽക്കാരോട് ഒരു കാര്യം ആദ്യമേ തുറന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. "ആരും പുതിയ സാധങ്ങൾ തരരുത്. കടമായി ആരു എന്തു തന്നാലും അതു പഴയതാണെന്ന് രേഖാമൂലം എഴുതി തരണം." അതെന്തിനെന്നായി

അയൽക്കാർ. അവരോട് ശങ്കുണ്ണി പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ മഹാമനസ്കത ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ പുതിയ സാധനങ്ങൾ എൻെറ ആവശ്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വിഷമമുണ്ട്." അയൽക്കാർ സമ്മതിച്ചു.

സദ്യ അതിഗംഭീരമായി തന്നെ നടന്നു. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെ പോലെ ഇപ്രാവശ്യവും ശങ്കുണ്ണി അയൽവക്കക്കാരുടെ സാധനങ്ങൾ തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ അമാന്തം കാണിച്ചു. ആഴ്ചകൾ മാസങ്ങളായപ്പോൾ ചിലർ ശങ്കുണ്ണിയോട് കാര്യമന്വേഷിച്ചു, "ശങ്കുണ്ണി, ചോദിക്കുന്നതിൽ വിഷമം തോന്നരുത്. ഞങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ പെറ്റു കഴിഞ്ഞില്ലേ?"

ശങ്കുണ്ണിയുടെ മറുപടി ഈവിധമായിരുന്നു, "ആരുടെ സാധനങ്ങൾ പെറ്റു എന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? എൻെറ കൈവശം നിങ്ങളുടേതായ യാതൊരു സാധനങ്ങളും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. പിറന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ചക്കുശേഷം ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സാധനങ്ങളെല്ലാം നാമാവശേഷമായതാണ് കണ്ടത്. നിങ്ങളോട് ഇതെങ്ങിനെ പറയും എന്നു കരുതി ഇത്രനാൾ പറഞ്ഞില്ല എന്ന് മാത്രം. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ എൻെറ തട്ടിൻപുറത്തിന് മാന്ത്രികശക്തി ഉണ്ടെന്ന്?"

ഇതുകേട്ട നാട്ടുകാർക്ക് അരിശം മൂത്തു. അവർ ശങ്കുണ്ണിയുടെ വീട്ടുപടിക്കൽ കൂട്ടംകൂടി. എന്നാൽ ശങ്കുണ്ണിയുടെ മറുപടിക്ക് മാറ്റമുണ്ടായില്ല. അവസാനം നാട്ടുകാരെല്ലാം കൂടി ശങ്കുണ്ണിയെ പിടിച്ചുകെട്ടി, കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. നിയമപാലക നോട് തങ്ങൾക്ക് പറ്റിയ ചതി അറിയിച്ചു. നിയമപാലകൻ ശങ്കുണ്ണിയോട് അവരുടെ പാത്രങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

അതുകേട്ട ശങ്കുണ്ണി ഈവിധം പറഞ്ഞു, "അങ്ങുന്നേ, ഞാൻ പറയുന്നത് ദയവ് ചെയ്ത് അവിടുന്ന് കേൾക്കുമാറാകണം, അതിനുശേഷം ഞാൻ തെറ്റു കാരനാണെന്ന് തോന്നുന്ന പക്ഷം അങ്ങയുടെ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചോളു" നിയമപാലകൻ സമ്മതം മൂളി.

ശങ്കുണ്ണി തൻെറ ആദ്യത്തെ അനുഭവം മുതൽ വിവരിച്ചു, "ഞാൻ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം പിറന്നാളിനായി കടം മേടിച്ച പാത്രങ്ങൾ തിരികെ കൊടുത്തപ്പോൾ അതിനോടൊപ്പം "ഉരുളിയമ്മപെറ്റ പാത്രങ്ങൾ" എന്നുപറഞ്ഞ് കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങളും തിരികെ കൊടുത്തത്, അയൽവക്കക്കാരുടെ സത്യസന്ധത മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ഉരുളിപെറ്റ പാത്രങ്ങളും തങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടശേഷമാണ് അവയും കരസ്ഥമാക്കിയത്. അതിനൊന്നും ഞാൻ ഒരെതിരും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ? എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യത്തെ അനുഭവം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. ഇപ്രാവശ്യം ഞാൻ ചോദിക്കാതെ തന്നെ സാധനങ്ങൾ തന്നപ്പോൾ ഞാൻ ശഠിച്ചതാണ്, പുതിയതായുള്ള ഒന്നും ഞാൻ സ്വീകരിക്കില്ലെന്ന്. ഇവർ എല്ലാവരും പഴയത് മാത്രമേ എനിക്ക് തന്നിട്ടുള്ളു. ഇതാ എൻെറ കൈയ്യിൽ അതിനുള്ള രേഖയുമുണ്ട്. പഴയതെന്നു പറഞ്ഞാൽ വയസ്സായത് എന്നല്ലേ അർത്ഥം? ഇപ്രാവശ്യം തട്ടുമ്പുറത്തിരിക്കവെ അവയെല്ലാം മരിച്ചുപോയി. ഉരുളി പെറ്റപ്പോൾ പുതിയ ഒരു ജനനമല്ലേ നമ്മൾ അംഗീകരിച്ചത്? പാത്രങ്ങളുടെ ആവിധമുള്ള ജനനം ബോധ്യമുള്ള നമ്മുടെ നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് മരണവും അംഗീകരിക്കാതെ പറ്റുമോ? ഒരു ജനനമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മരണവുമില്ലേ, തമ്പ്രാനേ?"
ശങ്കുണ്ണിയുടെ മറുപടി കേട്ട് നിയമപാലകന് ഉത്തരം മുട്ടി. ശങ്കുണ്ണിയുടെ വാദങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് ശങ്കുണ്ണി മറ്റുള്ളവരുടെ സാധനങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയല്ലെന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

കച്ചവടത്തിൽ കൗശലക്കാരനായ ശങ്കുണ്ണിയാകട്ടെ, മുടക്കിയ മുതലിൻെറ പതിന്മടങ്ങ് ലാഭത്തിന് സാധന ങ്ങളെല്ലാം മറ്റൊരു നഗരത്തിൽ വിറ്റ് ധനികനായി തീരുകയും ചെയ്തു.

കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഈ കഥയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പാഠം മനസ്സിലായോ? നമ്മുടേതല്ലാത്ത യാതൊന്നും ആഗ്രഹിക്കരുത്. അത്യാഗ്രഹം വരുത്തിവെയ്ച്ച വിനയാണ് നാട്ടുകാരുടെ അനുഭവം. തങ്ങളുടേതല്ലെന്നു മനസ്സാലെ അറിയാമായിരുന്നിട്ടും ശങ്കുണ്ണി നൽകിയ കുഞ്ഞുപാത്രങ്ങൾ നാട്ടുകാർ കൈപ്പറ്റി. അത്യാഗ്രഹം മുത്തപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം കിട്ടിയതിൻെറ ഇരട്ടി കിട്ടാനായി അങ്ങോട്ട് ചെന്ന് സാധനങ്ങൾ ശങ്കുണ്ണിയുടെ തലയിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചു. ഫലമെന്തായി? എല്ലാം നഷ്ടം. ശങ്കുണ്ണിയുടെ ചതിവ് കച്ചവടത്തിലെ അടവ് മാത്രം. കച്ചവടക്കാരെ കണ്ണുമടച്ച് വിശ്വസി ക്കരുതെന്ന പാഠവും ഇതിലുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഇതൊരു പാഠമാവട്ടെ. അന്യൻെറ മുതലിൽ കണ്ണുവെയ്ക്കുന്നതിലും എത്രയോ നല്ലതാണ് അവനവൻെറ മുതൽ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കാൻ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതും, ലാഭത്തിൻെറ ഒരംശം ദാനം നൽകുന്നതും. അങ്ങിനെ കരുണയോടെ ദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ തിരിച്ച് ലഭിക്കുന്ന സ്നേഹം, മുതലിൻെറ പലിശയേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങ് വിലയുള്ളതല്ലേ? ഇന്നോ നാളെയോ നശിക്കുന്ന കൂട്ടുപലിശയിൽ ഒരു വിഹിതം കുറഞ്ഞാലെന്താ ദാനത്തിനാധാരമായ കരുണയും സ്നേഹവും ഒന്നിച്ചു നൽകുന്ന മനസ്സമാധാനത്തിൻെറ വിലയേക്കാൾ വലുതായി മറ്റൊന്നുണ്ടോ? കച്ചവടക്കാരൻെറ സന്തത സഹചാരിയാണ് കൗശലം. അവൻെറ വാക്കുകളിലെ അകം കാണാത്തവരെ അവൻ മുതലിനു പലിശയാക്കും. അതിൽ ചതി കാണുന്നതിനും പിഴയൊടുക്കിക്കുന്നതിനും നാം മിനക്കെടുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം കാര്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞ് കാര്യക്ഷമതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയല്ലേ? സുരക്ഷക്കായി സൂക്ഷിച്ചാൽ ചതിയുടെ കെണിയിൽ പെടാതെ രക്ഷപ്പെടാമല്ലോ? ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ "സൂക്ഷിച്ചാൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വരില്ല, കുട്ടികളേ"

ഓണ രാവിലെ വെള്ളി നക്ഷത്രങ്ങൾ!

artistes of onamnite 2003

Jagathy Sreekumar
ജഗതി ശ്രീകുമാർ

Mamu Koya
മാമു കോയ

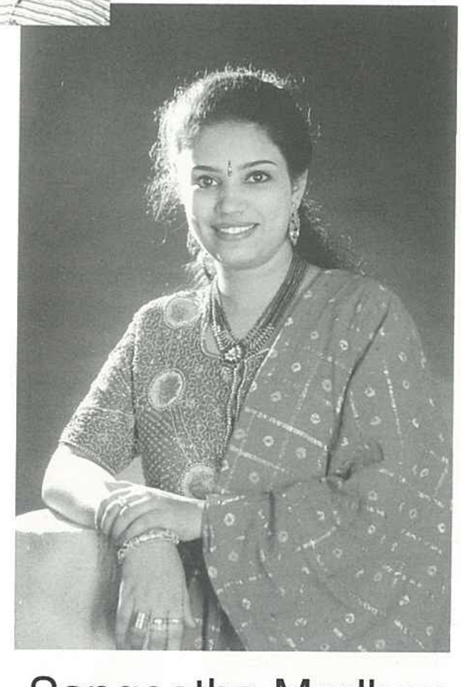

Franko
ഫ്രാങ്കൊ

Sangeetha Madhav
സംഗീത മാധവ്

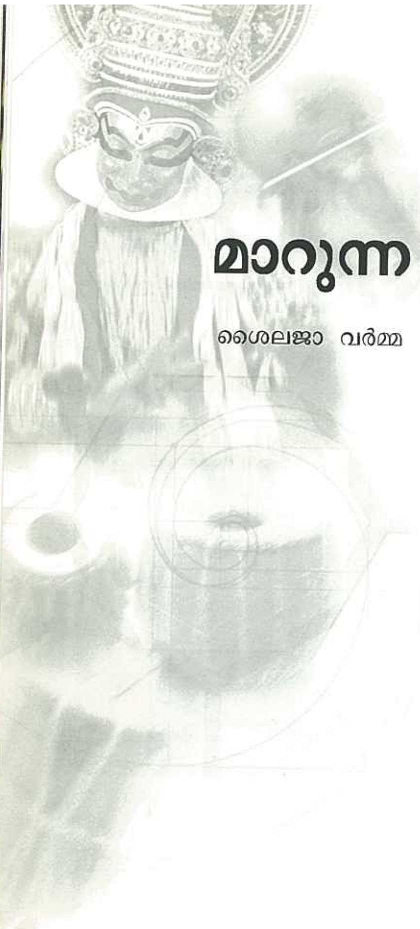

മാറുന്ന നാട്

ശൈലജാ വർമ്മ

അയ്യയ്യോയിതു എന്തു വിചിത്രം
നെടുമ്പാശ്ശേരി വിമാനത്താവളം
നിര നിര ഫോറിൻ കാറുകൾ പിന്നെ
"ടെമ്പോ ട്രാവൽ", "ക്വാളിസു" വേറെ
റോഡുകൾ നിറയെ "ഫോർഡും"
"ബെൻസും"
തിങ്ങിനിറഞ്ഞങ്ങൊഴുകി നടക്കണു.
നമ്മുടെ വണ്ടി, ജനകീയ വണ്ടി
"അംബാസഡറിനെ"
ആർക്കും വേണ്ട.
അച്ഛനുമമ്മേം കുഞ്ഞും കൂടിയ
കുട്ടിക്കുടുംബോം
"മാരുതി" കാറും
മുക്കിനു മുക്കിനു കാപ്പിക്കടപോൽ
ഇൻെറർനെറ്റും ടെലഫോൺ ബൂത്തും
സീരിയൽ കണ്ടു മിഴിക്കും ജനത്തിനു
മിണ്ടാൻ പോലും നേരമില്ലാതായ്.
എൺപതു കഴിഞ്ഞൊരു മുത്തശ്ശിക്കും
നോട്ടം എപ്പൊഴും ടി.വി. യിൽ തന്നെ
രാമാ... കൃഷ്ണാ... ജപിക്കുമ്പോഴും
ടി.വി. പ്രോഗ്രാം കാണുകവേണം
എട്ടുവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണന്
മോഹൻലാലിൻെറ വേഷം കെട്ടണം
സ്ക്കൂളിൽ കോളജിൽ നഴ്സറികളിലും
മുഴുവൻ സിനിമതൻ മായാജാലം.
യൂത്ത് ഫെസ്റ്റിവലിനു പോയെന്നാലോ

ചങ്കു കലങ്ങിത്തിരികെപ്പോരാം.
"ഡിസ്ക്കി" ൽ ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടും കേട്ട്
ചെത്തി നടക്കും യുവജനമിപ്പോൾ
"പ്ലസ് ടൂ" കഴിഞ്ഞാൽ ചാടണം പുറത്ത്
വിദ്യാഭ്യാസം ഫോറിനിൽ തന്നെ.
പേരക്കിടാവു പിറന്നെന്നാലോ
അമ്മയ്ക്കസുഖം പിടിപ്പെട്ടാലോ
"ഹോം നഴ്സു" കളെത്തന്നെ കിട്ടണം.
ഉടനെത്തേടും "ഏജൻസി" കളെ.
ഉണ്ണിക്കുട്ടനെ ലാളിക്കാനും
പെറ്റമ്മയ്ക്കൊരു താങ്ങാകാനും
സ്വന്തം കൈയ്യുകൾ തന്നെപ്പോരേ

എന്തിനു വേറേ നൂലാമാലകൾ
കുഞ്ഞരി പ്രാവിൻെറ കുട്ടിക്കുറുകലും
കുഞ്ഞിളം കാറ്റിൻെറ തൊട്ടുതലോടലും
പച്ചക്കിളികൾ തൻ ശബ്ദമേളങ്ങളും
പച്ചിലപ്പടർപ്പിൻ കാനന ഭംഗിയും
ചേമ്പിന്നിലയിൽ തിളങ്ങുന്ന മുത്തുമായ്
ചാരത്തണയുന്ന ചാറ്റൽമഴകളും
പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന പൂഞ്ചോലകൗതുകം
പൊട്ടിച്ചിതറിത്തെറിക്കും തിരകളും
നക്ഷത്രക്കൂട്ടവും തിങ്കൾ നിലാവും
നല്ലൊരാ വൃശ്ചികക്കാറ്റും കുളിരും
മുത്തശ്ശി തൻെറ പാട്ടിൻെറയീണത്തില-
മൃതായ് പ്പൊഴിയുമാ ഗ്രാമപ്പഴമയും.
എങ്ങുപോയെങ്ങുപോയെങ്ങുപോയൊളിച്ചു
എങ്ങാനുമാരാനും കണ്ടവരുണ്ടോ
എങ്ങെങ്ങോ തേടിയലഞ്ഞു ഞാൻ
എങ്ങെങ്ങോ തിരഞ്ഞു നടന്നു ഞാൻ
കണ്ടതേയില്ലയൊരേടത്തുമെൻെറ
കാനന ശ്രീയെഴും ഗ്രാമീണ ഭൂവിനെ

> വിദ്യാഭ്യാസ സാമൂഹിക രംഗങ്ങളിൽ മുൻനിരയിൽ നിൽക്കുന്ന കേരളം, സാങ്കേതികരംഗത്തും അതിദൂരം മുന്നോട്ട് എത്തിയിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അഭിമാനം തോന്നുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും, പണ്ടത്തെ ഗ്രാമീണ നിഷ്കളങ്കത കേരളജനതയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ എന്നൊരു സംശയം.

Scenes from Kerala Foodfair & Children's Day held at Singapore Kerala Association premises

Kerala
Food Fair

Children's
Day @ SKA

Scenes from Singapore Kerala Association participation at the "Fiesta Singapore" organised by People's Association and held at Sentosa on March 16, 2003

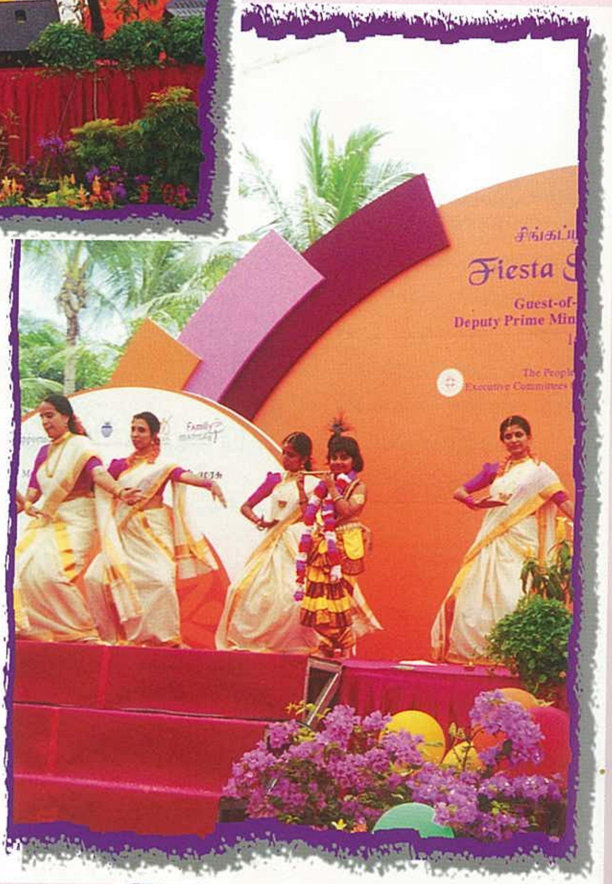

30 years of Retail Excellence

A byword for fair price

Department store, jeweler, pharmacy, supermarket, forex, travel, hotel and much more...

Over 100,000 products at affordable price range!

Now store open for 24 hours!

Now selling quality foodstuffs that Malayalees love! Come & Enjoy!

MUSTAFA
SINGAPORE
Web: www.mustafa.com.sg

Mohamed Mustafa & Samsuddin Pte. Ltd.
Mustafa Centre, 145 Syed Akwi Road, level 3, Singapore 207704
Tel: 6295 5855 Fax: 6295 5866 www.mustafa.com.sg

The family of people that we support

keeps growing from

strength to strength.

SINGAPORE POOLS

Towards Community Purpose and Benefit

To find out how we contribute to Sports, Charity and the Community, visit www.singaporepools.com.sg

മരവിക്കുന്ന നിഴലുകൾ

ബോണി. ജെ. ആനിക്കാട്

വരണ്ടൊരകിട്ടിൽ നിന്ന്
ചെറുതായിടിച്ചൊരിത്തിരി
പാലിനായ് കെഞ്ചും കിടാവിൻ
നിരാശയിൽ നിന്നും
മുറിഞ്ഞ വൃക്ഷത്തിൻെറ ഒടിഞ്ഞ കമ്പിൻ
കീഴിലെങ്ങോ ഞെരിഞ്ഞൊരോമൽ
കിളിക്കുഞ്ഞിനായ്ക്കേഴും
അമ്മ തൻ ദുഃഖവും.
മെലിഞ്ഞൊരസ്ഥി പോലെയീ ഞാൻ
ചെലമ്പിച്ച ശബ്ദത്തിൽ
ഏതോ പഴങ്കഥ പറഞ്ഞു കൊണ്ടൊഴുകും
ഈ പുഴയുടെ നെഞ്ചിൻ കിതപ്പിനിന്നും
ഒരിറ്റ് ആശ്വാസത്തിനായി കേഴും
എൻ ആത്മാവിൻ രോദനവും
എന്നെ ചപലനാക്കുന്നു.
അക്ഷരം മായിക്കും കടലല്ല.
അറിയാതെ അക്ഷരം
കോർത്തു പോം അസ്തമനമിത്.
ഇഷ്ടമിറ്റുന്ന മനസ്സിൻെറ മുദ്രയും
കവിത കൊത്തുന്ന നീയും...
ഇതു മാത്രമായിരുന്നു എൻെറ സ്വപ്നവും.
പക്ഷേ...
എല്ലാമമൃതാക്കും നിൻെറ ഓർമ്മയിൽ നിന്ന്
എൻെറ രുചി പാടേയകന്ന പോലെ
മെല്ലെയെൻ ചാരത്തു ചായും നിൻ മേനിയെ
എൻ തൽപമൊട്ടറിയാത്ത പോലെ
നമ്മളന്യോന്യം പകർന്ന സംഗീതിക
നമ്മുടെ വേദനയാകും പോലെ...
എന്നു തുടങ്ങിതെന്നൊടുങ്ങുമിതെന്നറിയാത്ത
പ്രപഞ്ചം പോലെ
പ്രിയേ ഇനി
നിനക്കിവിടെ കാണുവാൻ
മറവിയുടെ മരവിച്ച നിഴലുകൾ മാത്രം

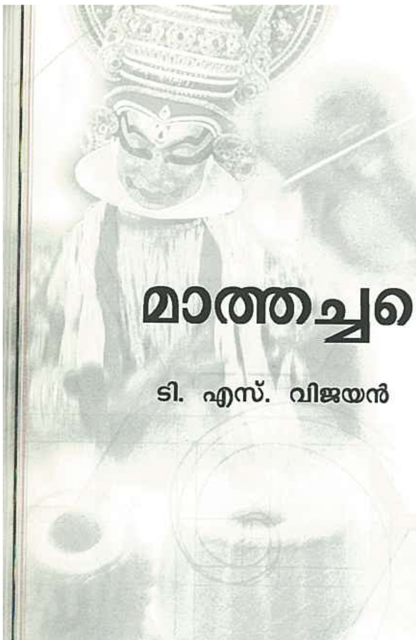

മാത്തച്ചൻെറ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്

ടി. എസ്. വിജയൻ

കവല മുതൽ മാത്തച്ചൻെറ വീട് വരെയുള്ള നിരത്തു മുഴുവൻ ദുഃഖം തളം കെട്ടി നിന്നു. മാത്തച്ചൻെറ ഭാര്യ മോളിയുടെ ചങ്കു പൊട്ടിയുള്ള വിലാപം ഏങ്ങലടിയായി മാറിയിട്ട് ഏറെ നേരമായിട്ടില്ല.

പ്രധാന വീഥിയോടു ചേർന്നു നിലകൊള്ളുന്ന അരമതിലു മുതൽ പിൻഭാഗത്തുള്ള വേലിക്കെട്ടു വരെ ഒറ്റയായും കൂട്ടമായും നിന്ന നാട്ടുകാർക്ക് ഒറ്റ അഭിപ്രായമേ ഉള്ളൂ.

"മാത്തച്ചൻ നല്ലവനായിരുന്നു."

ആ അഭിപ്രായത്തിനൊരു മൂകസാക്ഷി പോലെ തുറന്നിരിക്കുന്ന ശവപ്പെട്ടിയ്ക്കരികെ കരിവീട്ടിയിൽ തീർത്ത ശില പോലെ മലർന്നു കിടക്കുകയാണു മാത്തച്ചൻ.

അല്ല, മാത്തച്ചൻെറ ജീവനറ്റ ശരീരം. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ ഒരു പോത്താണോ എന്നു സംശയിച്ചു പോകുന്നതിനാലാവണം വെട്ടുപോത്തു മാത്തനെന്നൊരു രഹസ്യപ്പേര് മാത്തച്ചനുണ്ടായിരുന്നത്.

"നല്ലവനായിരുന്നു... നല്ലവനായിരുന്നു.",

ഈ മർമ്മരം എല്ലാ ചുണ്ടു കളിലും അലതല്ലുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വികാരിയച്ചൻ ബൈബിൾ വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. താന്താങ്ങൾ കെട്ടിവന്ന വേഷവിധാനങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതു ഗൗനിക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ സ്ത്രീകൾ നിന്നിരുന്നു. അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ ദുഃഖമോ, ദുഃഖാഭിനയമോ എന്നറിയാത്ത ഒരു ഭാവം തളം കെട്ടി നിന്നു.

ഒരേ ശൈലിയിൽ തുടർച്ചയായി കേട്ടുവരുന്ന ബൈബിൾ വരികളിലെ വിരസത മരണദുഃഖത്തേക്കാൾ കഠിനമായതിനാലാവണം പലരും വേലിപ്പടിയ്ക്കലോ കുളക്കടവിലോ പോയി നിന്നു. സംസാരങ്ങളിൽ അബദ്ധവശാൽ പോലും ഫലിതമോ പൊട്ടിച്ചിരിയോ വരാതെ സൂക്ഷിക്കു ന്നുണ്ടായിരുന്നു നാട്ടുകാർ.

വിരസതയ്ക്ക് ഒരു അറുതി വരട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചാകണം, വികാരിയച്ചൻ പെട്ടെന്നു ബൈബിൾ മടക്കിവച്ചിട്ട് മാത്തച്ചനെ വാ തോരാതെ വാഴ്ത്തി ത്തുടങ്ങി.

മാത്തച്ചൻ നല്ലവനായിരുന്നു. നല്ലവരിൽ നല്ലവൻ. കഠിന ദുഃഖമോ, വളരെ സന്തോഷമോ ഉള്ള വേളകളിൽ മാത്രം മദ്യപിക്കും. ഇതിലേതെങ്കിലും ഒന്നില്ലാത്ത ദിവസമില്ലെന്നതു മാത്തച്ചൻെറ കുറ്റമല്ല. മദ്യപിക്കുമെന്നല്ലാതെ ഒരുപാടു മദ്യപിക്കുന്ന ആളെന്നും പറഞ്ഞുകൂട. അൽപം മാത്രം. കാൽവഴുതാത്ത അളവിൽ. എന്നിട്ടും കാൽ വഴുതി പ്പോകുന്നത് മാത്തച്ചൻെറ കുറ്റമാകുന്ന തെങ്ങനെ? മദ്യപിച്ചു വരും വഴിയ്ക്കെ ങ്ങാനും വികാരിയച്ചനെ കണ്ടാൽ തലക്കെട്ടഴിച്ച് അരക്കെട്ടാക്കി കൈകൾ കൂപ്പി നിൽക്കും. കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ഊറിച്ചിരിയോടെ അച്ചൻ സ്ഥലം വിടും.

അടുത്ത ദിവസം കൃത്യമായി അച്ചനെ കണ്ടു കാൽക്കൽ വീണു മാപ്പു പറയും. പള്ളിയിൽ പോക്കും കുമ്പസാരവും മുടക്കാറില്ല. കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ ആഴ്ച്ചതോറും വന്നു പ്രായശ്ചിത്തം തുടരും.

ഇടവകയിൽ പെട്ട ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ മരണമോ കല്യാണമോ നടന്നാൽ വീട്ടുകാരെക്കാൾ ആത്മാർത്ഥത മാത്തച്ചനാണ്. പെരുന്നാളു തുടങ്ങിയാൽ അതു കഴിയും വരെ പള്ളിയാണു മാത്തച്ചൻെറ വീട്.

ഭാര്യയുടെ കെട്ടുമിന്നു വരെ പറിച്ചെടുത്തു പണയം വച്ചെന്നും, കള്ളു കുടിച്ച് എല്ലാം നശിപ്പിച്ചെന്നുമൊക്കെയുള്ള പരാതികളുണ്ട്. ചെയ്തതു തെറ്റായിപ്പോയെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ട് അതിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ദുഃഖിക്കുന്നവനായിരുന്നു മാത്തച്ചൻ. മോളിക്കുട്ടിയുടെ അഞ്ചു പവൻ വിറ്റു തുലച്ചതിനു പകരം പത്തു പവൻ കാശുണ്ടാകുന്ന കാലത്ത് വാങ്ങണമെന്നായിരുന്നു പാവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം.

വിധി അതിനനുവദിക്കാതെ മാത്തച്ചനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ കഥ പറഞ്ഞപ്പോൾ വികാരിയച്ചനോടൊപ്പം നാട്ടുകാർ ഒന്നടങ്കം കണ്ണു തുടച്ചു. മോളിക്കുട്ടി ശക്തമായി ഒന്നേങ്ങലടിച്ചു.

മാത്തച്ചന്റെ ജീവനറ്റ ശരീരം മാത്രം ഒന്നും അറിയാതെ, അതേ കരിവീട്ടി ശില പോലെ, പല്ലിളിച്ചു, കണ്ണുമടച്ചു മലർന്നങ്ങിനെ കിടന്നു.

"അടുത്ത നടപടി കോർപ്പറേഷൻ ചെയർമാന് ബഹുജനങ്ങൾ ഒപ്പിട്ട ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിക്കുക എന്നതാണ്", അച്ചൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

കോർപ്പറേഷൻ അതിർത്തിയിലുള്ള മാത്തച്ചന്റെ കുടിലിനു മുന്നിൽ സിവറേജു വാട്ടർ ക്ലീൻ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മാൻ ഹോളുണ്ട്. പത്തടിയിലേറെ ആഴമുള്ള ഈ ഹോളിൽ ഇതിനു മുമ്പ് ഒരു നായ വീണു ചത്ത ചരിത്രമുണ്ട്. മനുഷ്യജീവികളിൽ ആ യോഗം സിദ്ധിച്ച പുണ്യവാൻ മാത്തച്ചനാണെന്നു കവലയ്ക്കൽ എമ്പോക്കികൾ കമൻറു പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായത്രേ.

വികാരിയച്ചൻ വികാരപൂർവ്വം നാട്ടുകാരോടു സംസാരിച്ചു. സിവറേജു ക്ലീൻ ചെയ്യാനോ മറ്റോ വന്നവർ ആ മൂടി ശരിയായി മൂടാതിരുന്നതു ഗുരുതരമായ കുറ്റമാണെന്നു നാട്ടുപ്രമാണിമാർ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. രാത്രി, പതിവുപോലെ ഷാപ്പിലിരുന്നു സങ്കടമെല്ലാം തീർത്തിട്ടു വരും വഴി കാൽ തെന്നി, ആ ഹോളിൽ വീണാണു പാവം പരലോകഗതനായത്. മാത്തച്ചന്റെ കുടിലിനു മുന്നിൽ നിന്ന റോസാച്ചെടിയിൽ നിന്നും പൂ ഇറുക്കുകയായിരുന്ന കുട്ടിയെ അതിന്റെ തള്ള ഒരു വീക്കു വീക്കി. പിൻമുറ്റത്തു കളം വരച്ചു ഞൊണ്ടിക്കളിച്ചിരുന്ന കുട്ടികളെ കാരണവന്മാർ വിരട്ടി ഓടിച്ചു. ദുഃഖിയ്ക്കേണ്ട സമയത്തു ദുഃഖിക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതിലെ അനൗചിത്യം കുട്ടികളോടു തള്ളമാർ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. മൗനവും ദുഃഖവും നിറഞ്ഞുനിന്ന മുറ്റത്തു നിന്ന് നാട്ടുകാർ മാത്തച്ചന്റെ ആത്മാവിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

മാത്തച്ചന്റെ അനാഥമായ കുടുംബത്തോടു ഇടവകക്കാർ നീതികാട്ടണമെന്ന് വികാരിയച്ചൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

ചാകുന്നതിനു മുമ്പ് തലയിൽ കൈ വച്ചു മാത്തച്ചനെ ശപിച്ചിരുന്നവർ പോലും പറഞ്ഞു

"മാത്തച്ചൻ നല്ലവനായിരുന്നു"

"ഇത്ര മാത്രം കുടുംബത്തെ സ്നേഹിച്ചവൻ.."

വികാരിയച്ചൻ കണ്ണു തുടച്ചു.

"ഇത്ര പരോപകാരി..."

അച്ചൻ വികാര വിവശനായി.

പെട്ടെന്നാണ് ഒരേങ്ങിക്കരച്ചിൽ പിന്നിൽ നിന്നും കേട്ടത്. കരച്ചിൽ കേട്ട ഇടത്തേയ്ക്കു നോക്കിയ നാട്ടുകാർ പകച്ചു നിന്നു പോയി. അവിടെ, അതാ ...

കരിവീട്ടിയിൽ കടഞ്ഞെടുത്ത ബൊമ്മ പോലെ നിൽക്കുന്നു സാക്ഷാൽ മാത്തച്ചൻ. മാത്തച്ചനോ മാത്തച്ചന്റെ പ്രേതമോ?

നാട്ടുകാർ ഒന്നടങ്കം മാത്തച്ചൻ കിടന്ന ഇടത്തേയ്ക്കു നോക്കി. സംശയമില്ല. മാത്തച്ചൻ തന്നെ എഴുന്നേറ്റു വന്നു മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്.

"അച്ചോ...",

മാത്തച്ചൻ ഏങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്കൊക്കെ ഇത്രേം സ്നേഹം ഈ മാത്തനോടൊണ്ടെന്ന് ഇന്നലെ വരെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇത്ര സ്നേഹം ഒള്ള നിങ്ങടെ എടേന്ന് കർത്താവത്ര എളുപ്പം മാത്തനെ പരലോകത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടു പോകുകേല അച്ചോ...",

അച്ചൻ അസ്വസ്ഥമായി ചിരിച്ചു. നാട്ടുകാർ വിശ്വസിക്കാനാകാതെ മിഴിച്ചു നിന്നു. പലരും ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത മട്ടിൽ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. കീറപ്പായിലിരുന്നു ഏങ്ങലടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മോളി മാത്രം പിറുപിറുത്തു.

"മുതുകാലൻ ആ സിവറേജു ഹോളിലൊടുങ്ങിയതോടെ കള്ളു കുടിയ്ക്കാൻ കാശു കൊടുക്കാത്തതിനു തല്ലു കിട്ടുകേലല്ലോ എന്നാശ്വസിച്ചു. വെറുതെയായി. വിധവാ പെൻഷൻ കിട്ടി, റേഷനെങ്കിലും വാങ്ങാമല്ലോ എന്നു മോഹിച്ചു. അതും വെറുതെ. ആശുപത്രിച്ചിലവിനു നഷ്ടമായ അഞ്ഞൂറു രൂപായും ഡ്രെയിനേജുഹോളിന്റെ മൂടി മാറ്റുന്നതിനു കൂലിക്കാരനു കൊടുത്ത അമ്പതു രൂപായും കടം വരുത്തി വച്ചതു മിച്ചം.",

കാഴ്ച്ചയിൽ പതിയാത്ത ചിത്രങ്ങൾ

എം. കെ. പോൾ

സാർസ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ...

ജീവിതം എത്ര നിസ്സാരമാണെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി പ്രകൃതി നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ സാർസിലൂടെ? ശാസ്ത്രത്തിൻെറ നേട്ടങ്ങൾ നമ്മെ അഹങ്കരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു, സാർസ് നമ്മെ വിനയം പഠിപ്പിക്കുമെന്ന് കരുതാം. ഒരു പക്ഷെ പ്രകൃതിയുടെ സ്വയരക്ഷയ്ക്കുള്ള അവസാന ആയുധമാകാമിത്. ചൂഷണത്തിൻെറ എല്ലാ അതിരുകളും എന്നേ നമ്മൾ കടന്നു കഴിഞ്ഞു. ഈ ഭൂമി നമുക്കും ഒപ്പം മറ്റനവധി ജീവജാലങ്ങൾക്കും പങ്ക് വയ്ക്കാനുള്ള ഇടമായിരുന്നു എന്നതും നമ്മൾ മറന്നു.

മാധ്യമങ്ങൾ ഓരോ നിമിഷവും സാർസ് സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ നിരത്തുമ്പോഴും, അഭിമുഖങ്ങളിൽ സോപ്പിനും വിറ്റമിനുകൾക്കും വിപണി ഒരുക്കുമ്പോഴും സത്യം എവിടെയോ മറഞ്ഞു പോകുന്നു. സാർസ് ഗ്രാമങ്ങളിൽ പടർന്നു പിടിക്കുമ്പോഴും പുറം ലോകത്തെ അതിവിദഗ്ധമായി കബളിപ്പിച്ച ചൈന എന്താണ് നേടാൻ ശ്രമിച്ചത്?

മാസ്കുകളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിലേക്ക് നമ്മൾ സ്വയം സമർപ്പിക്കുമ്പോഴും ഉള്ളിലെവിടെയോ ഒരു പേടി പതിയെ നാമ്പെടുക്കുന്നില്ലേ? അദൃശ്യനായ ഒരു കൊലയാളിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഇവിടെയുണ്ടെന്നത് ആരും നിരസ്സിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാനും നീയും നമ്മുടെ സംസ്കാരവും എല്ലാം ഒരു ശവപ്പെട്ടിയ്ക്കുള്ളിലാണ്, എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അവസാനത്തെ ആണിയും തറയ്ക്കാൻ തയ്യാറായി അദൃശ്യരായ വൈറസ്സുകൾ...

എല്ലാറ്റിനും ഒടുവിൽ ആരും അധികം ശ്രദ്ധിക്കാത്തൊരു പ്രതികരണം മനസ്സിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു : "മനുഷ്യൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ പൊരുതുന്ന ഒട്ടനവധി ജീവജാലങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ്. ഒരു പക്ഷെ വൈറസ്സുകൾക്കും ബാക്ടീരിയകൾക്കും നമ്മെക്കാൾ പ്രസക്തിയുണ്ടായിരിക്കാം..."

മലയാളിയുടെ സന്ദേഹങ്ങൾ

മലയാളികൾ എന്ന ജനസമൂഹം ഇന്നുണ്ടോ? മലയാളം സംസാരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ കേരളത്തിലും വിദേശങ്ങളിലും വേരുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ജനത മരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എന്നതാണോ യാഥാർത്ഥ്യം? മലയാളം പഠിപ്പിക്കാത്ത വിദ്യാലയങ്ങൾ, മലയാളത്തിനോട് താൽപര്യമില്ലാത്ത കുട്ടികൾ, അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകുന്ന നാടൻ കറികൾ... പറഞ്ഞു പഴകിയ പരാതികൾ.

മലയാളി എന്ന നിർവ്വചനത്തിൽ മലയാളത്തിനെന്ന പോലെ തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒട്ടനവധി ചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിൻെറ തനത് വാസ്തുവിദ്യകൾ, നാടൻ പാട്ടുകൾ, പാടങ്ങൾ, പുഴകൾ, മഴക്കാലം, മൺപാത്രങ്ങൾ, ആടിത്തിമർത്ത അവധിക്കാലം... ഞാനുൾപ്പെടുന്ന ഈ തലമുറയ്ക്കുപോലും ഇതെല്ലാം കേട്ടും വായിച്ചുമുള്ള അറിവുകളാണ്. സാമ്പത്തികമായ പുരോഗതിയെ നിർവ്വചിച്ചിടത്താവണം തെറ്റിപ്പോയത്. അല്ലെങ്കിൽ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയ തെറ്റുകൾ തിരുത്തപ്പെടാതെ പോയതുമായിരിക്കാം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻെറ മാതൃകകൾ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ വന്നത്. പക്ഷെ എന്തിനായിരുന്നു നമ്മൾ കിഴക്കിനെ കടം കൊണ്ടത്?

ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തിനെ കുറ്റം പറയാം. ഗൾഫിൽ നിന്ന് ഒഴുകിയെത്തിയ എണ്ണ പ്പണത്തെ കുറ്റം പറയാം. ഏറ്റവും പുതിയതായി എം.ടി.വി.യെയും ടി.വി.സീരിയലുകളെയും കുറ്റം പറയാം. പക്ഷെ രാജഭരണത്തിലൂടെയും ജനാധിപത്യ ത്തിലൂടെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്-സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്തകളി ലൂടെയും കടന്നു വന്ന ഒരു ജനത മറന്നു പോയ, അല്ലെങ്കിൽ മറക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കാരണം കൂടിയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാന ങ്ങളിലുണ്ടായ സാസ്കാരിക അപചയം. അതല്ലേ കേരളം ആദർശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റ് വഴികൾ തേടിയത്. കേരളത്തിലെ തൊഴിൽ മേഖലയെ നശിപ്പിച്ചതിനുപരി, മലയാളിയുടെ സാസ്കാരിക അധപതനത്തിനും ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വഴി തെളിച്ചുവെന്നത് ആരും ഇതുവരെ ചർച്ച ചെയ്തതായി തോന്നിയിട്ടില്ല. അധികാരത്തിനു പിന്നാലെ പായുന്നവർക്ക് അതിനൊന്നും സമയമുണ്ടാവില്ലല്ലോ?

സിനിമ : ഡാനി

ഈയിടെയാണ് ടി.വി. ചന്ദ്രൻെറ ഡാനി കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. വൈകിയെങ്കിലും സമാന്തര സിനിമകൾ സിങ്കപ്പൂരിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത് ഒരു ആശ്വാസമാണ്. തട്ടുപൊളിപ്പൻ മസാലകൾക്കിടയിൽ , പൊതുജനത്തിൻെറ പ്രാക്കും കേട്ട് സമാന്തരസിനിമ ഒരിത്തിരി തെളിനീർ പോലെ വറ്റാതിരിക്കുന്നതും ഒരു ഭാഗ്യം.

പതിഞ്ഞ കാഴ്ച്ചകളിലൂടെയാണ് ഡാനി നമ്മിലേയ്ക്ക് വരുന്നത്. പാകമല്ലാത്ത കുപ്പായത്തിനു ള്ളിൽ സ്വന്തം ശരീരം തിരുകിക്കയറ്റാൻ ശ്രമിച്ച്, പരാജയപ്പെട്ട് ദയനീയ മുഖവുമായി നിൽക്കുന്ന ഡാനി. ആരൊക്കെയോ പറഞ്ഞതു പോലെ ആർക്കൊക്കെയോ വേണ്ടി ഒരു ജീവിതം. പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലയാളി യുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന രാഷ്ടീയത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ. ഗിറ്റാറിൽ നിന്ന് സാക്സോ ഫോണിലേയ്ക്ക്, ക്ലാരയിൽ നിന്ന് മാർഗ്ഗരറ്റിലേയ്ക്ക്, റോബർട്ടിൻെറ പിതൃത്വത്തിലേയ്ക്ക്, നഴ്സിംഗ് ഹോമിലെ നരച്ച ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക്... ഒരു വേഷം അഴിക്കുന്നതിനു പോലും സമയമില്ലാതെ ഡാനി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു പാവയെപ്പോലെ ഡാനിയെ ആരൊക്കെയോ വലിച്ചിഴയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഡാനി എന്ന കഥാപാത്രം ഇത്ര നിസ്സഹായനായത് എന്തുകൊണ്ടായിരുന്നു?

ഒടുവിൽ തെരുവോരത്ത് മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ മടിയിൽ മരിയ്ക്കുമ്പോൾ വെറുതേയൊരു ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഭീരുവായ മാർഗ്ഗരറ്റിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തയായ ഭാർഗ്ഗവിയെ പിന്നെയാണ് കാണുന്നത്. അത്രയും ധൈര്യമുള്ള ജീവിതങ്ങൾ നമുക്ക് ചുറ്റും കാണാൻ കിട്ടില്ലെന്ന വാസ്തവം തൽക്കാലം മറക്കാം. വികാരങ്ങളില്ലാതെ, ഏകതാന മായൊരു ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് മലയാളി വീണു പിറന്നത്. എങ്കിലും എൻെറ ബോധത്തെ കാര്യമായി സ്പർശിക്കാൻ ഈ സിനിമയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നിപ്പോഴും തോന്നുന്നു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിസ്സഹായതയുടെ ഒരു മുഖം മങ്ങിപ്പോകുന്നതും തടയാനാവുന്നില്ല.

■

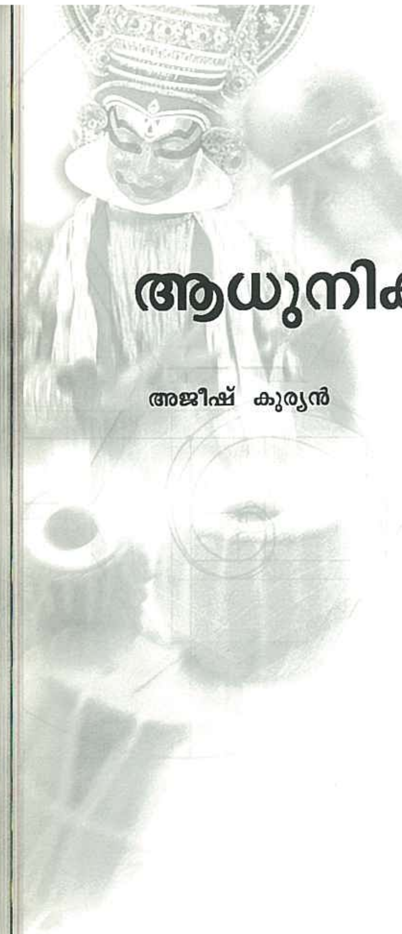

ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം - ഒരടിക്കുറിപ്പ്

അജീഷ് കുര്യൻ

ഡൽഹിയിൽ ഒരു കമ്പനിയിൽ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളാണു ആ പരസ്യം കണ്ടത്. അദ്ധ്യാപകരെ ആവശ്യമുണ്ട് - രാധഗോവിന്ദ് കോളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിങ്. തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റി എന്നു തോന്നി. പണ്ടു മുതലേ ഒരാഗ്രഹം മനസിലുണ്ടായിരുന്നു ഏതെങ്കിലും ഒരു കോളേജിൽ ലക്ചറർ ആകണം. അതിനുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. പരസ്യം ഒന്നു ഇരുത്തി വയിച്ചു.

(1) ഉദ്യോഗാർഥി എതെങ്കിലും ഒരു ഏ ഐ സി ടി ഇ അംഗീകാരമുള്ള കോളേജിൽ നിന്നായിരിക്കണം.

(2) ഉദ്യോഗാർഥി മിനിമം 70% മാർക്ക് ഉള്ളയാൾ ആയിരിക്കണം

(3) അദ്ധ്യാപന പരിചയ മുള്ളവർക്കു മുൻ ഗണന, ശംബളം ഏ ഐ സി ടി ഇ റൂൾസ് അനുസരിച്ച്!

ദയവു ചെയ്ത് സർട്ടിഫിക്കറ്റിൻെറ അറ്റെസ്റ്റെഡ് കോപ്പി അയക്കുക.

കഴിയാവുന്നത്ര നേരത്തെ തന്നെ ആപ്ലിക്കേഷൻ പോസ്റ്റു ചെയ്തു. പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതെല്ലാം സ്വപ്നങ്ങൾ ആണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. സഹ്യൻെറ മടിയിൽ തലചായ്ച്ചുറങ്ങുന്ന കോളേജു പോലെ ഒന്നായിരിക്കും. കുറച്ചു ബഹളവും കുറച്ചു ഡാൻസും കുറച്ചു പഠിപ്പും ആയി കടന്നുപോകുന്ന ഒരുപറ്റം കുട്ടികളും. ഡൽഹിയിലെ തിരക്കിൽ നിന്നും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കോളേജ് അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കു ഒരു തിരിച്ചു പോക്ക്. ലക്നൗവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പരിചയക്കാരിയോടു സീ സീ എസ് യുണിവേഴ്സിറ്റിയെക്കുറിച്ചു (കോളേജ് അഫിലിയേറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഈ യൂണിവെഴ്സിറ്റിയിൽ ആണു)ചോദിച്ചു. “എടോ, അതറിയാത്തവർ ഈ ഭൂമി മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാകുമോ?” എന്നതിനു പകരം “അറിയില്ല” എന്നൊരൊഴുക്കൻ മറുപടി കിട്ടിയപ്പൊഴെങ്കിലും ഞാൻ മനസിലാക്കേണ്ടതായിരുന്നു...

കമ്പനിയിൽ നിന്നു ഒരു ചെറിയ നുണ പറഞ്ഞ് മുങ്ങി. ഡൽഹിയിൽ അപ്പോൾ തണുപ്പു കാലത്തിൻെറ തുടക്കം ആയിരുന്നു. മീററ്റിനു പോകുന്ന ഒരു ബസ്സിൽ കയറി ഇരുന്നു. സിറ്റി വിട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തെളിഞ്ഞ അകാശവും തണുത്ത കാറ്റും മനസ്സിനെ വല്ലാതെ ഹരം കൊള്ളിച്ചു. പക്ഷെ കുളിർ അധികനേരം നീണ്ടുനിന്നില്ല. ഗാസിയാബാദ് എത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിട്ടുന്ന പേരിലെല്ലാം ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകൾ കണാൻ തുടങ്ങി. ആശ്വസിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു - രാധാഗോവിന്ദ് ഇങ്ങിനെ ആവില്ല.

സ്വപ്നങ്ങൾ നീർക്കുമിളകൾ ആണെന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ?(കടപ്പാട്-മോഹൻലാൽ) നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറത്തെ ഒരു ചായക്കടയുടെ ഇരട്ടിയുള്ള ഒരു കെട്ടിടമാണു ആണു കോളേജ്. ആൺകുട്ടികൾ മതിലുചാടേണ്ട (കഷ്ടപ്പെടണ്ട) എന്നു കരുതി ആയിരിക്കണം പെൺ കുട്ടികൾക്കു അതേ കെട്ടിടത്തിൻെറ തന്നെ മുറികളിൽ തമസിക്കാൻ സൗകര്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. വർക് ഷോപ്പ് എന്നു പറയുന്നതു ഒരു സൈക്കിൾ കട പോലെയുണ്ട്.

ഇൻെറർവ്യൂ – മുന്നിൽ ഒരു കൊമ്പൻ മീശക്കാരൻ വളരെ ഗൗരവത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. തൊട്ടടുത്തുതന്നെ കോളേജു പ്രിസിപ്പാൾ. എൻെറ വലതു വശത്തു ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും ചെറുപ്പക്കാരിയും 'മസിലു' പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രിൻസിപ്പാൾ എന്തൊക്കെയൊ കുറെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. മീശക്കാരനു അകെ ചോദിക്കാൻ ഒന്നേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു "എത്ര രൂപാ ശമ്പളത്തിനു ജോലി ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണു?" അപ്പോളാണു അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്ന ബോർഡ് കണ്ടത് – ചെയർമാൻ. പ്രിൻസിപ്പാൾ ഒരു ചോദ്യം കൂടി ചോദിച്ചു, "തനിക്കു ഇവിടെ ജോലി കിട്ടി എന്നിരിക്കട്ടെ. തന്നോട് ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റലിൽ ക്ലാസ്സ് എടുക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ എടുക്കുമോ?" (...)

എന്തായാലും അവിടെ പഠിപ്പിക്കാനില്ല എന്നു തീരുമാനിച്ചു പുറത്തു കടന്നു. തൊട്ടടുത്ത് നിന്ന സുമുഖനായ ചെറുപ്പക്കാരനോടു ചോദിച്ചു (അദ്ദേഹം വേറെ ഏതൊ കോളേജിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു, ഇവിടെ ഇൻെറർവ്യൂവിനു വന്നന്നതാണ്) "ഇവിടുത്തെ കുട്ടികളെങ്ങിനെ?" അയാൾ എന്നെ തുറിച്ചൊന്നു നോക്കി, എന്നിട്ടുപറഞ്ഞു: "കുട്ടികൾ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആയിക്കോട്ടെ, തനിക്കു പൈസ കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാൽ പോരെ?"

ഇങ്ങനെ ആണ്ടിൽ നൂറുകണക്കിനു "ബി ടെക്ക്" കാരെ പടച്ചു വിടുന്ന ഇതുപോലത്തെ കോളേജുകളെ ബിസിനസ്സ് എന്നുവിളിച്ചാൽ അതു ബിസിനസ്സ് ചെയ്യുന്നവരെ കളിയാക്കലാകും എന്നു തോന്നുന്നു. മഹാനഗരങ്ങളിലെ ചുവന്ന തെരുവുകൾ, മനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഒരുപക്ഷെ, ഇവരെക്കാൾ വളരെ മുൻപിൽ ആയിരിക്കും. ■

എന്താണ് കല?

ജയസ്വനം

കലയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ആ വാക്കിൻെറ അർത്ഥം കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ട തുണ്ട്. "കരണങ്ങൾ", എന്നും "ലയം", എന്നുമുള്ള രണ്ടു പദങ്ങളുടെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്തു "കല", എന്ന വാക്കുണ്ടായി. ആ വാക്കിൻെറ അർത്ഥം ചൈതന്യം അല്ലെങ്കിൽ തന്മ യീഭാവം എന്നാണ്. ഒരു വസ്തുവിൽനിന്ന് മറ്റൊരു വസ്തു രൂപം കൊള്ളുമ്പോൾ ആ രണ്ടു വസ്തുക്കളും കൂടിയുണ്ടാകുന്ന ഇണക്ക മാണ് തന്മയീഭാവം. "കരണങ്ങ", എന്നാൽ വിഷയങ്ങൾ എന്നാണർത്ഥം. വിഷയങ്ങൾ ലയിക്കേണ്ടിടത്ത് ലയിക്കേണ്ടവിധത്തിൽ ലയിച്ച് അതിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനാത്മകമായ അനുഭൂതി സ്വരൂപമാണ് "കല", എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്ന ചൈതന്യവിശേഷം. മനസ്സ് പുറമേയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് ആ വിഷയങ്ങളുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചശേഷം അതിനെ ബുദ്ധിക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയാകട്ടെ, ഭുക്തിയെന്ന സ്വഭാവത്തോട് കൂടിയി രിക്കുന്നതിനാൽ ഭുജിച്ചില്ലെങ്കിൽ നശിച്ചു പോകുമെന്ന ഒരവസ്ഥ അതിനുള്ളതു കൊണ്ട് മനസ്സ് നിവേദിക്കുന്ന ഭോജ്യ വിഷയങ്ങളെ എപ്പോഴും ഭുജിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കരണങ്ങളെ ബോധസ്വരൂപത്തിങ്കൽ (ജീവാത്മാവിൽ) ലയിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധിയാണ് മനസ്സ്. കരണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ വിഷയങ്ങൾ മനസ്സിൻെറ സഹായത്തോടു കൂടി ജീവാത്മാവിൽ ലയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞത്. ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഫലമായിട്ടുള്ള ആത്മാവിഷ്ക്കരണമാണ് കലാസ്വരൂപങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ.

നാം അതിമനോഹരമായ ഒരു പൂന്തോട്ടം കാണുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അത് കലയല്ല, പ്രകൃതി നിർമ്മിതമാണ്. മനുഷ്യൻെറ ബോധപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതാണ് കല. പൂന്തോട്ടം കണ്ടിട്ട്, അതിൻെറ രൂപം മനസ്സിനുള്ളിൽ ലയിച്ചിട്ട് അതിൻെറ പ്രതിരൂപം നാം തൂലികയിൽ പകർത്തുകയോ, അഭിനയം കൊണ്ട് (ഹസ്തമുദ്രയും ഭാവപ്രകടനവും) ഒരു പൂന്തോട്ടമാണ് മുന്നിലുള്ളതെന്ന് പ്രേക്ഷകനെ ധരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അത് കലയായി. ലോകത്തിലെഎണ്ണമറ്റ വിഷയങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ മനുഷ്യ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിട്ട് അവൻെറ വാസനാ വൈഭവം കൊണ്ട്അവനിൽനിന്ന് ആവിഷ്കൃതമാകുന്ന അവസ്ഥ തന്നെയാണ്

കരണങ്ങളുടെ ലയം എന്ന പ്രക്രിയ വിശേഷത്തിലൂടെ ജനിക്കുന്ന "കല" എന്ന വസ്തു.

ലോകത്തെവിടെയും ആകർഷണീയ ങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ ധാരാളമായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിൽ പ്രകൃതി നിർമ്മിതങ്ങളും മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രകൃതിനിർമ്മിതമായ പർവ്വതനിരകളും താഴ്വാരങ്ങളും തടാകങ്ങളും ഉദ്യാനങ്ങളുമെല്ലാം മനോഹാരിത നിറഞ്ഞതാണെങ്കിലും അവയൊന്നും കലയായിട്ടു ഗണിക്കാറില്ല. കല മനുഷ്യനിർമ്മിതമായിരിക്കണമെന്ന് മുൻപ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. മനുഷ്യൻെറ വാസനാവൈഭവം കൊണ്ട് അവൻെറ ഭാവനയിൽ നിന്ന് ആവിഷ്കൃത മാകുന്നതാണല്ലോ കല. ചിത്രങ്ങൾ, ഗാനങ്ങൾ, നൃത്തങ്ങൾ, ശിൽപങ്ങൾ മുതലായവ നമുക്ക് അത്മാനുഭൂതി നൽകുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യമനസ്സിൽ വികാരങ്ങളെ ഉണർത്തി അന്താനുഭൂതി

ലഭ്യമാക്കിത്തരുന്ന വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളാണു കലകൾ.

പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശ മുതൽക്കു തന്നെ മനുഷ്യൻ അവന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അതിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ജ്ഞാനമാണു മാനവരാശിയുടെ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെയും സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്ക് നിദാനമായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനെന്നപോലെ ആത്മശുദ്ധിക്കും ബുദ്ധിവികാസത്തിനും കല വളരെ സഹായകമായിത്തീർന്നു. പ്രാചീന കാലത്ത് കലകൾ വളരെ പ്രാകൃതരൂപത്തിലായിരുന്നു. പരിഷ്കാരത്തിനനുസരണമായി കലകൾ വളരുകയും, നൂതനങ്ങളായ പല ഭാവനകളും കലയിൽ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

കലയ്ക്ക് ചിന്തകന്മാർ പല നിർവ്വചനങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ എല്ലാംതന്നെ കലയും സൗന്ദര്യവും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന സൗന്ദര്യത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുകയെന്നതാണ് കലയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. സൗന്ദര്യം എന്ന സങ്കൽപ്പം, കാലം, ദേശം എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പുരാതനകാലത്ത് പോലും ഗ്രീസ്, ഈജിപ്റ്റ് തുടങ്ങിയ പല രാജ്യങ്ങളിലും സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലാണെങ്കിൽ കലയുടെ ആദർശവും ലക്ഷ്യവും ആത്മീയ സൗന്ദര്യാവിഷ്കാരമായിരുന്നതായി പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന മനോഹരങ്ങളായ വിവിധ വർണ്ണങ്ങളും താളലയാത്മകമായ ചലനങ്ങളും മധുര ശബ്ദങ്ങളുമെല്ലാം കലാകാരന്റെ മനസ്സിൽ വികാരത്തിന്റെ അലകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അയാൾ ഇവയോടെല്ലാം തന്മയീഭവിച്ച്, ആനന്ദാനുഭൂതിയിൽ ലയിച്ച് തന്റെ ഭാവനാവിലാസത്തിലൂടെ അവയ്ക്ക് രൂപം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം കലാസൃഷ്ടിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന കലാകാരൻ സർവ്വതും മറന്ന് ആനന്ദാനുഭൂതിയിൽ ലയിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വസ്തുക്കളെ സൂഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്ത് അതിന്റെ രൂപഭാവങ്ങൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കുകയും ആസ്വാദകരെ അവാച്യമായ ഒരു അനുഭൂതിയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കലാകാരൻ അയാളുടെ കലാസൃഷ്ടിയിലൂടെ എന്നെന്നും ജീവിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കലയെ ശുക്രനീതിയെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചതുർഷഷ്ഠി കലാരൂപങ്ങളായി ശുക്രാചാര്യർ പരാമർശിച്ചി രിക്കുന്നു. മനുഷ്യനിൽ സംസ്ക്കാരവിശേഷത്തെ വളർത്തുന്നതാണ് കല. ഉത്തമകല, മനുഷ്യന്റെ വൈകാരികവും വൈചാരികവുമായ ശക്തിവിശേഷങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിച്ച് പരിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്ന് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ പറയുന്നു. കലകളുടെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം പരമമായ ആനന്ദമാണ്.

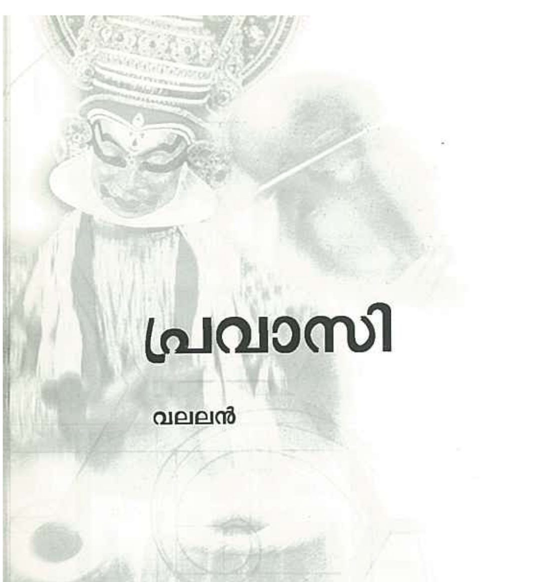

പ്രവാസി

വലലൻ

ദിനകരൻ എരിഞ്ഞടങ്ങുകയാണു. പടിഞ്ഞാറേ ചക്രവാളം ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. തങ്കരശ്മികൾ തെങ്ങിൻ തലപ്പുകളിൽ തട്ടി ശിവക്ഷേത്രത്തിൻെറ വെള്ളമതിലുകളിൽ പ്രതിജ്വലിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രമതിലിൽ രണ്ടു വരിയായി നിരന്നുനിൽക്കുന്ന കരിങ്കൽ വിളക്കുകൾ അരയാഭരണം പോലെ ദർശനമരുളുന്നു. വിശാലമായ ക്ഷേത്രപരിസരം വിജനമായി കിടക്കുകയാണു. കിഴക്കേ ചക്രവാള ത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ നിന്നു നിശീഥി നിയുടെ നിഴൽപ്പാടുകൾ ഭീകരരൂപം കൊള്ളുകയാണു.

ക്ഷേത്ര മതിലിൻെറ നാലുചുറ്റിലും അരയാഭരണ ങ്ങൾ വെളിച്ചം പകരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന കാഴ്ച കണ്ണിനും കരളിനും കുളിരേകുന്നു. കിഴക്കുവശത്തുള്ള ക്ഷേത്രകവാട ത്തിൽനിന്നും വടക്കോട്ടു മാറി പടർന്നു പന്തലിച്ചുനിൽക്കുന്ന അരയാലിനുചുറ്റും മൂന്നടി ഉയര ത്തിൽ സിമൻറ്കൊണ്ട് ആൽത്തറ പണിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.അവിടെ സ്വസ്ഥനായി സുസ്മേരവദനനായി ഒരു കയ്യിൽ ഒരു മാമ്പഴവും മറ്റൊരു കയ്യുയർത്തി വരദാനസന്നദ്ധനായി പത്മാസനത്തിലിരിക്കുന്ന വിഘ്നേശ്വരൻ! മറ്റൊരു വശത്ത് ഏകമൂകനായി– അധോമുഖനായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ആരുടേയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കും. എന്നാൽ ചുറ്റുപാടും എന്താണു സംഭവിക്കുന്ന തെന്നറിയാതെ നിസ്സംഗഭാവത്തി ലാണിരുപ്പ്. പാൻറും ഷർട്ടുമാണു വേഷം. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ഒരു വിദേശിയാണെന്നു തോന്നും. വളരെയധികം ക്ഷീണിതനാണു.

നാണു – ഈ മണ്ണിൽ തന്നെയാണു ജനിച്ചതും വളർന്നതും. കുട്ടിക്കാലത്തു അച്ഛൻെറ വിരൽതുമ്പി ൽതൂങ്ങി ക്ഷേത്രത്തിലെത്തുമ്പോ ഴേയ്ക്കും അച്ഛൻെറ ഉച്ചത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥന സ്തോത്രങ്ങളും – രണ്ടുകയ്യും ചേർത്തു തൊഴുതു പിടിച്ചുള്ള ക്ഷേത്ര പ്രദക്ഷിണവും നാണു നോക്കിനിന്നിട്ടുണ്ട്. രാവിലെ അച്ഛൻ ജോലിക്കിറങ്ങു മ്പോഴാണു നാണുവും സ്കൂളിൽ പോകുന്നത്. അച്ഛനെ കാണുമ്പോൾ എതിരെ വരുന്നവർ വഴി മാറി നിൽക്കുന്നതും ചിലർ കൈചേർത്തു തൊഴുന്നതും – പാതവക്കത്തുള്ള കടകളിൽ വെടിപറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ആചാരം കാണിക്കുന്നതും നാണു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നാണുവിനെ പള്ളിക്കൂടത്തിലേയ്ക്കു കടത്തിവിട്ടിട്ടാണു അച്ഛൻ ജോലിക്കു പോകുന്നത്. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം തീരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കളിക്കൂട്ടു കാരനും ഗുരുവും പിതാവുമെല്ലാമാ യിരുന്ന ആ ജ്യോതി പൊലിഞ്ഞു പോയി. നാണുവിനന്നു എട്ടു വയസ്സുകഴിഞ്ഞി ട്ടേയുള്ളു.

നാണുവിൻെറ അച്ഛൻ ഒരു വലിയ തറവാട്ടി ലെ മൂന്നാൺമക്കളിൽ മൂന്നാമനായിരുന്നു. അച്ഛൻെറ മാതാപിതാക്കളെ നാണു കണ്ടിട്ടില്ല. അച്ഛൻെറ ജേഷ്ഠന്മാർ രണ്ടുപേരും വലിയ വീടുകളിലായിരുന്നു താമസി ച്ചിരുന്നത്. കുടുംബസ്വത്തുക്കളുടെ ഭരണം രണ്ടുപേരും കൂടി പങ്കിട്ടനുഭവിച്ചിരുന്നു. അച്ഛൻ, സ്നേഹിച്ച ഒരു സ്ത്രീയുമായി ഇവരിൽ നിന്നകന്നു – സ്വയം ജോലിചെയ്തു ജീവിച്ചിരുന്നതിനാൽ ദൈന ന്തിനകാര്യങ്ങൾതന്നെ വളരെ വിഷമത്തിലായിരുന്നു. എന്നാലും അതൊന്നും മറ്റാരും അറിയാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പെട്ടെന്നായിരുന്നു നാണുവിൻെറ അച്ഛൻ മരിച്ചത്. ആറു മക്കളുണ്ടായി രുന്നതിൽ അഞ്ചാമതായി നാണുവും അടുത്തതായി ശാരദയും. നാണു നാലാം

ക്ലാസ്സിൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ശാരദ മൂന്നാം ക്ലാസ്സിലും. പ്രൈമറിസ്ക്കൂളിൽ ഫീസു കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളും ഉടുപ്പുകളും വാങ്ങുന്നതിനു പോലും നാണുവിൻെറ അമ്മ വളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. നാണുവിനു മൂത്തയാൾ - പുരു ഷോത്തമൻ പ്രിപ്പാററ്ററി ക്ലാസ്സിലായിരുന്നു. അവിടെ ഫീസു കൊടുക്കണം. അമ്മ ഹെഡ്മാസ്റ്ററെ കണ്ടു പരാതിപ്പെട്ടു. ഫീസ് സൗജന്യം അനുവദിച്ചു. സഹോ ദരന്മാരിൽ ഒരാൾ ജോലിക്കു പോയി. ജേഷ്ഠന്മാരിൽ ഒരാൾ സ്ഥലംവിട്ടു. കദനകഥകളുമായി ഒരു വർഷം വീണ്ടും ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങി. അടുത്ത വർഷം സ്ക്കൂൾ തുറന്നപ്പോൾ നാണുവിൻെറ വീട്ടിൽ നിന്നു ആർക്കും പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുത്തച്ഛൻെറ മകൻ തിരുവനന്തപുരത്തു ബാങ്ക്മാനേജരായ ദേവൻ, പുരുഷോത്തമനെ കൂട്ടി ക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുമെന്നു കരുതി. പക്ഷെ, വർഷാവസാനം ബാങ്കുമാനേജരും കുടുംബവും അവധികഴിക്കാൻ വന്നപ്പോഴാണറിഞ്ഞതു മാർക്കറ്റിൽ പോകാനും മാനേജരുടെ മക്കൾക്കു ഉച്ചഭക്ഷണം കൊണ്ടുകൊടുക്കാനുമായിരുന്നു പുരു ഷോത്തമനെ കൊണ്ടുപോയത്. അവധികഴിഞ്ഞു പോയപ്പോൾ പുരുഷോത്തമനെ അയക്കുന്നതിൽ അമ്മക്കു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ബാങ്കുമാ നേജർ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ തടഞ്ഞുനിർ ത്താൻ ആർക്കും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. മുത്തച്ഛന്മാർ മാത്രമല്ല - അവരുടെ മക്കളുടേയും ചൂഷണത്തിനു നാണുവിൻെറ കുടുംബം മുഴുവനും ബലിയാടുകളാവുകയാണു. നാണുകൂടി ജോലിക്കുപോകുന്ന സഹോദരിയെ സഹായിക്കാൻ പോയി. അഴുകിയ തൊണ്ടു തല്ലുന്നസഹോദരിയുടെ അടുത്തിരുന്ന് ചകിരി നാരാക്കുന്ന ജോലി നാണു ഏറ്റെടുത്തു. അപ്പോൾ സഹോദരി കൂടുതൽ തൊണ്ടുതല്ലാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു നാളുകൾ പട്ടിണിയുടെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും നടുവിൽ ക്കൂടി നാണുവും കുടുംബവും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

ഒരു ദിവസം ചകിരിയിൽ നിന്നു കയർ നെയ്തെ ടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു റാട്ടു കറക്കുന്ന പയ്യൻ ഓടി പ്പോയി. മൂന്നുപേർ ചേർന്നാണു കയർ പിരിക്കുന്നത്. രണ്ടുപേർ റാട്ടിൽനിന്നു ചകിരിപിരിച്ചു പുറകോട്ടു പോകുമ്പോൾ ഒരു പയ്യൻ - അല്ലങ്കിൽ പെൺകുട്ടി റാട്ടു കറക്കി കൊടുക്കണം. രണ്ടായി പുറകോട്ടു പോകുന്ന നൂൽ ഒരു നിശ്ചിത ദൂരത്തിലെത്തുമ്പോൾ മറ്റൊരു റാട്ടിൽ ചേർത്തു - മരം കൊണ്ടു തീർത്ത ഒരച്ചിൻെറ സഹായത്തോടെ ഒരാൾ അതു സംയോജിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയ റാട്ടിലേയ്ക്കു വരുകയും രണ്ടറ്റത്തുമുള്ള റാട്ടുകൾ മറ്റു രണ്ടുപേരും വേഗമായി ചുറ്റി വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂന്നുപേരും ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കയറോ നൂലോ പൊട്ടിപ്പോകും. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ വേല ചെയ്തു തീർക്കാൻ താമസം നേരിടും. അപ്പോൾ തെറ്റു ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നു സംഭവിച്ചാലും റാട്ടു കറക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കായിരിക്കും പുലഭ്യം കേൾക്കേ ണ്ടിവരുക. അദ്ധ്യാപകരിൽ നിന്നു ചൂരൽകഷായം ലഭിക്കുന്ന തിനെക്കാൾ മനസ്സു കീറിമുറിക്കുന്ന തായിരിക്കും ഇവർ വിളിച്ചു കൂവുന്നത്. ചിലപ്പോൾ കയ്യേറ്റവും സഹിക്കേണ്ടിവരും. അന്നേരമാണു അതു താങ്ങാനാവാത്ത കുട്ടികൾ ഓടിപ്പോകുന്നത്.

അതുപോലൊരു സന്ദർഭത്തിൽ - സഹോദരിയു ടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി - നാണു ആ ജോലിചെ യ്യാൻ പ്രേരിതനായി. അടുത്ത ദിവസവും തുടർന്നും നാണു ആ ജോലിക്കാരനായി. ദിവസങ്ങൾ മാസങ്ങളായും വർഷങ്ങളായും അടർന്നുവീണു. നാണു ഒരു കയർ തൊഴിലാളിയായി - കയർ നെയ്യു ന്നവർക്കു അതിനു തക്കവണ്ണം ചകിരി പാകപ്പെടുത്തി ക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു മുതിർന്ന തൊഴിലാളിയായി മാറുകയായിരുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത്. ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡം പിടിച്ചടക്കുവാനും ലോകാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനുമായി ജർമ്മനിയും ജപ്പാനും ബ്രിട്ടീഷ് കോളണികളെ ആക്രമിച്ചു. പലേടത്തും ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം പുറകോട്ടു പോകേണ്ടിവന്നപ്പോൾ ബ്രിട്ടണും അമേരിക്കയും ചേർ ന്ന് മറ്റു ശക്തികളെ നേരിട്ടു. ഒരു നീണ്ട യുദ്ധത്തിനു ശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് കോളണികളെല്ലാം തിരിച്ചു കിട്ടിയെങ്കിലും അമേരിക്കയും റഷ്യയും ലോകശക്തികളായി തീർന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ ആസ്സാം മേഖലയി ലുണ്ടായിരുന്ന നിബിഡവനങ്ങൾ വെട്ടിനിരപ്പാക്കുന്നതിനായി ബ്രിട്ടീഷുകാർ കൂലിപ്പട്ടാളത്തെ വേലക്കു ചേർത്തു. പ്രത്യേക തീവണ്ടി മാർഗ്ഗം ആയിരക്കണക്കിനു ആളുകളെ ആറുമാസത്തേയ്ക്കും ഒരു വർഷത്തേക്കും കരാർ വ്യവസ്ഥയിൽ ചേർത്തുകൊ ണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നാണുവിൻെറ ജേഷ്ഠൻ പുരുഷോത്തമനും അതിൽ ചേർന്നു.

പുരുഷോത്തമൻെറ ആദ്യത്തെ ശമ്പളത്തോടൊ പ്പം എഴുതിയ കത്തിൽ നാണുവിനെ വീണ്ടും പള്ളിക്കൂടത്തിലയക്കാനും അമ്മയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള വേദനയുമായി നടന്ന നാണുവിനു അതൊരനുഗ്രഹമായി. നാണു മിഡിൽ സ്ക്കൂളിൽ ചേർന്നു - വീണ്ടും വിദ്യാർത്ഥിയായി. പക്ഷെ 1 1/2 വർഷം ജോലി ചെയ്ത പുരുഷോത്തമനു അതു വീണ്ടും ചെയ്യാനായില്ല. ഒരു വിധത്തിൽ മിഡിൽ സ്ക്കൂൾ പൂർത്തിയാക്കിയ നാണുവിനു ഹൈസ്ക്കൂളിൽ തുടരാനും കഴിഞ്ഞില്ല. കാലചക്രം യഥാക്രമം ഭ്രമണപഥത്തിലൂടെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടുവർഷത്തെ അജ്ഞാത വാസത്തിനു ശേഷം നാണു ഹൈസ്ക്കൂളിൽ ചേർന്നു. നാണുവിനോടൊപ്പം പ്രൈമറി സ്ക്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്നവർ നാണുവിന് ക്ലാസ്സ് വാദ്ധ്യാരായി വന്നത് കണ്ടപ്പോഴുള്ള ജാള്യത മറച്ചുവയ്ക്കാൻ നാണു നന്നേപാടുപെട്ടു. അതിനേക്കാൾ പാടായിരു ന്നു ഒഴിഞ്ഞ വയറുമായി - നഗ്നപാദനായി - രാവി ലേയും വൈകുന്നേരവുമുള്ള നീണ്ടയാത്രകൾ. എല്ലാം സഹിച്ചു. പത്താം ക്ലാസ്സിൽ

പരീക്ഷയുമെഴുതി. ഇനി എന്താണ്? എങ്ങിനെയെങ്കിലും മലേഷ്യയിൽ പോകണം. നാണു അതിനുവേണ്ടി പല വാതിലുകളിലും മുട്ടി. ഏതായാലും ഒരു പാസ്പോർട്ടു സംഘടിപ്പിച്ചു. ദയാനിധിയായ ഒരു മാതാവിൻെറ സഹായത്തോടെ മദ്രാസിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. അവിടേയും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ഒരുതരത്തിൽ മലേഷ്യ യിലെത്തിച്ചേർന്നു.

റബ്ബർ എസ്റ്റേറ്റുകളും ടിൻമൈനുകളും നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യമെന്നു കേട്ടിട്ടാണു പ്രയാസങ്ങളൊക്കെ തരണം ചെയ്ത് മലയായിൽ വന്നുപെട്ടത്. പക്ഷെ, ഒരു ജോലി സമ്പാദിക്കാൻ പല ദിക്കിലും അലയേണ്ടിവന്നു. ആയിരക്കണക്കിനു ഏക്കർ സ്ഥലംവീതം കയ്യിൽവച്ചു റബ്ബർകൃഷി നടത്തുന്നതു മിക്കവാറും ബ്രിട്ടീഷുകാരാണു. അവരെ നേരിട്ടുകാണാനും ബുദ്ധിമുട്ടാണു. ആഫീസുകളിൽ കയറിച്ചെന്നാൽ അവിടെയിരിക്കുന്ന മാനേജർമാർ മിക്കവാറും ഇൻഡ്യാക്കാരോ ശ്രീലങ്കക്കാരോ ആയിരിക്കും. അവരെക്കണ്ടാൽ തൽക്കാലം ഒഴിവില്ലെന്നായിരിക്കും പറയുക. ഒരു എസ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നു അടുത്ത എസ്റ്റേറ്റിലെക്കു പോകണമെങ്കിൽ പല വാഹനങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങണമായിരുന്നു. ഏതായാലും ഒരു മലയാളിയുടെ ദയവിൽ ഒരു വേലയും അവിടെത്തന്നെ താമസത്തിനുള്ള സൗകര്യവും നാണുവിനു ലഭിച്ചു. ആദ്യമൊക്കെ പലതരത്തിൽ വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടെങ്കിലും ജോലി വിട്ടാൽ നാണുവിനു മറ്റൊരു വഴിയും ഇല്ലായിരുന്നു.

നാണു ആദ്യമായി ശമ്പളം വാങ്ങുമ്പോൾ അതുവരെ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളൊക്കെ മറന്നു. അമ്മയും ജ്യേഷ്ഠനും ഇളയ സഹോദരിയും അവശേഷിച്ച കുടുംബം കഷ്ടപ്പാടുകളിലൂടെ നീങ്ങുകയായിരുന്നു. മറ്റു രണ്ടു സഹോദരിമാർ വിവാഹിതരായി വേറെ കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർക്കും പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറെയായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്ന് അത്യാവശ്യച്ചെലവുകൾക്കായി ഒരു ചെറിയ തുക മാറ്റി വച്ചിട്ട് ബാക്കിയുള്ളത് ജേഷ്ഠൻെറ പേരിൽ അയച്ചു. പണം കിട്ടിയതിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഉടനെ ആവശ്യമുള്ള ചെലവുകളുടെ പട്ടിക നിരത്തിക്കൊണ്ടും മറുപടി വന്നു. കാലം മുമ്പോട്ടു പോവുകയും പ്രതിമാസം കിട്ടുന്ന ശമ്പളത്തിൽനിന്ന് അത്യാവശ്യച്ചെലവുകൾ കഴിച്ച് ബാക്കി മുഴുവൻ ജ്യേഷ്ഠൻെറ പേരിൽ അയച്ചു കൊണ്ടുമിരുന്നു.

കുടുംബപ്രാരാബ്ദങ്ങളിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനാൽ 26 വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നും വിവാഹപ്രായമായ ഒരു സഹോദരിയുള്ളപ്പോൾ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്നുമുള്ള പുരുഷോത്തമൻെറ എഴുത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ നാണു വളരെ നേരം ആലോചിച്ചിട്ടു അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ജേഷ്ഠന് കത്തെഴുതി. ശാരദയെ ഓർത്തിട്ട് അണ്ണൻ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. അക്കാര്യം ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം. അണ്ണനു നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നതു ഇപ്പോൾതന്നെ ചെയ്യുന്നത് എനിക്കും സന്തോഷമാണ്. താമസിയാതെ ജേഷ്ഠൻ വിവാഹിതനാവുകയും ചെയ്തു. മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ ജേഷ്ഠനും ഭാര്യയും താമസം വേറെയായി. എങ്കിലും അമ്മയുടെയും സഹോദരിയുടെയും ചുമതലകൾ പുരുഷോത്തമൻ തന്നെ വഹിക്കുകയും നാണു ജേഷ്ഠൻെറ പേരിൽ തന്നെ തുടർന്നും പണമയക്കുകയുമായിരുന്നു. പുരുഷോത്തമന് ഒരു മകൻ ജനിച്ച വിവരവും ശാരദയുടെ വിവാഹക്കാര്യവും ഒരുമിച്ചെഴുതിയ കത്തുവന്നപ്പോൾ നാണു വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ അതിനു മറുപടിയെഴുതി. നല്ലനിലയിൽ ആ വിവാഹം നടത്തുന്നതിനുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സഹോദരിയുടെ മകൾക്കും ഉടൻ തന്നെ വിവാഹം നടത്തണമെന്നുള്ള പ്രശ്നമായി. നാണു ജേഷ്ഠനു കത്തെഴുതി – ഏതെങ്കിലും ഒന്നു മാത്രമെ തൽക്കാലം നിവൃത്തിയുള്ളു, അനന്തിരവൾ കൊച്ചുകുട്ടിയല്ലേ – ഇനിയും സമയമുണ്ടല്ലോ! പക്ഷെ അതിൻെറ അച്ഛനും അതു തന്നെ ആദ്യം നടത്തണം – എന്നാൽ താലിച്ചരടു വാങ്ങാൻ പോലും അയാളുടെ കയ്യിൽ പണവുമില്ല. എങ്കിലും അയാൾ സംബന്ധക്കാരനല്ലേ? ആ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങേണ്ടി വന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു വീണ്ടും ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് ശരദയുടെ വിവാഹം നടന്നത്. ഇതൊക്കെ നടക്കുമ്പോഴും നാണു സ്വന്തം ചെലവുകൾക്ക് പരിമിതികൾ മുറുക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും സ്വന്തമായി ഒരു വീടു വേണമെന്നായി ജേഷ്ഠൻ. അതിനുള്ള സ്ഥലം വാങ്ങി, വീടുവെച്ചു. ജേഷ്ഠനു വീണ്ടും ഒരു പെൺകുട്ടിയായി. ശാരദയും പ്രസവിച്ചു – ഒരാൺകുഞ്ഞിനെ. ഇവരെയൊക്കെ ഒന്നു കാണുവാൻ നാണുവിനൊരു മോഹം. ഇതിനുള്ളിൽ നാണുവിന് മലയായിൽ നിന്ന് തന്നെ ഒന്നു രണ്ട് വിവാഹാലോചനകൾ വന്നു. അമ്മയും സഹോദരങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ നാണു എന്തിനാണ് മലയായിൽ കല്ല്യാണം നടത്തുന്നത്. 35 വയസ്സായതു ഒരു പ്രശ്നവുമല്ലെന്ന മട്ടിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്ന നാണു ഒരു ഹ്രസ്വകാല അവധിയിൽ നാട്ടിലേക്കു യാത്രയായി. ഒരു നീണ്ടകാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം സ്ഥലത്തെത്തിയ നാണുവിനെക്കാണാൻ "അഹമഹമികയായ" വേണ്ടപ്പെട്ടവരെല്ലാം വന്നു. എല്ലാപേരേയും സസന്തോഷം യാത്രയാക്കി. നാണു ഉടൻ തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നും ഞാൻ പെണ്ണു കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ എല്ലാപേരും നിർബന്ധമായി. രണ്ടു മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരോരുത്തരായി കൊണ്ടുപോയി പെണ്ണു കാണിക്കലും നടന്നു. ഒരു സ്ഥലത്ത് നാണു താൽപര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജ്യേഷ്ഠനുമായി ആലോചിച്ചപ്പോൾ അതു നമുക്ക് വേണ്ടെന്നായി. ജേഷ്ഠൻ തന്നെ നോക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും അവധി തീർന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പോയിട്ടു രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞ് വന്നാൽ ഞാൻ എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തി വയ്ക്കാമെന്നായി

ജ്യേഷ്ഠൻ. അന്നുവരെ അനുസരിക്കാൻ മാത്രം ശീലിച്ച അനുജൻ വീണ്ടും വിദേശത്തേക്കു യാത്രയായി. മാസം തോറും മണിയോർഡർ ജേഷ്ഠൻ ഒപ്പിട്ട് വാങ്ങി. നല്ല നിലയിൽ ഒരു ബിസിനസ് സ്ഥാപനവും ഒന്നു രണ്ടു പറമ്പുകളും സ്വന്തമായി. സഹോദരിമാർക്കും ജേഷ്ഠനും ആവശ്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു വന്നപ്പോൾ നാണുവിൻെറ യാത്ര നീണ്ടുപോയി.

ഇതിനുള്ളിൽ സഹോദരിമാരുടെ മക്കൾക്കു പ്രായമായി. അവരുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. നാണുവിൻെറ ജേഷ്ഠൻ അവസാനം എഴുതിയ കത്തിൽ, മകൻെറ പഠനം പൂർത്തിയായെന്നും പഠിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആലോചിച്ചിരുന്ന നല്ലൊരു വിവാഹം ഉടൻ തന്നെ നടത്തണമെന്നു പെൺകൂട്ടർ നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നതായും എഴുതിയിരുന്നു. നാണു അതും സന്തോഷത്തോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും കയ്യിൽ യാത്രക്കായി ചേർത്തു വച്ചിരുന്ന മുഴുവൻ തുകയും അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ചേട്ടൻെറ പേരിൽ അയക്കുകയും ചെയ്തു. നാണുവിൻെറ ദിനരാത്രങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ തുടർന്നു. വരിവരിയായി നിൽക്കുന്ന റബ്ബർ മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു മൂന്നടി ഉയരത്തിൽ തുടങ്ങി ഒരിഞ്ച് വീതിയിൽ ചുറ്റിലുമുള്ള തോലു ഒരൽപം മുകളിലേയ്ക്കു ചെരിച്ച് ആദ്യം ഒരടിയും തുടർന്ന് ഓരോ അടി വീതവും വെട്ടിയെടുത്തിട്ടു തുടങ്ങിയ സ്ഥാനത്ത് ഓരോ പാത്രവും ഉറപ്പിച്ചുവെക്കും. നല്ല പശുവിൻപാൽ പോലുള്ള കറ വന്നു പാത്രത്തിൽ വീഴും. അടുത്ത ദിവസം പാത്രത്തിലെ പാൽ മറ്റൊരു വലിയ പാത്രത്തിലേക്കു സംഭരിച്ചിട്ടു പാത്രം പഴയ സ്ഥാനത്തു തന്നെ വെക്കുകയും മരത്തിൻെറ തോൽ കുറച്ചു കൂടെ നീളത്തിൽ വെട്ടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാവിലെ 6 മണി മുതൽ പണിക്കാർ ഓരോ മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിലേക്കു നീങ്ങുന്നു. ഇവരെക്കൊണ്ടു പണിയെടുപ്പിക്കലും പാലിൻെറയും പണിക്കാരുടെയും കണക്കുകൾ കൃത്യമായി ആഫീസിൽ ഏൽപ്പിക്കുകയും ആണു നാണുവിൻെറ ജോലി. ഈ തരത്തിൽ ശേഖരിക്കുന്ന പാൽ പല രൂപത്തിലും തരത്തിലും ഉണക്കിയെടുത്ത് വിദേശങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. ഈ റബർ ഉൽപ്പന്നങ്ങളിലൂടെ മലയാ ഫെഡെറേഷൻ ഏറ്റവും വലിയ സാമ്പത്തിക ശേഷിയാർജ്ജിക്കുന്നു. ഈയം ഉൽപത്തിയാണ് മലയായുടെ മറ്റൊരു പ്രകൃതി വിഭവം. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് ഇവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നും - കൂടുതലും ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും ശ്രീലങ്കയിൽ നിന്നും വേലക്കാരെ കൂട്ടം കൂട്ടമായി കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം മാനേജർ നാണുവിനെ ആഫീസിലേക്കു വിളിപ്പിച്ചു. നാണുവിൻെറ സ്ഥിരോത്സാഹവും കൃത്യനിഷ്ഠയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു സർട്ടിഫിക്കേറ്റും മൂന്നു മാസത്തെ അവധിയും കൊടുത്തു. മാത്രമല്ല ഈ അവധിയിൽ നാണു വിവാഹം കഴിച്ചു ഭാര്യയുമായി വരണമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. കമ്പനി തന്നെ യാത്രക്കുള്ള ടിക്കറ്റും കയ്യിൽ കൊടുത്തു. നാണു വിവരം ജേഷ്ഠനെ അറിയിച്ചു. നിശ്ചിത ദിവസം തന്നെ നാട്ടിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. പതിവു പോലെ വേണ്ടപ്പെട്ടവരെല്ലം എത്തി. സന്തോഷവും സമ്മാനങ്ങളും പങ്കിട്ടു പോയി. വിവാഹാലോചനകൾ പലതും വന്നു. ജ്യേഷ്ഠനു എപ്പോഴും തെരക്കാണു. നാണുവിൻെറ പ്രായം പ്രശ്നമായി. ഒന്നു രണ്ടു ആലോചനകൾ - ബന്ധം വേർപെടുത്തിയ സ്ത്രീകൾ - വന്നു. ജ്യേഷ്ഠൻ അവരെ കളിയാക്കി പറഞ്ഞുവിട്ടു. അപ്പൊഴേക്കും നാണുവിൻെറ അവധിക്കാലം കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഏതായാലും എനിക്കു വിവാഹം ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു നാണു വീണ്ടും മലയായിലേക്കു യാത്രയായി. റബ്ബർ മരങ്ങൾ കാറ്റിൽ ആടി കുറെ പഴുത്ത ഇലകൾ വർഷിച്ച് നാണുവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ആഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ നാണുവിനോടു എന്തൊക്കെയോ ചോദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നാണു മൂകനായി മുറിയുടെ താക്കോലുമായി പുറത്തിറങ്ങി നടന്നു.

നാണുവിൻെറ ജീവിതത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ ഒരു വല്ലാത്ത മാറ്റമുണ്ടായി. തോട്ടം മുഴുവനും ഓടിനടന്നു ജോലി ചെയ്തിരുന്ന - ജോലിക്കാരുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മുഴുവൻ - സ്നേഹവും ബഹുമാന്യതയും പിടിച്ചു പറ്റിയിരുന്ന നാണു - അതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വർഷങ്ങൾ ആർക്കു വേണ്ടിയും കാത്തു നിന്നില്ല. നാണുവിൻെറ ആരോഗ്യനിലയിലും മാറ്റം വന്നു. ജോലിയിൽ നിന്നു വിരമിക്കുന്നതിന് മാസങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ മാനേജർ നാണുവിനെ വിളിപ്പിച്ചു. നാണുവിന് ഇനിയും ചില മാസങ്ങൾ കൂടി വേല ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിലും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വേല നിറുത്തി പോകാമെന്ന് അറിയിച്ചു. ഒരാഴ്ച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാണു വേല നിറുത്തുന്നതായി അറിയിച്ചതനുസരിച്ച് തിരിച്ച് പോകുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും കമ്പനി ചെയ്തു,

നാണു ക്വാലാലമ്പൂർ വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ യാത്രയാക്കാൻ വളരെക്കാലം അയാളോടൊന്നിച്ച് വേലചെയ്തിരുന്ന രണ്ടാളുകളും ആഫീസിൽ നിന്നയച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രതിനിധിയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും നാണു അവരെയെല്ലം ഒന്നു നോക്കിയിട്ടു അധോമുഖനായി ഒരു സഞ്ചിയുമെടുത്തു കടന്നു പോയി. തിരുവനന്തപുരത്ത് വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു വന്നപ്പൊഴേക്കും ജ്യേഷ്ഠൻ വണ്ടിയുമായി കാത്തു നിന്നിരുന്നു. അപ്പോഴും നാണു ജ്യേഷ്ഠനൊപ്പം അധോമുഖനായിത്തന്നെ നടന്നു നീങ്ങി. വീട്ടിൽ പതിവു പരിവാരങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും ആരോടും ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ മുറിക്കുള്ളിൽ കയറി കതകടച്ചു. ആരൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടും കതകു തുറന്നില്ല. അടുത്ത ദിവസം മുതൽ പതിവായി ആൽത്തറയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു - ആരുമില്ലാത്ത - എല്ലാപേരെയുമറിയാവുന്ന - ഒരു പ്രവാസി.

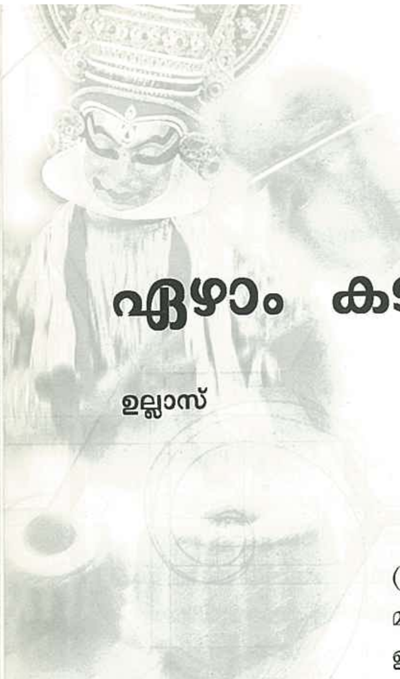

ഏഴാം കടലിനക്കരെ

ഉല്ലാസ്

(ഇത് ഒരു സംഭവകഥയല്ല. മരിച്ചവരോ മരിച്ചു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കാർക്കും ഇതിലെ നായകൻ താനാണോ എന്ന് സംശയം വരുത്തല്ലേ, ഈശ്വരാ, എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്...)

“ടക്...ഠിം...” എന്ന് കതക് പിന്നിൽ അടഞ്ഞതു കേട്ടു കൊണ്ടാണു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയത്. പെരുവിരലിൽ നിന്ന് ഒരു തരിപ്പ് തലമണ്ടയിലേക്കു കയറി. സപ്തനാഡികളും ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് നിലച്ചതു പോലെ. ചെവികളിൽ രക്തം ഇരച്ചു കയറി അവയെ ചെമ്പരത്തി പ്പൂവാക്കി. പരിഭ്രമം ഉള്ളിൽ നിന്നും എന്തെല്ലാം വഴികളിലാണു പുറത്തു വരുന്നത്! “ഇത് അമേരിക്കയാണു മോനെ, അമേരിക്ക...” എന്ന് ഉള്ളിൽ നിന്ന് ആരോ വിളിച്ചു പറയുന്നതു പോലെ.

ലോകതലസ്ഥാനമായ അമേരിക്കയിൽ എത്തുകയെന്നുള്ളത് എന്നത്തേയും ഒരു ആഗ്രഹമായിരുന്നു. വീട്ടിൽ നിന്നും സ്വന്തം കാറോടിച്ചു പോയി, പാർക്ക് ചെയ്ത്, നാട്ടുകാരൻെറ ടാക്സിയോടിച്ചു ജീവിക്കുന്ന സാധാരണക്കാരൻെറ അമേരിക്ക. വാദിക്കും പ്രതിക്കും തോക്ക് വിറ്റ്, നടുവിൽ ചീന്തുന്ന രക്തം കുടിക്കുന്ന അമേരിക്ക. അസന്തുലിതമായ ലോകത്തിലെ അശാന്തിയുടെ “പോക്കറ്റുകൾ” കണ്ടുപിടിച്ച് ശാന്തിയുടെ വെള്ളരിപ്രാവുകളെ പറത്തുന്ന, ചെകുത്താന്മാരുടെ അച്ചുതണ്ടിൻെറ കരാള ഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്നും ലോകത്തിനു മുക്തി നൽകുന്ന സ്ഥിതികർത്താവ്. അസംസ്കൃതരുടെ ജീവനിൽ പന്തയംവച്ച് കീശവീർപ്പിക്കുന്നവരുടെ അമേരിക്ക, ഇനിയെന്നാണോ സ്വന്തം പൈതൃകത്തിൻെറ ആണ്ടുബലി പ്രവചിക്കാൻ ഒരു “ബെറ്റിങ് സെൻറർ” തുടങ്ങുന്നത്...

അതൊക്കെപോട്ടെ, നമുക്കു കഥയിലേക്കു വരാം. കന്നി സന്ദർശനത്തിൻെറ ആലസ്യത്തിൽ വിരസമായ ഒരു രാത്രിയിലാണു മേൽ വിവരിച്ച സംഭവം നടക്കുന്നത്. ആഢംബരത്തിൻെറ ആദ്യത്തെ വാക്ക് എന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഹോട്ടലിലാണു അന്തിയുറങ്ങാൻ തരമായത്. ആദ്യത്തെ സന്ദർശനമായതുകൊണ്ടും ശരീരം ശരിക്കും സമയവ്യത്യാസവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാലും പകൽ സമയത്ത് അധികമൊന്നും കഴിക്കാനായില്ല. നല്ല വിശപ്പും “റൂം സർവീസ്” മെനുവിൽ സ്വദിഷ്ടമായ വിഭവങ്ങളുടെ പടങ്ങളും. ഒട്ടും അമാന്തിക്കാതെ സാമാന്യം നല്ലരീതിയിലുള്ള ഒരു അത്താഴം മുന്നിലെത്തി. ശുഭരാത്രി ആശംസിച്ചു കൊണ്ടു “റൂം ബോയ്” പോയി. ഞൊടിയിടയിൽ കുളി കഴിച്ച് പാത്രങ്ങൾ കാലിയാക്കി. ആഹാ, എന്തൊരാശ്വാസം!

നമ്മളും അൽപ്പം സംസ്കൃതരാവണമല്ലൊ. രാത്രി മുഴുവൻ പാത്രങ്ങൾ റൂമിനുള്ളിൽ തന്നെയിരുന്ന് ഉണങ്ങിപ്പിടിച്ചാലോ? ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് പാത്രങ്ങൾ റൂമിനു പുറത്ത് നിക്ഷേപിക്കണമെന്നുള്ള കുറിപ്പ് കൂടി മേശപ്പുറത്ത് കണ്ടപ്പോൾ കർത്തവ്യബോധം ഉണർന്നു. പാത്രങ്ങളെല്ലാം എടുത്ത് വാതിലിനടു ത്തേയ്ക്ക് നടന്നു. തനിയേ അടയാനായി “സ്പ്രിങ്ങ്” പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വാതിൽ ഒരു കൈകൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടി തുറന്ന് പാത്രങ്ങൾ താഴെവയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴാണതാ, തൊട്ടപ്പുറത്തായി ഒരു ട്രോളി. ഭക്ഷണം കൊണ്ടു വന്നതാണെന്ന്

തോന്നുന്നു. എന്നാൽപ്പിന്നെ പാത്രങ്ങൾ അതിൽത്തന്നെ വച്ചു കളയാം. വാതിലിലെ പിടിവിട്ട് മുന്നോട്ടു നടന്ന് പാത്രങ്ങൾ ട്രോളിയിൽ വച്ചു.

"ടക്...ഠിം..." സംഗീതം പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു വാതിൽ അടഞ്ഞു. താക്കോൽ കൈയിലില്ല, ഇത്തരം വാതിലുകൾ പുറത്ത്നിന്ന് താക്കോൽ കൊണ്ടുമാത്രമേ തുറക്കാനാവൂ. കാന്തിക താക്കോലുകൊണ്ടുള്ള വാതിൽ തുറക്കാനുള്ള പ്രാഥമിക ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായി.

ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു സത്യം അപ്പോഴാണു മനസിലായത്. കുളികഴിഞ്ഞ് മാറ്റിയുടുത്ത മുണ്ട് മാത്രമേ ദേഹത്തുള്ളൂ. ഒരു ബനിയനും "ബാത്ത് റൂം" ചപ്പലുകളുമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചു പോയി. ഇനി ലിഫ്റ്റ് കയറി താഴെ "റിസെപ്ഷനിൽ" പോയി മറ്റൊരു താക്കോൽ വാങ്ങണം. വിയർത്തു. എങ്ങനെ വിയർക്കാതിരിക്കും?

രണ്ട് വൃദ്ധ ദമ്പതികൾ വരാന്തയിലൂടെ വന്നു. "അമേരിക്കയിൽ പലവേഷങ്ങളും കണ്ടിട്ടുണ്ട്, പക്ഷെ ഇങ്ങനെ ഒരെണ്ണം ആദ്യമാണ്." എന്ന രീതിയിൽ ഒരു നോട്ടവും ചിരിയും സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടു അവർ കടന്നു പോയി. തൊലി ഒരൽപ്പം ഉരിഞ്ഞ് പോയതു പോലെ.

എന്നാലും അപ്പോൾ വലിയൊരു ധൈര്യം കിട്ടി. ഇനി ആലോചിച്ചു നിന്നിട്ടു കാര്യമില്ല തന്നെ. നേരെ നടന്നു, ലിഫ്റ്റിലേക്ക്. അതു കാത്തുനിൽക്കുന്നവരുടെ ആപാദചൂടമുള്ള നോട്ടമാണു അവിടെ എതിരേറ്റത്. "ഇനി കാട് കയറാൻ ബാക്കിയുള്ള വല്ല റെഡ് ഇന്ത്യനുമാവുമോ" എന്ന രീതിയിൽ.

അങ്ങനെ വല്ല വിധേനയും റിസെപ്ഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പൂരത്തിനുള്ള ആളുണ്ട്. ഒരു പാർട്ടി കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചു പോകുന്നവർ, പുതുതായി ചെക്ക്-ഇൻ ചെയ്യാനെത്തിയവരുടെ മറ്റൊരു കൂട്ടം അങ്ങനെയങ്ങനെ. എല്ലാവരേയും നോക്കി ചിരിച്ചു. കൗണ്ടറിലെത്തിയപ്പോഴാണു പിന്നെയും പ്രശ്നം, അവിടിരിക്കുന്ന സുന്ദരിപ്പെണ്ണിനു വല്ലാത്ത സംശയം. അവസാനം ഒരുപാട് ചോദ്യോത്തരങ്ങൾക്കും വിസ്താരങ്ങൾക്കുമൊടുവിൽ പുതിയ ഒരു താക്കോൽ അനുവദിച്ചു കിട്ടി. അതുമായി റൂമിലേക്കോടിയ വഴിയിൽ പിന്നെ പുല്ലു കിളിർത്തിട്ടുണ്ടാവില്ല.

മോറൽ ഒഫ് ദ സ്റ്റോറി: പിന്നീടിതുവരേയും ഇതുപോലുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഭക്ഷണത്തിനു മുൻപു കുളിക്കണമെന്നു തോന്നിയിട്ടില്ല. "ഉണ്ടിട്ടു കുളിച്ചു" കഴിഞ്ഞാൽ റൂമിനു പുറത്തിറങ്ങാത്തതിനാൽ "കണ്ടാൽ കുളിക്കാൻ" സൗകര്യം നൽകാറുമില്ല. അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർ ഈ ചെലവിൽ കുളിക്കേണ്ട!

acknowledgements

- Mr. Gopinath Pillai BBM for kindly consenting to be our Guest of Honour for the OnamNite 2003 show.
- Advisor of Singapore Kerala Association, Mr. S. Iswaran MP for West Coast GRC for being our strong pillar of support
- Artistes from Kerala - Jagathy Sreekumar, Mamu Koya and Franko for agreeing to come and perform for the OnamNite 2003 show.
- All local artistes, and particularly Sangeetha, for their contributions, participation and co-operation amidst their professional, family and personal commitments and responsibilities.
- Haniffa Textiles for being the main sponsor for the OnamNite 2003 and consistent support for all SKA activities
- All invited guests for their active support and participation.
- Chairman & members of the Cultural Committee for the efforts in organizing the show & and the logistics.
- Chandran Nair & Jaya Sree for being the comperes for the show
- The management & staff of Victoria Theatre for their assistance and co-operation
- Stage management team for managing the show
- All volunteers and all those who have in one way or the other helped to produce the show
- All contributors who spent a lot of efforts in their creative work and reasearch
- All advertisers for their generous support
- All donor members for their financial help
- Xpress Prints for the co-operation in artistic design support and printing this publication
- Chairmen & Members of all SKA sub-committees for the excellent co-operation for SKA functions
- Above all, all members and well wishers of the Singapore Kerala Association, for the whole hearted support of SKA programmes and events and participation
- Last, but not least, YOU, the Onam Nite 2003 audience, for your kind patronage.

List of Advertisers:

No.	Type	Advertiser	Page #	No.	Type	Advertiser	Page #
1.	QP8	Anacaona	36	17	FP6	KNP Trading	12
2.	HP10	Anarkali	28	18	QP6	Lady Fair	36
3	FP2	Bharath Watch	2	19	QP7	Latha Music	36
4	HP3	C&H Real Estate	22	20	QP3	MG Nath	30
5	FP3	Chip Lee Jewellers	4	21	BCI	MMI	Cover
6.	HP1	Choice Travel	6	22	QP1	Mrs Lloyd	30
7.	FP4	Esmail & Ahmed	8	23	CFP1	Mustafa Centre	75
8.	FP5	Hira Singh & Sons	10	24	QP9	New India Casket	38
9.	FP1	India Tourism	16	25	HP6	PP Mathews	24
10.	BCO	Indian Airlines	Cover	26	HP8	Sembawang Tamil's Association	26
11.	QP4	Indian Bank	30	27	FCI	Silkair	Cover
12.	HP5	International Agencies	24	28	CFP2	Singapore Pools	76
13.	HP7	Jurong Banana Leaf	26	29	FP7	Swee Choon Co Pte Ltd	18
14	QP5	Karthika	36	30	FP8	Tai Eng Pvt Ltd	20
15	HP4	Kerala Cuisine	22	31	QP2	Vidyarambham	30
16	HP2	KGM	6	32	HP9	Vinoth Store	28
				33	HP11	UCO Bank	38

FCI	Front Cover In	BCI	Back Cover In	FP	Full Page	QP	Quarter Page
BCO	Back Cover Out	CFP	Color Full Page	HP	Half Page		

DIPLOMA • CERTIFICATE IN PRE-SCHOOL EDUCATION

MOE & MCDS ACCREDITED PROGRAMMES

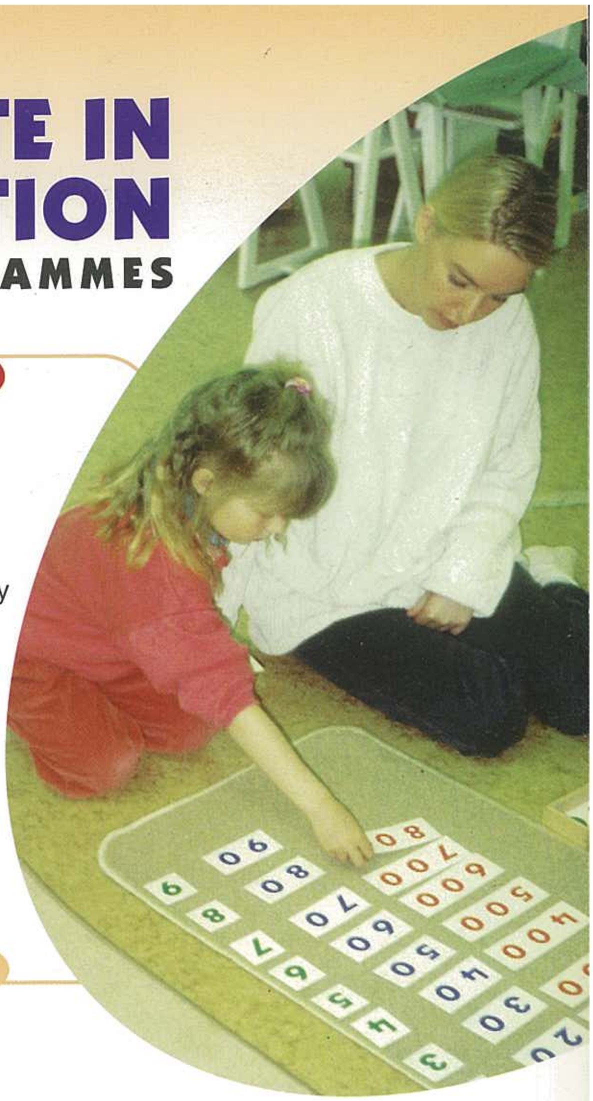

CERTIFICATE IN PRE-SCHOOL TEACHING

Entry requirement: Min. 3 'O' level passes including English

Approved for SRP Subsidy

DIPLOMA IN PRE-SCHOOL TEACHING

Entry requirement: Min. 5 'O' level passes including English or CPT

Approved for SDF Subsidy

Modules

- Principles and Practices in Pre-School Education
- The Developing Child
- Curriculum Studies, Pedagogy and Montessori
- Health & Safety
- Personal Growth and Development
- Inclusive of Montessori Philosophy and Practices

Day / Evening Classes

MMI® Modern Montessori International (LONDON)

A LEADER in Montessori Pre-school Education

Email: mmtci@singnet.com.sg
www.modern-montessori.com

Contact us: 6235 4600

DIPLOMA IN MONTESSORI METHOD OF EDUCATION

The one-year part-time Diploma is designed for individuals wishing to have a firm understanding of child development, effective parenting skills and the Montessori philosophy. It is awarded by MMI, London.

Course Structure
Montessori Philosophy • Child Development • Curriculum Planning • Early Years Environment • Montessori Curriculum • Exercises of Practical Life • Sensorial Training • Language (Reading and Writing) • Mathematics • Cultural Subjects (Botany, Zoology, History & Geography)

External Study is also available.
Eligible for Bachelor of Teaching degree programme from Charles Sturt University, Australia

ENROL IN OUR PRE-SCHOOL CENTRES

Childcare Centres

Ang Mo Kio	6456 2926
Kee Sun	6244 0321
Phoenix Walk	6762 0117
Bukit Arang	6382 0002
Kovan	6289 8133
Claymore	6738 2131
Woodlands	6369 0700
West Coast	6774 4146

Enrichment Centres

Orchard	62354600
Jurong East	65655055
Bukit Timah	68940700
Thomson	65521020
Holland	64685855
Tampines	67879980
Woodlands	68933321
Jurong West	65644564

Corporate HQ
400 Orchard Road
#24-10 Orchard Towers
Singapore 238875
Tel: (65) 6235 4600
Fax: (65) 6235 3086

Kindergarten
12 Kee Sun Avenue
Tel:62440321
(Bedok/East Coast)

ISO 9001 SGS · UKAS Quality Management 005
Certificate No. QSP00205

Your home in the sky

Indian Airlines

Indian Airlines the flag carrier of India have a fleet of fifty-six aircraft operating to sixty-one domestic destinations within India and seventeen outside India from Middle-East or Gulf to South East Asia.

Indian Airlines is operating twenty-one flights per week from Singapore to different destinations. A daily service to Bangalore, Bangkok, Chennai and Delhi (via Bangkok) at most convenient timings that an Airline could offer to its passangers.

In addition to the convenient timings, we offer the most competitive fares, excellent in-flight services with the best of Indian hospitality and Indian food.

Flights from Singapore

- Daily flight to Delhi (via Bangkok)
  Departure: 0750
  Arrival: 1210
- Daily flight to Bangkok (Thailand)
  Departure: 0750
  Arrival: 0855
- Daily flight to Chennai
  Departure: 0825
  Arrival : 0945
- Daily flight to Bangalore
  Departure: 1105
  Arrival: 1240

इंडियन एयरलाइंस

इंडियन एयरलाइंस
Indian Airlines